

PONÈNCIA POLÍTICA 2024-2027

ÍNDEX

PREFACI p.5

1. MODEL D'ESTAT: EL PAÍS QUE VOLEM p.7

1.1. Catalunya: la nostra terra p.8

1.2. Espanya: República Federal p.9

1.3. Cap a uns estats units d'Europa p.11

1.4. Municipalisme i integració metropolitana p.16

1.5. Transparència, Justícia i Democràcia: lluita contra la màquina del fang p.19

1.6. Memòria Democràtica p.21

2. ESTAT DEL BENESTAR p.25

2.1. Habitatge p.26

2.2. Ocupació p.31

2.2.1. Precariat p.36

2.3. Seguretat p.39

2.4. Sistema de Salut p.40

2.5. Educació p.47

2.5.1. Sistema educatiu p.49

2.5.2. Formació professional p.55

2.5.3. Sistema universitari p.57

2.5.4. Universalització en l'accés a l'educació p.59

2.6. Esport p.60

2.7. Cultura p.62

2.8. Sector de la dependència p.65

2.9. Sistema de pensions p.67

2.10. Drets Humans, Solidaritat i Cooperació Internacional p.71

2.11. Fiscalitat p.74

2.12. Drets i Benestar dels animals p.76

2.13. Regulació del cànnabis p.78

2.14. Herència universal p.79

3. IGUALTAT p.81

3.1. Feminisme p.81

3.1.1. Prou violència masclista p.84

3.1.2. Som abolicionistes p.87

3.1.3. En contra de la cosificació i l'explotació de les dones p.89

3.1.4. Salut i Drets sexuals i reproductius p.90

3.2. LGTBI + p.93

3.3. Som antiracistes p.96

4. TRANSICIÓ ECOLÒGICA I EMERGÈNCIA CLIMÀTICA p.99

4.1. Transició energètica: l'impuls a les energies renovables p.103

4.1.1. L'impuls a l'energia renovable p.106

4.1.2. Lluita contra la pobresa energètica i la gestió de l'energia p.107

4.1.3. L'energia en l'àmbit municipal p.109

4.2. Cicle de l'aigua p.110

4.3. Municipis sostenibles p.112

4.4. Agricultura, pesca i ramaderia sostenible i transició alimentària p.114

4.5. Residu zero p.117

4.6. Protecció del medi ambient p.118

4.6.1. Prevenció dels incendis forestals p.120

5. DIGITALITZACIÓ, TRANSPORTS, MOBILITAT, TERRITORI I DEMOGRAFIA p.123

5.1. Digitalització p.123

5.2. Transports i mobilitat p.124

5.3. Territori i Demografia p.129

PREFACI

En el moment de redacció d'aquesta ponència tot just ha començat a funcionar el nou govern de la Generalitat de Catalunya, presidit per Salvador Illa. Per primera vegada en deu anys el parlament no té una majoria nacionalista i alhora, després de catorze anys, el PSC torna a la presidència del país, aquesta vegada en solitari. Catalunya estrena una nova etapa en un moment en què necessitem més que mai un govern que miri per la gent. Catalunya ha estat deu anys aturada. Sense un rumb clar i sense cap política que no fos el procés i la deriva nacionalista. Toca posar de nou en marxa la millor Catalunya, i ens toca fer-ho de nou als i les socialistes. Toca tornar a invertir en educació, sanitat, habitatge, seguretat i també toca posar a Catalunya a l'avantguarda en inversió i polítiques de transició ecològica. El panorama polític que actualment afrontem es molt diferent a tot el que hem viscut recentment: governem a nivell estatal amb Pedro Sánchez al capdavant des de l'any 2018, governem diputacions i els principals ajuntaments, com el de Barcelona amb l'alcalde Jaume Collboni, i des de juliol d'enguany tornem a governar Catalunya de la mà de Salvador Illa. Toca posar en marxa el nostre programa electoral. Toca que totes i tots plegats seguim defensant més que mai el nostre estat del benestar. El panorama global no augura ni tampoc mostra cap millora ni cap avenç cap a l'optimisme.

Els discursos d'odi de l'extrema dreta estan sent comprats per una dreta tradicional que està abandonant els consensos sorgits després de la II Guerra Mundial. Pel que fa a la política internacional, seguim centrats en la resolució de la Guerra d'Ucraïna, treballant per aturar a Rússia i al seu govern dels seus plans expansionistes i defensant el dret del país a defensar el seu territori. Per altra banda, a la franja de Gaza, seguim veient com l'exercit israelià segueix les directrius de Netanyahu i continua amb la massacre del poble palestí. I finalment, als Estats Units estan pendents d'unes eleccions transcendents. O torna l'extremisme de Donald Trump, o segueix la moderació i l'esperança de la mà de Kamala Harris. Serà una cita important al calendari, tenint en compte que la globalització provoca que allò que es produeix a l'altra cantó de l'Oceà Atlàntic, té també efectes al territori europeu, com també a la resta del món. Davant de tot això, ens cal refermar encara més uns valors socialdemòcrates que tenen com a punta de llança la defensa d'un estat del benestar que protegeixi a qui menys té arreu del

món i, alhora, aposten per un discurs d'esperança vers l'odi. I el desenvolupament d'aquests valors han de començar a la UE, on recentment també s'han celebrat eleccions i on hem pogut veure com el discurs i les polítiques conservadores tornaven a posar-se per davant. El conjunt de partits que formen l'extrema dreta s'han enfortit i això ens ha de preocupar i per això hem d'enfortir els discursos progressistes especialment en clau europea.

No ens podem permetre que el projecte europeu acabi liderat per aquells que o volen derrocar-lo o volen transformar Europa en una terra d'odi i no d'acollida. En aquesta línia, els fons next generation i les polítiques que ha desplegat el govern de Pedro Sánchez durant aquests anys de govern han de ser la base de les polítiques públiques que hem de defensar. Espanya i Catalunya avancen gràcies a les polítiques decidides del President del govern de l'Estat, centrades en el no abandonament als més vulnerables i en les mesures de gràcia que han aconseguit superar els anys més durs del procés. Però no podem caure en la complaença i per aquest motiu hem de seguir transformant el país amb polítiques de progrés. Ara encara més, ja que tenim l'oportunitat de fer que Catalunya avanci. Aquesta tasca no la farem sense els nostres treballadors i treballadors públics, a qui cal que seguim agraint i defensant la feina que fan dia rere dia.

1. MODEL D'ESTAT: EL PAÍS QUE VOLEM

La JSC reivindica la necessitat que, dins del marc jurídic establert, i a través dels seus instruments, l'opinió de la ciutadania sigui tinguda en compte per a la configuració del model d'estat. El model de la JSC és la república federal.

Els darrers anys, hem vist com l'auge de l'extrema dreta ha posat en perill la concòrdia i els consensos que creïem assolits fa temps. Això ha provocat un descrèdit de la política que encara avui patim, i és per això que els joves socialistes tenim l'obligació de crear un projecte de futur, il·lusionant i esperançador per a tota la ciutadania. El pacte del '78 ens ha portat els millors anys de la nostra història contemporània, però ara és necessari reformar-lo i readaptar-lo als nous temps. Cal fer especial menció a la divisió territorial de l'Estat i al cap de l'Estat. En els darrers anys, el projecte autonòmic s'ha demostrat incapaç d'articular la realitat social, cultural i territorial d'aquest país si no està adequadament blindat davant les sacsejades de les forces centralitzadores i les independentistes. Davant aquests fets, els socialistes no ens resignem, i hem demostrat sobradament que trobem solucions, com han estat les mesures de gràcia empreses pel govern socialista de Pedro Sánchez.

Tot i així, cal seguir treballant per aprofundir en el sistema autonòmic i convertir-lo en un veritable model federal, basat en els valors del pacte, la negociació multilateral, la corresponsabilitat, la solidaritat i la unió fraternal entre els pobles d'Espanya.

Per als socialistes de Catalunya, el federalisme no és només una determinada manera d'articular administrativament i políticament un Estat. Per a nosaltres, ha estat sempre també un principi d'organització social. Propugnem el principi federatiu per construir no només la federació política, sinó també la federació social, o en síntesi, un federalisme integral. Segons la nostra manera d'entendre el federalisme, aquest és indissociable de la permanent recerca de l'aprofundiment democràtic i de l'aspiració constant a la justícia social. És per això que és un tret irrenunciable del nostre projecte col·lectiu.

1.1. Catalunya: la nostra terra

Els i les joves tenim un paper fonamental en la construcció del país en el que volem viure. Les companyes i companys que formem la Joventut Socialista de Catalunya, juntament amb totes aquelles persones que comparteixen amb nosaltres els valors del progressisme, la justícia social i la igualtat, som responsables de construir una terra plural i diversa on tothom es pugui sentir representat, especialment després dels anys foscos de polarització que ha suposat el procés per independència catalana.

La victòria socialista a les darreres eleccions generals, i especialment a les eleccions al Parlament de Catalunya, guanyant per primer cop Salvador Illa en vots i escons, demostra que presentem el model que més suport concentra entre les ciutadanes i els ciutadans. Els acords com l'amnistia, els indults o el finançament singular, les mesures empreses pel president del Govern Pedro Sánchez, el diàleg amb Catalunya i a Catalunya, amb l'oposició responsable que ha representat en primera persona Salvador Illa, ens han tornat a fer el primer partit de Catalunya i refermen totes les polítiques portades a terme els darrers anys.

Ara hem de treballar per consolidar un Govern de la Generalitat que es torni a centrar en allò que més importa: unir i servir la ciutadania Catalana i desenvolupar la tercera gran transformació que Catalunya tant necessita. Deixant enrere la dècada perduda que ha patit Catalunya, posant el focus en allò que ens uneix i no en el que ens separa, i fent que Catalunya torni a ser admirada pels seus serveis públics de qualitat.

La Joventut Socialista de Catalunya representa l'esquerra federalista i no independentista, la pluralitat, la diversitat, la solidaritat, la llibertat, el feminisme, l'ecologisme, el respecte, la tolerància, la fraternitat i el republicanisme característics d'aquesta terra. Som catalanistes perquè volem construir una societat oberta, avançada, inclusiva, capaç d'unir en un mateix projecte persones de procedència diversa per crear una Catalunya per a tothom. Afirmem la nostra realitat nacional, cultural i lingüística, ratificant el nostre compromís amb la llengua i la cultura catalanes.

Per tot això, continuarem, amb més força que mai, cercant els mecanismes

necessaris per seguir construint una Catalunya social, on el diàleg sigui el mitjà polític prioritari per trobar els acords necessaris per canviar allò que pensem que és millorable. Ara toca avançar, i en això seguirem treballant a la Joventut Socialista de Catalunya.

1.2. Espanya: República Federal

El federalisme és el millor mètode i estructura per articular la pluralitat intrínseca de qualsevol societat humana, incloses les identitats nacionals. Som federalistes perquè creiem que el sistema federal és la millor manera de fer compatibles les conseqüències polítiques del fet nacional en una societat amb el seu caràcter democràtic, així com de fer compatible aquest caràcter democràtic a través del sistema federal. Defensem el federalisme com a model d'organització política i territorial, i el proclamem també com a part de la solució del conflicte generat pels governs independentistes i del PP en la darrera dècada.

De la mateixa manera, el federalisme, que és un sistema d'articulació dels estats o de les regions dins d'un Estat, és també un criteri d'organització social democràtica que té com a idea fonamental la convivència i el benestar de les persones que comparteixen un territori, així com un context històric, social i cultural. En aquest sentit, el federalisme és també una actitud, una sensibilitat, una manera de forjar la convivència en llibertat. El federalisme és l'instrument que permet una nova manera de relació dels poders que configuren l'Estat per fer-los més democràtics i més propers als ciutadans i ciutadanes.

Per tant, reivindicuem el federalisme com a garantia de l'estat del benestar, tant pel que fa als drets socials com al sistema de finançament que els ha de sustentar. Un repartiment pressupostari més just i equitatiu entre els poders públics, amb competències ben definides i un sistema fiscal just, garanteix que els drets socials estiguin protegits. Tot i així, l'assegurança del blindatge dels drets socials requereix una reforma de la Constitució.

El federalisme reconeix les diferències territorials i culturals d'un Estat, unint-se en la diversitat. D'aquesta manera, es construeix un país més semblant a la seva gent, i per tant, més proper. Per a nosaltres, el federalisme també significa cohesió.

El canvi constitucional, ja sigui mitjançant la revisió i reforma en profunditat de l'actual text constitucional, o a través de la discussió d'un nou text constitucional, és inevitable si es vol impulsar una autèntica transformació democràtica de Catalunya i d'Espanya. Som partidaris d'incorporar i reforçar a la Constitució, com a drets fonamentals, la protecció social i el dret a la salut, així com nous paradigmes relacionats amb l'aparició d'Internet que afecten molts sectors, com la cultura. Els joves socialistes volem incorporar a la Constitució el principi d'Estabilitat Social de la nostra despesa pública. Aplicant aquest principi, s'hauria d'assegurar un nivell mínim dels serveis públics bàsics (educació, sanitat, serveis socials i pensions), convertint-lo en un mandat imperatiu en la distribució dels recursos públics del país.

La reforma federal de la Constitució ha de venir acompanyada necessàriament d'una reforma social de la Carta Magna i d'un aprofundiment i millora del caràcter democràtic de l'Estat. El consens democràtic és fràgil, i exigeix que una àmplia majoria de la ciutadania consideri les institucions de l'Estat com a legítimes i representatives, imposant la seva revisió a mida que la societat es desenvolupa i madura.

Apostem per un model d'Estat federal on la ciutadania de Catalunya pugui sentir-se reconeguda i representada, compartint amb altres pobles un projecte comú de convivència, justícia i cohesió social. Per tant, l'assumpció del caràcter plurinacional i plurilingüístic de l'Estat s'ha d'explicitar en la forma de les seves institucions polítiques, en el repartiment i distribució del poder, les competències i els recursos, en els mecanismes de formació de la voluntat comuna de l'Estat, en la participació dels estats federats en els afers comuns, i en la solució de conflictes. Proposem una reforma per transformar el Senat en una veritable cambra de representació territorial, amb competències delegades tant del Congrés dels Diputats com dels Parlaments autonòmics, i també el seu trasllat a Catalunya.

Les i els militants de la JSC trobem en el sistema federal la millor opció per un sistema d'organització territorial capaç de recollir les peculiaritats nacionals de cada territori i adequar-les a les seves necessitats. Creiem que el model que més s'ajusta a la realitat política i social del nostre país és el del federalisme asimètric. Aquest model permetria a aquells territoris que ho decideixin obtenir un major autogovern, mentre que aquells que decideixin el contrari podran mantenir un lligam més estret

amb l'administració de l'Estat.

El federalisme no és una estructura tancada, sinó un procés que posa en pràctica un pacte lliure entre iguals. Aquest és un altre dels arguments pels quals creiem que el federalisme no és només un model d'organització territorial i institucional, sinó també una forma d'entendre com ha de ser una societat i com s'ha de desenvolupar.

Per aconseguir canviar el model d'Estat i esdevenir una República Federal, la JSC reclamarà, mentre l'Estat sigui una monarquia parlamentària, l'eliminació de tots els privilegis derivats de la Corona, com l'existència de títols nobiliaris; l'eliminació del delictes d'injúries a la Corona; la fiscalització, control i limitació de la tasca del Cap de l'Estat per part del Govern i el Congrés dels Diputats fins a convertir el seu paper en testimonial; el retiment de comptes davant el Congrés dels Diputats; i la màxima transparència en matèria pressupostària.

Som republicans perquè creiem que la República és el màxim exponent d'un sistema de govern representatiu, democràtic i sobirà. Som republicans perquè els valors de llibertat, igualtat i solidaritat són valors compartits entre el socialisme democràtic i la tradició republicana espanyola. Som republicans perquè concebem la República com un sistema on la sobirania rau en la ciutadania, una ciutadania madura i preparada per escollir el cap de l'Estat.

El model republicà xoca frontalment amb la manca de representativitat del model monàrquic actual. Un model vitalici i hereditari que no ha de retre comptes ni rebre crítiques no és adequat en un estat lliure i democràtic. Volem una República amb un model social i democràtic de dret coherent, on el Cap de l'Estat no es limiti a ser un ens burocràtic, sinó que esdevingui un nexa d'unió entre els estats membres federats que conformen Espanya. Aquesta unió d'estats membres federats s'ha d'articular dotant el Senat de representativitat real.

1.3. Cap a uns estats units d'Europa

Dins de tots els valors que ens defineixen com a Joventut Socialista de Catalunya (JSC), es troba l'europeisme i l'internacionalisme. A dia d'avui, la nostra societat, tan catalana com espanyola, no s'entén sense el marc europeu format pels 27

estats membres que configuren la Unió Europea (UE). Aquesta Unió, que representa més de 450 milions de persones i tots els seus governs s'uneixen en la recerca d'un model de vida democràtic, igualitari i solidari, és única a tot el món. Des de la seva creació tot just acabada la Segona Guerra Mundial, i el seu constant desenvolupament buscant sempre la millora de les institucions i dels procediments, la UE ha aconseguit arribar a un punt el que és indispensable per a Catalunya i Espanya; tant per la sintonia dels valors que ens uneixen, com els objectius que volem obtenir, com per la força que aconsegueix fer quan es mou a l'uníson. Actualment, la UE és la regió del món on la democràcia i els drets humans són més respectats en comparació amb la resta de continents; a l'àmbit geogràfic que representa la UE, es considera el projecte polític, social i econòmic com una fórmula d'èxit per a la nostra generació: fundada sobre els pilars de la "pau i prosperitat", la UE és l'abanderada de la dignitat humana, la llibertat, la democràcia, la igualtat i l'estat de dret. Aquests valors, que sovint donem per descomptat, s'han de defensar dia rere dia, ja que malauradament, hi ha estats membres dins la Unió amb altres objectius polítics i socials, que sovint posen en joc aquest equilibri que tant ens ha costat aconseguir.

Tampoc podem entendre la nostra realitat actual sense l'ajuda dels recursos provinents de la UE, en diferents àmbits, i un bon exemple n'és la resolució de la crisi sanitària de la COVID-19. Quatre anys després de la major pandèmia que el món ha viscut, i sent la UE una de les àrees més afectades pel virus, s'ha aconseguit una fita que passarà a la història: la conjugació de tots els estats membres per tal de trobar una sortida ràpida i efectiva de la pandèmia, i no només s'ha vist una solidaritat sense precedents en termes de material sanitari o d'ajuda humanitària, sinó que s'ha aconseguit mancomunar el deute per tal de no deixar enrere aquells països que es trobaven en una situació més vulnerable que d'altres, com és el cas del nostre país i d'Itàlia, entre d'altres. Gràcies als *Fons Next Generation*, amb un total de 1.800.000 milions d'euros que es van repartir en els estats membres que ho sol·licitaven a la Comissió Europea, l'executora del Pla de Recuperació, molts països han pogut reconstruir-se després de la davallada de la COVID-19, inclosa Espanya i Catalunya.

Lluny han quedat les polítiques d'austeritat del 2008 que es van aplicar, degut a pressions per part d'alguns estats membres, com a resposta a l'Eurocrisi

immobiliària que es va originar als Estats Units però que va tenir un enorme impacte als mercats immobiliaris i financers europeus, i sobretot, a la vida dels i les joves que vam veure com tots els nostres esforços i les promeses que se'ns havien fet, s'esfumaven de cop, i la realitat es plantejava precària i sense oportunitats. Aquesta vegada, la UE ha demostrat que una nova forma de gestionar una crisi econòmica és possible, una forma que pensa en tots els estats membres independentment de l'estat de les seves finances. S'ha pensat en els col·lectius més necessitats com som la joventut, esmorteint el pes de la crisi amb recursos i brindant noves oportunitats arreu del territori.

D'altra banda, a gairebé tota la UE, la joventut hem d'enfrontar-nos a reptes molt similars, sent un dels més primordials l'accés a l'habitatge, una barrera que no només veiem a Espanya, sinó que també es troba a països veïns com França, Portugal, Itàlia i inclús més al nord, com Dinamarca, Suècia o Finlàndia. Aquest repte que tenim com a joves podem, i hem, de combatre'l de forma conjunta amb els companys i companyes de les nostres organitzacions juvenils socialistes germanes, com és la *Young European Socialists* (YES) i la *International Union of Socialist Youth* (IUSY).

Com a joves socialistes europeistes és el nostre deure posar en valor tots els avantatges que la UE ens brinda als i les joves, des d'oportunitats per a estudiar i treballar a l'estranger, gràcies al programa Erasmus+, un dels majors èxits de la Unió, que a dia d'avui, després de 35 anys de la seva creació al 1987, ha aconseguit que més de 14 milions de persones se'n beneficiïn. L'Erasmus+ s'engloba dins el conegut *soft power*, un concepte que com a joventut hem d'explotar al màxim per tal de funcionar com a altaveu de la UE, compartint amb els i les joves del nostre territori els beneficis que tenim com a ciutadania europea: una cultura ètica i tolerant amb les minories, que s'anteposa a la comercialitat d'altres potències com Hollywood, la promoció de la pau i la democràcia, el canvi climàtic com a bandera indiscutible, un model real d'integració i benestar social, i la regulació i els estàndards europeus, per exemple en matèria de seguretat alimentària, protecció del medi ambient, drets dels consumidors, que finalment han estat adoptats per altres països i han millorat la vida de milions de persones. Alhora, l'educació i la investigació públiques, donat que han de competir amb grans centres d'educació superior privats en altres continents com Amèrica o Àsia, la UE no es

queda enrere en aquest àmbit, i és una regió que des de fa anys, atrau milions d'estudiants i investigadors de tot el món, al mateix temps que recolza la cooperació i la transferència de tecnologia. Aquests àmbits són vitals per a la joventut, que podem beneficiar-nos d'un dels eixos principals d'aquesta etapa vital com és una formació de qualitat i accessible a tothom.

Tanmateix, la riquesa lingüística de la UE és un altre eix principal del *soft power*, ressaltant idiomes clau en tot el món com l'espanyol, el francès, l'alemany i l'anglès, i fomentant el seu aprenentatge i facilitant la comunicació intercultural. En definitiva, el *soft power* de la UE es basa en la seva capacitat per promoure les nostres idees i valors positius, que són atractius per a persones d'arreu del món.

La JSC apostem per la continuïtat de la construcció europea respectant les línies vermelles que ens defineixen com el que som, aprofundint en el sistema polític i institucional de la UE i amb una mirada en una Europa federal i amb recursos propis, aconseguint una autonomia estratègica i unida en la diversitat social que tanta riquesa ens aporta. Reivindiquem la unió de totes les classes treballadores dels estats membres, les quals compartim molts més aspectes dels que poden semblar a simple vista i crear una veritable aliança que lluiti contra la pobresa i la precarietat, que malauradament creixen, i defensar els nostres drets a través del Parlament Europeu, una eina a la que reivindiquem que tingui més poder dins els òrgans de decisió de la UE. Advoquem també per dotar de més importància al Comitè de les Regions, un òrgan indispensable per potenciar el municipalisme del que els joves socialistes n'estem tan orgullosos al nostre territori; per tal de que sigui una eina amb una tasca i objectius clars i mesurables per tal de servir eficientment les regions europees.

A través de la ja coneguda aliança entre progressistes i demòcrates de la UE, hem de ser una peça clau en posicionar el socialisme i la socialdemocràcia com a principal model polític en tota la UE, en un moment crucial en què l'extrema dreta dispersa discursos populistes d'odi i amenaça amb alterar l'equilibri social del que gaudim actualment. D'igual forma, ens posicionem en contra d'aquells Governos d'estats membres dirigits per l'extrema dreta, que moltes vegades perpetuen models antidemocràtics com el *dumping* fiscal, els paradisos fiscals o les mesures d'austeritat. I en aquesta línia, també ens posicionem en contra d'aquells estats

membres que frenen la solidaritat que hem de tenir vers les persones refugiades. Volem polítiques pressupostàries i mesures que assegurin a aquestes persones un futur digne al nostre país i l'accés als drets dels que gaudim, a l'educació, al mercat laboral i a la plena integració social.

Cal fer una especial referència a la situació de guerra que va començar en territori europeu al febrer de 2022, una ofensiva militar il·legal per part de Rússia a Ucraïna i que no només està causant milers de morts innocents, la destrucció d'un país sencer i l'equilibri mundial, sinó que també entra en joc un nou ordre mundial i el poder hegemònic d'occident. Com també ha tingut lloc més recentment, a l'octubre del 2023, la guerra entre Israel i Palestina, un conflicte amb dècades d'història que ha escalat de manera indiscriminada sobretot pel fet de tractar-se d'una guerra asimètrica, on l'Estat Palestí, i sobretot la seva població, es troba en una situació indefensa. La JSC ens tornem a posicionar en contra d'aquests atacs i vetllem per una solució de dos estats que reconegui la sobirania d'ambdós països.

Per finalitzar, la JSC apostem per tal que la UE segueixi construint el seu paper de lideratge en un món cada vegada més polaritzat, apostant pel multilateralisme, reforçant les aliances transatlàntiques, alhora que cal eliminar la mesura d'unanimitat per a certes decisions del Consell com són la política exterior, i implantar-les per majoria. Cal també apostar per un model de comerç i producció propi i just, alineat amb els valors de la UE, en un intent de disminuir la nostra dependència al comerç exterior, sobretot xinès; seguir liderant la lluita contra el canvi climàtic i fer èmfasi en la posada en marxa de regulacions més efectives contra aquells estats o empreses privades que no les respecten.

Amb referència a la igualtat de gènere, la UE té molt marge de millora i aquí és on la JSC podem, i hem de seguir treballant per tal d'aconseguir una igualtat real i efectiva a tots els estats membres; així com seguir amb la lluita per unes millors condicions en matèria social i laboral arreu.

A més, la Política Exterior Comuna de la UE ha d'incorporar la perspectiva feminista com a línia fonamental de la seva acció, impulsant els fòrums multilaterals, el reconeixement i la defensa d'aquelles polítiques que tenen com a subjecte principal les dones i les nenes.

Finalment, defensem que l'ampliació de la Unió Europea ha d'anar lligada a la reforma del seu funcionament. El procés d'ampliació no ha d'implicar únicament la reforma institucional i econòmica dels països candidats, aquest procés ha de ser bilateral i portar als actuals membres a reformar la Unió per ser capaç d'absorbir els impactes d'una ampliació. En la pràctica, això suposa la reforma de les regles de decisió per evitar el bloqueig institucional, abandonant la unanimitat en gran part dels processos de decisió. A més, s'inclou la necessitat d'adaptar els diferents fons de la Unió (Erasmus, fons regionals, la PAC,...) a la nova realitat que implicaria una ampliació. En qualsevol cas, continuarem defensant que qualsevol nova incorporació a la UE ha de complir amb criteris estrictes de respecte a l'estat de dret i als valors de la UE reconeguts als Tractats i a la Carta de Drets Fonamentals de la UE.

1.4. Municipalisme i integració metropolitana

Darrerament s'ha posat de manifest com aquells països europeus que han reforçat en major mesura la capacitat i la participació dels governs locals en les polítiques de benestar, com l'educació i la sanitat, són també aquells que han mostrat una major fortalesa per resistir les conseqüències negatives de les transformacions sorgides durant les dues darreres crisis econòmiques, i més recentment amb la crisi sanitària, econòmica i social derivada de la Covid-19.

El municipalisme és un dels valors nuclears de la nostra organització. Però els valors no estan per ser gestionats, sinó per ser aplicats a través d'accions i propostes concretes. Per a poder aplicar-los, hem de ser conscients del que impliquen i de les potencialitats que ens permeten. Així doncs, el municipalisme ha de ser entès des de la proximitat a la ciutadania i, per tant, és el que es troba en una millor posició per integrar els ciutadans i les ciutadanes en els processos de presa de decisions. Igualment, en les comunitats més petites, l'entorn local constitueix, després de la família, la base primària de la convivència i és, a més, on es desenvolupen les relacions de veïnatge, culturals, associatives i, normalment, també laborals.

En síntesi, prioritzar l'acció local davant d'altres nivells possibilita, en aquest entorn, la conjugació de les institucions i els moviments socials, i fa imprescindible que les ciutats i els pobles disposin de competències i recursos econòmics per decidir

sobre els seus propis assumptes. Els municipis estan directament relacionats amb la ciutadania, cosa que permet conèixer millor l'entorn i les realitats de la població no només a nivell local, sinó també en relació amb altres urbanitzacions i regions. Això fa que dos dels valors socialistes vagin de la mà: el municipalisme i l'internacionalisme.

Tot això no vol dir que no sigui necessària la coordinació i cooperació de les administracions locals, i sense dubte de les administracions supramunicipals, que tenen un paper fonamental de suport i acompanyament als municipis més petits i de coordinació pels més grans. Cal tenir present la necessitat de cooperació entre municipis per fer front a les problemàtiques. La mobilitat sostenible o garantir habitatges dignes i assequibles són exemples de polítiques que difícilment es poden resoldre des d'un únic municipi. Necessitem, per tant, espais de coordinació de polítiques que, tot i ser locals, només es poden abordar realment des de diverses federacions. Un exemple clar són les federacions que integren l'àrea metropolitana de Barcelona, on la continuïtat urbana, el volum de població i l'existència d'una administració local a aquest nivell incentiven la configuració d'un espai de coordinació de polítiques metropolitanes entre les diverses federacions afectades. És imprescindible fomentar espais de coordinació i cooperació entre municipis limítrofs dins d'aquestes grans federacions.

Els ajuntaments, en moltes ocasions, estan fent-se càrrec de la cobertura social allà on l'Estat i la Generalitat no hi poden arribar. La construcció d'una gran àrea metropolitana, on es respecten les diverses identitats metropolitanes, suposa l'oportunitat de plantejar la transferència de competències que més afecten la vida quotidiana, però que actualment queden difuminades en diferents nivells, és a dir, entre diferents ens locals que comparteixen territori.

Proposem també continuar el procés de feminització de l'Administració Pública. Començant des del món local, els diferents governs han d'apostar per aplicar la perspectiva de gènere a totes les polítiques públiques per construir municipis més feministes i igualitaris. És una qüestió de justícia social acabar amb les diferències en la provisió de benestar entre municipis metropolitanos. També defensem i apostem decididament per un municipalisme amb una visió renovada i una perspectiva jove, on cada ajuntament compti amb regidors i regidores joves

compromesos amb la creació d'espais inclusius i accessibles per a la joventut. Creiem que és fonamental que les administracions locals no només escoltin, sinó que fomentin activament la participació juvenil, destinant recursos i inversions a projectes que responguin a les seves necessitats, impulsant polítiques públiques que garanteixin el seu desenvolupament i protagonisme en la vida municipal.

És l'hora que l'Àrea Metropolitana de Barcelona, com a administració, comenci una nova etapa per ser una institució del segle XXI. Hem d'encaminar-nos cap a un nou model de governança amb el qual els ciutadans i ciutadanes se sentin més representats, i alhora que s'apropi l'administració a la ciutadania. Tots hem de sentir l'Àrea Metropolitana com quelcom propi, per això apostem per la realització de campanyes i materials que serveixin per apropar totes les iniciatives i serveis que es realitzen des de l'AMB i que la ciutadania generalment desconeix.

Així també, les interdependències municipals i la necessitat de donar resposta a problemes tan diversos com el transport o l'habitatge fan necessària la creació d'una Àrea Metropolitana del Camp de Tarragona que integri les seves comarques en un ens supramunicipal capaç de donar resposta a les problemàtiques d'un territori on les fronteres municipals són cada vegada més disperses i on l'organització urbanística ens porta cap a continus urbans al voltant de les principals ciutats del país.

De la mateixa manera, hem de dotar a aquells municipis que queden fora de les Àrees Metropolitanas i que s'enfronten a les mateixes problemàtiques anteriorment esmentades (transport i habitatge) de les eines necessàries per fer-les front, apropant la gran tasca que fan les Diputacions.

Reivindiquem el paper de les diputacions com els ens públics encarregats de gestionar la inframunicipalisme encara existent a Catalunya, dotant aquells municipis amb poblacions reduïdes d'aquells recursos i serveis, necessaris i garantir una vida digna dels veïns i veïnes.

Apostem perquè l'administració autonòmica tingui present la diversitat del territori a l'hora de prendre decisions, moltes vegades condicionades per les singularitats i necessitats que aquest presenta en diferents nivells d'organització.

1.5. Transparència, Justícia i Democràcia: lluita contra la màquina del fang

La desconexió existent entre la ciutadania i les institucions afavoreix les males pràctiques i la corrupció, un dels grans problemes de l'actual sistema, que incideix en la pèrdua de confiança en les institucions. No pot haver-hi qualitat democràtica sense informació, transparència i un exhaustiu control ciutadà sobre la gestió pública, com per exemple, fent públics els contractes que signen les administracions amb empreses privades i totes les seves condicions. Tota entitat o organització que rebi fons públics ha de rendir comptes dels diners emprats i del grau de compliment dels seus compromisos.

Defensem l'obertura de les institucions a través de lleis de transparència que facilitin el coneixement i control públic de les decisions, el seguiment de les reunions amb els lobbys i les pressions que aquests realitzen, els procediments i la gestió de les administracions públiques, però també dels electes i els càrrecs de confiança, a partir d'un contracte de servei públic que estableixi clarament compromisos personals respecte a l'exercici de les funcions, els ingressos econòmics, la declaració de béns i patrimoni, i l'exemplaritat política. I, sobretot, que fixi mecanismes de sanció quan els servidors públics s'apartin d'aquests compromisos.

Les reformes en pro de la transparència també han d'incloure l'administració de justícia, una de les més afectades per la desconfiança dels ciutadans. Cal despolititzar la justícia, garantint-ne la independència i la no-instrumentalització, començant per garantir l'accés de la classe treballadora a la carrera judicial.

S'han de determinar de forma taxativa les incompatibilitats entre càrrecs públics i/o orgànics per garantir la independència i la transparència. S'ha d'acabar amb la politització de l'Administració Pública a tots els nivells. Tanmateix, hem de garantir la professionalització de la direcció de les nostres administracions, per tal d'assegurar organismes estables que puguin portar a terme polítiques públiques de qualitat i a llarg termini, sense variar en funció del partit de govern.

La transició democràtica va impulsar la construcció d'un sistema electoral amb força representativitat política, però clarament millorable. Volem un sistema que garanteixi la veu dels partits que formen part de tot l'espectre polític, amb una

adequada representació dels diferents territoris, sense que això impliqui necessàriament una sobre representació.

És imprescindible un nou sistema electoral.

Cal una Llei Electoral de Catalunya, pendent des de 1980, per millorar i modernitzar el nostre mecanisme electoral. Volem una democràcia amb més canals de deliberació política i un sistema que representi millor els ciutadans. Apostem per més proporcionalitat i per districtes electorals més reduïts, garantint la representació territorial. Reclamem una democràcia amb més canals de deliberació política, amb una major proporcionalitat i representació perquè el vot dels ciutadans compti de la mateixa manera.

A més, reivindiquem que l'administració sigui realment capaç d'oferir serveis electrònics de manera eficient i faci ús de les noves tecnologies per fomentar la participació ciutadana en els processos polítics, apropar les administracions i la consulta d'informació.

Des de la JSC, advoquem perquè sempre s'escoltin les propostes que arriben des de la joventut, tenint en compte que aquestes s'han de construir mitjançant les eines de la política i amb la democràcia representativa com a punt primordial.

Pel que fa a la corrupció, tenim clar que la justícia ha de servir de forma igualitària, sense distingir entre càrrecs ni nivell econòmic. S'ha de replantejar la figura de l'aforat, és a dir, aquella persona que, pel càrrec que ocupa, no pot ser jutjada per tribunals de primera instància.

Defensem la presumpció d'innocència reconeguda per l'article 24 de la Constitució Espanyola. Tota persona acusada d'un delicte o falta ha de ser considerada innocent fins que es demostrï la seva culpabilitat de forma ferma per una sentència judicial. Independentment de les valoracions ètiques o morals, no podem permetre la banalització de la presumpció d'innocència condemnant un càrrec orgànic o polític investigat sense que ho hagi determinat el tribunal corresponent. Ara bé, un cop s'obri judici oral, hauria de ser destituït de les funcions públiques i suspès de militància i, en cas de demostrar-se la innocència, restituir la persona en la mesura del possible.

Els escarnis mediàtics i la utilització impròpia de la justícia molts cops perjudica innocents que són condemnats per l'opinió pública abans de ser jutjats. No podem ser còmplices de la instrumentalització política de la justícia i hem de respectar el dret fonamental a la presumpció d'innocència.

Encara més en l'actualitat, amb l'extrema dreta al nostre país utilitzant la justícia com una eina política, aconseguen el desprestigi del servei públic i un atac constant sense límits. Els darrers mesos ho hem pogut observar clarament amb el president del govern i la seva família, que han sigut víctimes de la maquinaria del fang. No només hem de lluitar contra les notícies enganyoses i les "fake news", sinó que hem de desmuntar-les de manera activa, desmentint cadascun d'aquests rumors falsos amb evidències contrastades, perquè, si al contrari no es fa, poden acabar calant en el teixit social i aquestes mentides poden ser preses com a certes. És prioritari que els mitjans i pseudomitjans que es dediquen a difondre la desinformació i que formen part de la màquina del fang enfrontin conseqüències legals. La proliferació d'aquestes pràctiques degrada el debat públic, posa en dubte la confiança ciutadana en les institucions i perverteix els valors democràtics

Cal impulsar les mesures necessàries per lluitar contra la impunitat de qui, a gratient, inicia campanyes de desinformació des de pseudo-mitjans de comunicació, xarxes socials o, fins i tot, processos judicials amb fonaments falsos o de dubtosa certesa amb l'únic objectiu de fer mal polític a l'adversari. Això no parla bé de la salut del nostre sistema democràtic i cal defensar-ho amb reformes profundes i mesures com la retirada del finançament públic en forma de subvencions que poden rebre aquestes plataformes

1.6. Memòria Democràtica

No hem de perdre mai la memòria. Recordem amb melangia i esperança aquells que van donar la vida per defensar la II República, la llibertat i la democràcia, i que van lluitar contra el feixisme. Els governs del PP i VOX han desmantellat els avenços realitzats en matèria de memòria històrica, amb les noves lleis de concòrdia aprovades en les comunitats autònomes on governen. També a Catalunya, els governs independentistes han banalitzat el concepte de memòria històrica i el Memorial Democràtic utilitzant-lo pel seu objectiu polític i no com una eina per recordar la lluita per un estat democràtic i plural.

En el context nacional que estem vivint, és essencial reivindicar la gran feina i els projectes iniciats pels governs d'esquerres i de progrés abans de 2012, i posar en valor la Llei de Memòria Democràtica impulsada el 2022 pel govern de progrés de Pedro Sánchez. Quan l'esquerra governa, és quan realment s'aposta per la conciliació i la memòria.

El temps ens ha donat la raó. En aquest moment, la memòria històrica és un dels temes més rellevants en la societat i en la política espanyola i catalana, fet reforçat per la creixent presència d'aquest tema en els debats públics, als mitjans de comunicació, i sobretot des de la creació del Ministeri de Memòria Històrica en el primer govern de Pedro Sánchez.

L'augment d'aquesta importància ha portat a l'aparició de l'embat d'una extrema dreta que per primera vegada veu com els seus monuments, símbols i història ja no són immunes i són posats en qüestió. La seva resposta ha estat agressiva i violenta. Han atacat monuments i símbols republicans i socialistes, i han omplert les xarxes socials i els debats públics de manipulacions i falses notícies. L'extrema dreta, amb la complicitat del PP, ha tombat les lleis autonòmiques en aquelles comunitats on han format govern, posant en perill la forma en que s'explica la història, i, per tant, augmentat el risc de repetir els pitjors errors del passat.

És en aquests moments quan la JSC reafirma el seu compromís amb la memòria històrica per defensar els avenços aconseguits i preparar-se per enfrontar aquest embat públic i polític de l'ultradreta.

Defensem la importància de la investigació i la divulgació de la història per exposar la rellevància dels valors democràtics i la seva defensa per això apostem per fer pedagogia des dels instituts.

Reafirmem l'aposta de la Generalitat de José Montilla amb la creació del Memorial Democràtic, una institució clau en la recerca i difusió de la memòria històrica entre els anys 1931 i 1980. Aquesta institució ha desenvolupat homenatges, exposicions, publicacions i activitats de difusió sobre la memòria històrica de la ciutadania catalana sota el franquisme, però ha patit retallades pressupostàries que l'han deixat sense mitjans i potencial.

Reivindiquem la Llei de Memòria Històrica de 2007, que pretenia conèixer els crims del franquisme durant i després de la Guerra Civil, així com restaurar moral i econòmicament les famílies afectades. L'esperit d'aquesta llei no és de revenja, sinó de tancar veritablement unes ferides que encara romanen obertes en la nostra societat.

Ens honorem de l'aprovació al 2022 de la nova Llei de Memòria Democràtica, que té l'objectiu de fomentar el coneixement de les etapes democràtiques de la història d'Espanya i mantenir la memòria de les víctimes de la Guerra Civil i la Dictadura franquista, com la creació d'un cens de víctimes i la retirada de símbols de la dictadura.

Reclamem que els governs nacionals, autonòmics i municipals assumeixin la investigació i l'obertura de les fosses comunes on molts republicans i represaliats van ser enterrats després de ser assassinats. Reivindiquem els drets de les famílies represaliades a donar un enterrament digne al seus familiars. Es creu que hi hauria 13.204 persones víctimes de la repressió a Catalunya.

En una democràcia sana, no es poden posar impediments per part del poder executiu en la recerca dels crims comesos pel franquisme, com ha passat en la investigació a l'Argentina arran d'una querrela presentada l'any 2010. Exigim que el govern espanyol col·labori i faciliti les detencions i extradicions dels criminals de guerra franquistes reclamats per la justícia universal, i que redacti una llei de secrets oficials que acabi amb l'ocultació de les irregularitats i crims comesos durant una de les èpoques més fosques de la nostra història, obrint els arxius militars i civils de la guerra i la dictadura als investigadors.

No volem que en els nostres pobles i ciutats es recordi amb honors cap franquista. Promourem la retirada de símbols representatius del règim i de plaques que commemoren fites o persones afins a la causa feixista, ara emparats per la nova llei de memòria democràtica.

Demanam una condemna contundent als crims comesos durant el franquisme, tal com han fet altres països que han estat sota règims totalitaris, com Alemanya i Itàlia. Exigim la penalització regulada per llei de qualsevol exaltació al règim franquista, així com la il·legalització de les associacions que en facin apologia.

Actuacions com l'exhumació de Francisco Franco han de ser un exemple a seguir. Una democràcia occidental del segle XXI no pot permetre mantenir monuments que exaltin el feixisme, els conflictes civils i la dictadura. Cal continuar projectes com la reassignació del Valle de los Caídos, mostrant la història del nostre país i els aspectes més foscos i perillosos dels règims autocràtics.

Els avenços dels darrers anys són importants, però encara queda molta feina per fer. Com a socialistes i feministes, reivindicuem crear una Memòria Històrica Social, de classe i transversal, on tinguin cabuda col·lectius tradicionalment marginats, perseguïdes i oblidades. Hem de donar la importància merescuda a les nombroses dones que han lluitat al llarg dels anys; parlem d'una història ocultada durant segles, de dones que han tingut un paper essencial en el desenvolupament polític, científic, social i econòmic, però que la història, escrita per homes, ha invisibilitzat. Cal, per tant, fer èmfasis en recuperar el paper de les dones, que ha estat ocultat històricament mitjançant mecanismes patriarcals. També és important la necessitat d'incloure en les institucions educatives un 'enfocament de gènere' de la història, per tractar de desentranyar els mecanismes repressius que han produït, i ho segueixen fent, desigualtats.

Proposem una projecció exterior de la memòria democràtica. Milers de ciutadanes i ciutadans espanyols a l'exili van exercir una important activitat en la lluita contra el feixisme a Europa i al món, sofrint durament la repressió del nazisme i un posterior oblit per part de les autoritats espanyoles. Mereixen ser recordats per les seves lluites i com a símbols de l'agermanament entre els pobles europeus front l'ultranacionalisme i les autocràcies.

Creiem necessari que, com a reparació històrica, es concedeixi la nacionalitat espanyola als descendents de totes aquelles persones que van haver d'exiliar-se a causa de la repressió franquista, tal com s'estableix a la Llei de Memòria Històrica del 2007. Exigim que l'Estat espanyol jutgi amb fermesa tots els crims feixistes comesos dins les seves fronteres.

2. ESTAT DEL BENESTAR

Essent un dels pilars fonamentals del pensament socialista, l'estat del benestar ha permès el desenvolupament satisfactori de generacions de ciutadans que, de manera ininterrompuda, han experimentat una millora del seu nivell de vida. En tant que un èxit, aquest model de benestar, eix vertebrador de les polítiques socialistes, corre el permanentment risc de ser concebut com quelcom inherent i inalterable i, per tant, de ser desatès en el debat públic. Experiències passades, com ara la COVID-19, han suposat un recordatori brusc de la importància de gaudir d'un sistema que vetlla pel benestar de la societat. Més recentment, també ho ha estat la reacció del govern d'Espanya davant l'augment de la inflació i les múltiples mesures aplicades per fomentar l'ús del transport públic i l'eficiència energètica. Però, alhora, som actualment espectadors de polítiques completament oposades ja no només a països del nostre entorn europeu sinó a altres comunitats autònomes d'Espanya.

Tot i comptar amb una llarga llista d'exemples del triomf de l'estat del benestar, la seva defensa no és mai una batalla guanyada i requereix un esforç dialèctic i de formulació de polítiques continu. Per això, en els moments actuals dominats per la tensió geopolítica creixent i per l'ascens de corrents de pensament il·liberals i reaccionàries és més important que mai argumentar profundament les propostes i les idees de la JSC envers un estat del benestar amb poder d'intervenció per acabar amb la desigualtat.

Així com en clau espanyola els efectes de les polítiques neoliberals dels governs anteriors a l'any 2018 ja comencen a quedar enrere, a Catalunya tot just ens trobem davant l'oportunitat de contrarestar una dècada d'inacció i negligència envers l'estat del benestar. Els socialistes, en tant que força encaminada a gestionar aquesta recuperació, afrontem el repte de proposar i defensar les línies mestres d'un sistema del benestar a Catalunya de present però també de futur.

En termes generals, la JSC apostem pel rescat de l'estat del benestar, per un sistema finançat adequadament, amb els mitjans que la societat catalana espera i mereix, que afronti la reforma del mercat laboral i permeti la construcció i desenvolupament de les generacions més joves. Per això, en la lluita per

recuperar un estat del benestar líder a Europa, no defallim en la cerca de solucions a les desigualtats.

2.1. Habitatge

L'emancipació residencial és un factor essencial en el projecte vital de les persones. A Catalunya, la taxa d'emancipació de les persones joves sempre ha sigut estructuralment molt baixa, produint-se significatives fluctuacions en funció dels diferents cicles econòmics. L'any 2007 es va assolir la taxa d'emancipació més alta del segle, emancipant-se una tercera part de les persones joves d'entre 16 i 29 anys. Tot i això, la crisi econòmica de l'any 2008 va provocar una forta reducció de la capacitat d'emancipació de la joventut, tot i que el preu de l'habitatge es va reduir considerablement. L'any 2017, tot i les optimistes perspectives de recuperació econòmica, les dades d'emancipació juvenil van seguir a la baixa.

Segons les darreres dades del Consell de la Joventut d'Espanya per al 2022, la taxa d'emancipació a la Unió Europea entre els 18 i els 34 anys era del 32,1%, mentre que a Espanya només arriba al 15,9%. A Catalunya, segons dades de l'Agència Catalana de la Joventut, si bé era del 25% el 2014, l'any 2021 va baixar fins al 15,5%, situant-se al 20% en 2023, el que significa que només dos de cada deu joves s'emancipen a Catalunya.

La capacitat adquisitiva de les persones joves ha empitjorat notablement i cada cop són menys les persones joves que viuen fora de casa dels progenitors, ja sigui perquè no han tingut la possibilitat de marxar o perquè han hagut de tornar.

A tot això, és destacable que el règim de tinença d'habitatges a Espanya és principalment de propietat a diferència de la resta de països de la Unió Europea. L'any 2020 a Catalunya, la tinença d'habitatge en propietat suposava un 71% del total (dels quals el 30% gravats amb hipoteca), essent un 25% en règim d'arrendament i el 4% restant en altres règims.

La tendència a prioritzar la tinença de l'habitatge en propietat es fonamenta principalment en la manca d'oferta d'habitatge social i de protecció oficial (HPO) amb qualificació de lloguer permanent, així com de la falta de regulació del mercat de lloguer privat, fet que genera la desconfiança dels (potencials) arrendataris. A dia d'avui, no hi ha una oferta suficient d'habitatge públic per garantir el dret a l'habitatge i tenir un impacte significatiu sobre els preus del mercat privat, pel que

cal una major intervenció per part de les administracions públiques per combatre les especulacions.

L'article 47 de la Constitució Espanyola consagra el dret de tots els espanyols a gaudir d'un habitatge digne i adequat. Així mateix, l'article 50 compromet als poders públics a vetllar per promoure aquest dret garantint el benestar de les persones a través de serveis socials dedicats a problemes específics –entre d'altres- de l'habitatge. És perquè no pot ser un bé d'especulació, perquè es tracta d'un dret i actualment això no està garantit.

Per això, des de la JSC defensem que l'accés a l'habitatge és un dret i no un bé d'especulació. En conseqüència, els poders públics han de garantir i promoure l'exercici d'aquest dret portant a terme polítiques públiques ambicioses d'acord amb l'interès general per impedir l'especulació.

Cal avançar cap a un model on l'accés a l'habitatge sigui veritablement assequible i no generi sobreexposició financera. En un exercici quantitatiu, segons les recomanacions del Banc d'Espanya, el percentatge de la nòmina destinat al pagament de l'habitatge no hauria de superar el 35% i segons un estudi del CNJC i de l'*Observatorio DESC* a final de l'any 2020 els joves entre 18 i 29 anys han de destinar el 120% de la nòmina a l'habitatge. Per tant, la via de solució a la problemàtica de l'accés a l'habitatge i la garantia d'emancipació de les persones joves passa per garantir un parc d'HPO superior a l'actual i dimensionat a la realitat social del país.

Davant d'aquesta situació de precarietat, cal realitzar una anàlisi curosa i no deixar que lògiques simples s'imposin a un panorama dinàmic i canviant. Per això, la JSC estableix les següents bases d'actuació en defensa de l'accés a l'habitatge digne:

Cal augmentar i enfortir el parc d'habitatge públic de lloguer tant a curt com a llarg termini.

Les Administracions Públiques, en tots els àmbits competencials, han d'apostar per l'adquisició i construcció d'habitatge, en funció de la realitat urbanística del territori, fins a assolir una major oferta d'HPO que d'habitatges privats i optar exclusivament per un model d'habitatge públic amb qualificació de lloguer permanent, fent especial atenció a joves de menys de 35 anys, col·lectiu que suposa el present i futur de la ciutadania, que tot just comença el seu projecte de vida, i que

malauradament, actualment no pot dur a terme per raons econòmiques i d'accés a l'habitatge.

Alhora, apostem per qualificar de lloguer permanent part de l'oferta d'HPO a punt de caducar per evitar la desprotecció i la reducció del parc públic d'habitatge.

Es limitarà la cessió de terrenys de titularitat municipal a privats per la construcció d'habitatges, que només podrà ser en dret de superfície, tornant els terrenys i les construccions a titularitat municipal passats) els anys que s'hagin acordat entre les parts. Aquests acords ajuden als municipis amb recursos limitats poder construir habitatge de protecció pública mantenint la titularitat, però col·laborant amb la promoció privada. Cal treballar per cercar oportunitats de construcció de nou habitatge a través de convenis amb entitats socials o cooperatives d'habitatge social.

Garantir el finançament necessari per a assolir un parc públic d'habitatge per part de totes les administracions públiques implicades. Sense el finançament públic per a construcció i adquisició d'habitatge, no hi haurà solució al greu problema de l'habitatge a Catalunya i a Espanya.

A mitjà termini: Intervenció del mercat del lloguer

La JSC aposta per una intervenció del mercat de lloguer establint limitacions del preu dels contractes així com fixant bonificacions fiscals, a efectes de renda, a persones físiques petites propietàries i que arrendin habitatges a menors de 35 anys i penalitzar econòmicament amb sancions a persones físiques i jurídiques que incompleixen amb les limitacions del preu.

És necessari continuar amb els ajuts i subvencions per a l'emancipació dels i les joves. En l'àmbit del lloguer, amb els ajuts del Lloguer Jove de la Generalitat de Catalunya i el Govern d'Espanya per facilitar els pagaments; i en l'àmbit de la compra, amb els avals ICO per facilitar l'adquisició del primer habitatge.

Cal posicionar-se a favor de la regulació dels lloguers de temporada, d'habitacions i de pisos turístics per garantir el dret a l'habitatge davant l'especulació i les possibles esclatxes presents a la Llei Estatal d'Habitatge.

S'ha de potenciar i promocionar la tasca que realitzen les Oficines Locals de l'Habitatge, en el seu paper de mediadores entre propietaris i (potencials)

arrendataris i en la informació i assessorament que ofereixen. S'han de dotar de major protagonisme i competències a l'hora de vehicular bonificacions fiscals municipals per a persones físiques petites propietàries i per establir els índexs de preus mitjans, que han de servir de base de limitació dels preus del lloguer.

Cal dotar de major control dels contractes de lloguer, establint l'obligatorietat d'inscriure'ls al Registre de la Propietat i de dipositar les fiances a l'Institut Català del Sòl (INCASÒL), fomentant la tasca inspectora i l'oportuna aplicació del règim sancionador davant aquests incompliments.

És necessari continuar amb l'establiment de sancions als propietaris de pisos buits amb l'aplicació de multes coercitives i contemplant la prohibició d'acollir-se a beneficis fiscals i subvencions públiques, arribant fins a l'expropiació en els casos més greus. Així doncs, cal plantejar la necessitat d'expropiar els habitatges pertanyents a grans tenidors i fons voltors perquè passin al parc públic d'habitatge.

Cal regular expressament que les despeses de gestió i inscripció dels contractes de lloguer (via agències immobiliàries o a través de particulars), sigui sempre a càrrec dels propietaris arrendadors i controlar, de forma exhaustiva, els processos d'arrendament per a intentar evitar frauds, clàusules abusives o intentar que l'arrendatari hagi de pagar despeses que no li corresponen. En els casos en què s'inscriguin contractes amb lloguers socials, estaran exempts els costos de Registre de la Propietat.

En casos en què s'acordin desnonaments per falta de pagament de rendes o derivats d'execucions hipotecàries, per sobre- sobrevingut no culpable de l'arrendatari o de l'obligat hipotecari, en habitatges de propietat de persones físiques grans tenidores o en tots els casos de persones jurídiques, o d'entitats bancàries creditors de préstecs hipotecaris, caldrà que ofereixin necessàriament un lloguer social com a alternativa al desnonament.

S'ha de regular, com més aviat possible, la divisió que els propietaris fan d'habitatges per tal de poder-los llogar, tenint en compte que sense divisió horitzontal els i les joves troben dificultats a l'hora d'acollir-se a ajudes com, per exemple, el bo jove del lloguer.

Proposem la creació d'una guia informativa sobre l'accés a l'habitatge per als i les joves en modalitat de compra i lloguer. En aquest document s'especificarien

aspectes com drets i deures de l'arrendatari, l'arrendador i comprador, així com processos i aspectes legals, etc.

Una de les pràctiques que s'estan estenent en el mercat immobiliari és la temporalitat dels lloguers, considerem que si una persona no té un habitatge segur i estable no podrà realitzar el seu projecte vital, i és per aquest motiu, que la solució és regular urgentment aquests casos com s'ha proposat recentment al Congrés dels Diputats.

S'ha de limitar el nombre de pisos en règim de lloguer de temporada propietat de grans tenidors. El percentatge de l'habitatge pertinent a gran tenidors en ciutats com Barcelona correspon al 40,4% del parc immobiliari total de la ciutat. L'oferta d'aquest tipus de lloguer suposa el 42% del total d'arrendaments de Barcelona, un 20% a Girona i un 12% a Tarragona. Entenent que aquest tipus de lloguer és més lucratiu que el tradicional, contem que l'oferta de lloguer destinat al teixit perenne de la ciutat, es veu reduït en gran nombre, problema agreujat després de les últimes actuacions en regulació del lloguer tradicional. Fent que en l'últim any s'hagi augmentat en un 48% el lloguer de temporada a Barcelona o el 213% a Girona.

S'ha de promocionar la rehabilitació del parc d'habitatge, actualment envellit, mitjançant programes públics d'ajudes, per a garantir les condicions mínimes d'habitabilitat i confort.

S'ha de regular el lloguer per habitacions actualment conegut com a "coliving" creant mesures per a garantir les condicions mínimes d'habitabilitat i topant els preus. Aquest tipus de lloguer també ha patit un augment en l'últim any d'un 65% a Lleida, 39% a Tarragona o un 26% a Barcelona; amb un augment significatiu dels preus (un 13% a Barcelona situant la mitja en 565 €). S'ha de crear una normativa que reguli el contracte de lloguer per habitacions que prioritzi el dret a l'habitatge.

A banda, cal incidir també en la regulació dels habitatges destinats al turisme i limitar els pisos turístics en aquelles zones on l'habitatge està tensat. No ens podem permetre no mobilitzar qualsevol habitatge disponible mentre hi hagi gent que no es pugui permetre pagar un lloguer, doncs és evident que cal fer front a l'actual proliferació dels pisos turístics que, a part de perjudicar a la convivència en comunitats de veïns, també afecta negativament els drets de la població del nostre país, que no pot permetre's accedir a un habitatge digne en la seva ciutat natal.

Molts d'aquests establiments no compten amb llicència, actuen al marge de la legalitat i tot això planteja problemes socials de saturació, soroll i deteriorament de la convivència. Els poders públics han de potenciar mecanismes per sancionar els habitatges turístics sense llicència i reformular el model de lloguer turístic amb la finalitat de garantir el dret a l'habitatge.

Des de les diverses administracions públiques buscaran fórmules per limitar l'especulació de multinacionals i grans empreses amb la compravenda d'habitatges. A més, els poders públics buscaran procediments legals per limitar la compra d'habitatge a persones no residents.

2.2. Ocupació

Els i les joves, com és costum, som el col·lectiu que pateix més els períodes de desacceleració econòmica, especialment si som dones o pertanyem a altres col·lectius discriminats o en risc d'exclusió social. Tot i trobar-nos en una situació econòmica de creixement, després de les tensions econòmiques generades per la pandèmia i més recentment per la guerra a Ucraïna, la primera enquesta de població activa (EPA) de 2024 registra un percentatge d'atur del 24,8% dels i les joves d'entre 16 i 24 anys. Aproximadament una quarta part de la població jove. A aquest fet hem d'afegir, també, la precarietat d'aquell jovent que té feina, però alhora es troba en una situació complexa a conseqüència d'un salari baix que no és suficient per fer front al cost de la vida.

Partim de la comprensió del món laboral com un sistema viu en què nosaltres tenim el dret i el deure, com a socialistes, de definir, assolir i vetllar per un nou model econòmic més just i solidari que passa necessàriament per un canvi del model d'ocupació i les relacions laborals: així, en tant que el mercat laboral és l'expressió social de l'economia, un mercat laboral més responsable socialment tindrà una repercussió directa en una microeconomia més dinàmica, més àgil i viva; i en unes taxes macroeconòmiques més equànimes i justes. Sobretot en la joventut, un dels sectors que més va patir la crisi del 2008 i que ara ha tornat a ser castigat tant per la situació que ha viscut Catalunya en els darrers anys com per la crisi econòmica derivada de la pandèmia de la COVID-19 i la guerra a Ucraïna. Defensem la conscienciació i la reivindicació en positiu del concepte de classe treballadora com a definició d'aquelles persones que viuen de les rendes del seu treball remunerat.

Davant dels atacs de la patronal i els grans mercats contra els treballadors i treballadores defensem els interessos de la classe treballadora i en som conscients de la seva existència. La millor garantia de la sostenibilitat dels serveis i drets propis de l'Estat del Benestar és un model econòmic amb una base industrial forta i de serveis d'alt valor afegit que asseguri un alt índex d'ocupació de qualitat. Un model que, a més, ha de transitar cap a la descarbonització, la sostenibilitat i la digitalització.

Les joventuts socialistes hem de ser al capdavant d'aquest nou model, defensant una ocupació digna i estable com a mecanisme per la realització d'un projecte vital.

La JSC, per tant, ens congratulem de l'aprovació de la darrera reforma laboral del govern de Pedro Sánchez, tot acabant amb l'existència del contracte temporal, i dels augments del salari mínim interprofessional. Des de la JSC apostem per la flexibilitat laboral, únicament i en exclusiva, en termes de facilitació de la conciliació de les persones treballadores i de gestió de la jornada en clau d'objectius. El projecte de vida d'una persona ha de poder ser compatible amb la seva vida laboral. És per això que s'han de fomentar polítiques que permetin conciliar la vida personal com ara la reducció de la jornada laboral. Seguint aquesta línia apostem per jornades laborals equiparables a les del nord d'Europa, més reduïdes, com per exemple les 28 hores setmanals del sector de la metal·lúrgia alemanya, amb els mateixos salaris, tot apostant, per ara, per una jornada de 32 hores setmanals. Cal apostar per una flexibilització dels horaris laborals, respectar els mateixos i defensar el dret al descans i desconexió. Es tracta d'un nou enfocament del món del treball que afavoreix la conciliació familiar i laboral i el temps destinat a l'oci i la cultura, alhora que, com nombrosos estudis d'altres països demostren, pot suposar un augment de la productivitat, beneficiant, doncs, també al món empresarial.

Els i les joves han de ser capaces d'accedir a un món laboral amb unes condicions dignes. Per això, tenint en compte que la majoria dels i les joves de classe treballadora s'inicien al món laboral a través d'oportunitats a sector terciari, defensem un major control sobre les condicions de treball en aquest àmbit com respectar els horaris, hores extres retribuïdes, per nòmina i assegurades, control horari dels i les treballadores, facilitar la conciliació d'estudis, formació, familiar o altres, etc.

Cal avançar en una major paritat en la sol·licitud de la reducció de jornada per cura de menors o per atenció a persones en situació de dependència. Defensem també la pujada de l'SMI fins a arribar a acomplir amb la recomanació de la Carta Social Europea, que fixa el Salari Mínim Interprofessional en el 60% del salari mitjà del país (en l'actualitat 1.134 euros en 14 pagues) que sigui actualitzat anualment segons l'IPC. Volem una economia que, a més de basar-se en l'excel·lència del projecte i el producte de valor afegit, estigui alineada amb els sectors estratègics del futur, com la transició ecològica, les energies renovables, la intel·ligència artificial i les tecnologies digitals. Així assegurarem que el mercat laboral català no només sigui just i digne, sinó també competitiu i innovador a escala global.

Així mateix, rebutgem l'actual sistema de formació a les empreses basat en la figura del becari, que generalment recau en un jovent vulnerable que no disposa d'una experiència laboral, des del punt de vista de les empreses, suficient per a accedir a posicions superiors. Entenem que, tot i que el becari sigui un estudiant en formació, la seva tasca a la feina ha de ser remunerada d'acord amb el salari mínim interprofessional i ha de gaudir dels mateixos drets que qualsevol altre treballador. A més, la durada dels convenis haurà de ser, en tot cas, molt limitada i no podran cobrir llocs estructurals de l'empresa. En aquesta direcció, apostem per seguir desenvolupant l'anomenat Estatut del becari que actualment es troba en debat per part del 769 Ministeri.

L'autoocupació esdevé una nova forma d'ocupació laboral, però que resulta especialment difícil pels alts costos econòmics i burocràtics. És per això que per fomentar l'autoocupació s'ha de garantir la formació específica i proporcionar assessoria laboral. S'ha de fomentar l'esperit emprenedor, recolzant activament a les persones que aposten per la creació del seu propi negoci i especialment l'emprenedoria més innovadora, capaç de crear ocupació i creixement econòmic i social, buscant alhora facilitats pels joves que vulguin emprendre un negoci, tant a nivell de garanties (baixes, atur, etc.) com a nivell fiscal (rebaixes fiscals) i de subvencions i finançament (línies ICO, subvencions per sectors crítics, etc). Apostem per equiparar la quota d'autònoms a la resta d'Europa i la creació de bonificacions fiscals adaptades al jovent, així com per garantir l'accés al crèdit per tal de poder iniciar un projecte a través de l'ICF o altres mecanismes de suport públic. Apostem per una simplificació dels tràmits administratius i burocràtics que

han de realitzar els autònoms, per tal d'incentivar d'aquesta manera l'autoocupació. Alhora, la JSC també es posiciona en contra de la figura del fals autònom. Considerem que perjudica a les classes treballadores en tant és una forma laboral que dificulta la negociació col·lectiva i l'aplicació dels drets dels treballadors.

Considerem que és important poder viure i treballar al mateix territori i així poder permetre una major compatibilitat amb la vida personal, de manera que s'evitin excessius desplaçaments amb mobilitat obligada que solen consumir temps propi que es podria destinar al desenvolupament social o associatiu. La flexibilitat horària ha de ser component imprescindible del nou model d'alguns contractes de treball, sobretot quan parlem en l'àmbit de formació laboral. Per tant, hem d'impulsar el contracte dual.

Apostem per reforçar el paper dels serveis d'ocupació públics en la lluita contra l'atur. El Servei d'Ocupació de Catalunya (SOC) ha de formar part activa de la lluita contra l'atur i la precarietat i, per tant, en proposem una profunda reforma perquè esdevingui més eficaç i útil. Proposem millorar les actuals polítiques actives i passives d'ocupació per què vagin especialment encaminades a la reducció de la greu problemàtica social que representa tenir una de les taxes d'atur juvenil més elevades de tota Europa. Per exemple, a través del desenvolupament de plans d'ocupació i adaptant-los a les necessitats reals del municipi, afavorint la igualtat d'oportunitats i oferint experiències professionals a persones en situació d'atur.

Ens sembla imprescindible reivindicar i convertir el programa de Garantia Juvenil, no només en un pla de xoc o de rescat puntual, d'aquells i aquelles joves que es troben sense cap mena de feina o sense estar cursant estudis, sinó en una eina per aconseguir la inserció estable al mercat laboral, proporcionant llocs de treball, pràctiques o formació que resultin de valor per al futur laboral i personal dels i les joves. Entenem aquesta garantia juvenil com a una eina útil que permeti, a més dels recursos propis destinats al foment de l'ocupació a Catalunya, ajudar-nos a desenvolupar les polítiques de joventut i d'ocupació juvenils com el que han de ser: un pont cap a una ocupació juvenil de qualitat. Que respongui a les necessitats del moment actual, quant a la transició verda i digital, i que permeti donar resposta a les realitats del mercat laboral, millorant la vinculació entre les necessitats del teixit empresarial i la formació i qualificacions necessàries.

Entenem els sindicats de classe com un element necessari per a la defensa dels interessos dels treballadors i les treballadores. Recolzarem mesures que incrementin la força dels sindicats, com noves fórmules d'afiliació i negociació sindical i col·lectiva, alhora que afavoreixin l'organització sindical de sectors tradicionalment no organitzats. Alhora, estudiarem les seves propostes i reclames per fer-les, si escau, també nostres. En aquest sentit, també és important vetllar per una col·laboració fluida a nivell europeu amb la Confederació Europea de Sindicats (ETUC). Cal que les polítiques socialistes ajudin a fomentar un model laboral basat en un model empresarial de producció de producte de valor afegit tot exigint-ne responsabilitat social basada en polítiques mediambientals, polítiques potenciadores de l'I+D+i, en la rectificació del "Conveni relatiu a la igualtat de remuneració en la mà d'obra masculina i la mà d'obra femenina per un treball d'igual valor", mitjançant mesures com la transparència salarial a les empreses, entre moltes d'altres. Tot això, per tal que la producció catalana aposti per un model que, en la línia del lideratge i l'excel·lència europea, sigui competitiu en un mercat responsable tant en deures com en drets.

En el nostre mercat laboral existeix una forta segregació ocupacional que es tradueix en el fet que més del 80% de les dones catalanes treballen en tan sols quatre tipus de sectors i aquests són justament els pitjor remunerats. Aquesta bretxa, de la qual en vam ser especialment conscients durant la pandèmia de la COVID-19. Alhora, les desigualtats també les trobem en la repartició de responsabilitats dins d'empreses i administracions: el 82% de llocs de treballs amb responsabilitat els ocupen homes. Està naturalitzat que quan parlem de la paraula lideratge sigui en masculí, perquè aquest espai ha estat històricament ocupat per homes. Amb la qual cosa són els que estan conduint i representant els interessos de la societat o elaborant les agendes dels temes que s'han de tractar. Realment això és un problema, no només en termes organitzacionals, sinó en l'absència d'un dret de participació de les dones en els seus propis destins en la societat. Hem de trencar amb els sostres de vidre i els terres enganxifosos que impedeix a les dones desenvolupar una trajectòria professional. A més, hem de ser conscients que existeixen els laberints de vidre, ja que les dones els hi costa recorreguts molt més extensos i amb molts més obstacles que els homes arribar a les posicions de lideratge. D'altra banda, trobem els penya-segats de vidre. El fet que moltes

vegades, a les dones, se'ls ofereix una posició de lideratge en una àrea amb característiques molt dolentes o en una situació molt crítica, on hi ha un alt risc de fracàs. Exigim la igualtat d'oportunitats real i efectiva. Promovent els plans d'igualtat en les empreses, per tal d'impulsar el lideratge en femení en el món de l'empresa i l'ocupació. Alhora, aquesta igualtat també ha d'abordar les externalitats que el teletreball pot comportar, en el cas de les dones.

Un cop més, gràcies a governs socialistes, avancem en igualtat. Recolzem la regulació de mesures per acabar amb la bretxa salarial i avançar en la igualtat laboral a través de la regulació dels plans d'igualtat i la regulació de la igualtat retributiva entre dones i homes, impulsat pel govern de progressista de coalició. Hem de treballar perquè aquesta legislació es desenvolupi efectivament.

La JSC celebrem que per fi els permisos de paternitat i maternitat siguin iguals, intransferibles i retributius al 100%. Defensem que aquest avenç ha d'acompanyar-se de polítiques de corresponsabilitat i de sensibilització social per impulsar una nova cultura de les cures i el treball domèstic.

Des de la JSC també volem recalcar la importància de les PIMES, que constitueixen la base del comerç espanyol, ja que suposen un 65% del nostre PIB i produeixen el 75% dels llocs de treball existents.

Caldria reivindicar un sistema de cotització que fos en funció dels ingressos percebuts, ja que d'aquesta manera seria més viable per aquells que obtenen unes rendes més baixes.

2.2.1. Precariat

Desafortunadament, una part significativa del jovent forma part del precariat. El precariat és aquest col·lectiu de persones diverses que tenen en comú, a diferència del concepte de proletariat, un lloc de treball inestable (remunerat o no), una falta de seguretat econòmica i social i evidents dificultats per accedir a un dret fonamental com és un habitatge digne. Unes condicions que afecten directament el benestar material, social i mental. A més, trobem que el precariat jove freqüentment està massa qualificat per les feines que desenvolupa.

No obstant això, no podem deixar de banda els altres col·lectius que s'han vist atropellats per la mateixa situació que els joves. Parlem, en definitiva, de qualsevol

persona en situació de risc d'exclusió social que ha patit els efectes més durs de la crisi. Tots aquests col·lectius s'han de sumar en una sola veu, amb unes reclamacions conjuntes, per tal de tenir el màxim poder d'influència i produir un canvi com més ràpidament millor. També hem d'aconseguir que la mà d'obra poc qualificada i precaritzada, molt castigada en aquesta crisi, pugui disposar de les eines necessàries per novament formar-se i obtenir una oportunitat laboral i un sistema polític de protecció de qualitat amb les condicions necessàries per viure de forma digna. En aquesta direcció, des de la JSC vetllem pels drets i seguretats dels treballadors dels treballadors que exerceixen la seva feina sota un marc normatiu que no correspon a les seves funcions: els falsos autònoms. Aquests són treballadors que encara que estan enquadrats amb el Règim Especial de Treballadors Autònoms de la Seguretat Social, exerceixen les seves funcions en l'empresa com a treballador assalariat, en condicions de total dependència i retribució. Aquest fet desvirtua l'essència de treballar per compte propi. Dit això, des de la nostra organització apostem per una llei que defensi els drets dels falsos autònoms, seguint la direcció de la llei Rider (RDL 9/2021) aprovada el març de 2021.

Front una economia internacionalitzada hem de competir sobre la base d'una alta formació acadèmica i tècnica i no a través de sous baixos i precarietat en el mercat. Hem de desenvolupar un model productiu que generi una alta ocupació de qualitat i que sigui tecnològicament competitiu. El nostre model no pot basar-se en l'abaratiment dels mitjans de producció ni de les condicions dels treballadors. Ha de basar-se en la producció industrial sostenible, els serveis d'alt valor afegit i en l'aprofundiment de l'estat del benestar. Només amb un model econòmic basat en aquests principis podrem situar-nos al nivell de les grans potències europees pel que fa al nivell de salari, la despesa en protecció social i el cost de la vida. Les grans potències mantenen un alt nivell de sous gràcies a l'aplicació d'uns models econòmics competitius, estables i sostenibles. Hem de reinventar la nostra economia posant èmfasi en els teixits productius que tant s'ha deixat de banda aquestes darreres dècades. Hem de treballar per millorar i innovar en la nostra indústria i no deixar passar un altre cop l'oportunitat de crear una economia forta i al servei de la societat.

El precariat és el resultat de les retallades i dels retrocessos en drets. Hem anat perdent progressivament drets socials, laborals, culturals, civils, polítics i econòmics a causa de les polítiques conservadores i restrictives (inestabilitat, indefensió, sous insuficients, etc.). Els motius de protagonisme del precariat es poden identificar en tres factors que venen donats de la transició a la democràcia. Primer, la pèrdua de negociació col·lectiva. En segon lloc, la dualitat del mercat laboral, l'existència de contractes laborals fixes però amb una gran quantitat de contractes laborals temporals. Aquest tipus de contracte només ha servit per empitjorar encara més la condició que tenim com a treballadors. Deixant de banda l'efecte negatiu que té per l'economia, els contractes temporals tenen salaris inferiors a la resta i afavoreixen directament la creació de precariat en situació d'exclusió. En tercer lloc, les reformes laborals que s'han realitzat al nostre país han aprofundit encara més en enfonsar i dualitzar el mercat de treball i en la desprotecció de la classe treballadora, abaratint l'acomiadament.

L'aspecte clau és el procés de precarització, una adaptació a un treball i una vida inestable. Quan es parlava d'una proletarització de la classe obrera es feia referència a una adaptació de salari i treball estable. La precarització és una pèrdua de control sobre un mateix. Ara, aconseguir un treball no es garantia de seguretat econòmica. En l'actualitat, el treball ha de garantir que totes i tots, independentment del col·lectiu al qual pertanyem, puguem construir i desenvolupar el propi projecte de vida.

La Joventut Socialista defensarà l'extinció del precariat, ja que creiem que només a través d'una profunda reforma laboral i amb la implantació de la renda mínima garantida garantirem una seguretat econòmica tant dels i de les joves com de la resta de la societat. La seguretat econòmica va lligada amb un salari que avui és insuficient, per això, la renda bàsica universal és una meta irrenunciable per nosaltres, així com una reforma laboral que promoció els contractes fixos i redueixi l'ús dels contractes temporals. No obstant això, no és suficient que la Joventut Socialista adopti la bandera de la defensa del proletariat. Hem de cercar suports en els grups socials, moviments estudiantils, sindicats, així com qualsevol organització que consideri que la condició de precariat és un risc per a la societat. S'ha de crear un front comú, amb l'objectiu de lluitar per solucionar aquesta problemàtica, on estiguin inclosos tots aquests sectors socials esmentats. Encara

que la Joventut Socialista va néixer del proletariat, avui som classe treballadora, proletariat, i, per desgràcia, ara també precariat.

2.3. Seguretat

La seguretat és sinònim de llibertat i un dret social bàsic del nostre Estat del Benestar. En el moment actual, no obstant això, la seguretat és un assumpte de debat fonamental del dia a dia entre els i les joves, especialment per aquells que viuen o fan vida a les àrees o regions més densament poblades de Catalunya.

L'augment de la sensació d'inseguretat i la criminalitat als nostres carrers i barris és, en definitiva, una realitat demostrable al llarg dels darrers anys que, com a Joventut Socialista de Catalunya, tenim el deure d'afrontar des d'una posició determinant, contundent i, alhora, responsable.

Una seguretat pública efectiva ha de basar-se, fonamentalment, en polítiques que abordin les causes estructurals de la inseguretat, com la desigualtat econòmica, l'exclusió social i la manca d'oportunitats. Això implica una aposta ferma per la prevenció, el suport a la comunitat i el reforç de mecanismes que promoguin la cohesió social. Creiem que només a través d'una visió progressista i integradora podem construir una societat on totes les persones, independentment del seu origen o condició, se sentin protegides i respectades.

En aquest sentit, considerem que un dels factors essencials que contribueixen a la sensació d'inseguretat creixent en l'actualitat és la falta d'integració de certs col·lectius en el model de societat que hem construït entre tots i totes. La manca de polítiques adequades d'acollida, inclusió i integració i, a la vegada, la manca de compromís per part d'aquests col·lectius són l'origen de l'exclusió social i cultural que, posteriorment, desemboca en tensions socials que afecten la convivència.

Per aquests motius, insistim que les polítiques de seguretat pública han d'anar de la mà de polítiques socials que facilitin la integració però que, a la vegada, siguin contundents contra els delictes, especialment de caràcter multireincident, amb mesures efectives a nivell legal. Només d'aquesta manera podem garantir la convivència i les llibertats individuals en un model de societat on tothom se senti part d'una mateixa comunitat.

Aquesta visió, centrada en la inclusió i el respecte a la diversitat, és clau per construir una Catalunya més forta i segura, on cap persona quedi enrere i on la convivència entre persones de diferents orígens socials i culturals esdevingui una font de riquesa i no de conflicte. La cohesió social és, en definitiva, el millor antídote contra la inseguretat.

2.4. Sistema de Salut

Així com la pandèmia de la COVID-19 va ressaltar la importància d'un estat del benestar fort i resiliènt, amb capacitat de resposta a situacions de gran complexitat.

També va deixar veure les debilitats del nostre sistema de salut, deixant a la vista desigualtats en diferents grups de població i així disminuint la qualitat en l'atenció en certes comunitats desfavorides.

La JSC considerem completament necessari dotar el sistema de salut dels recursos requerits no només pel seu manteniment sinó pel seu creixement i innovació. És molt importat la incorporació de la tecnologia avançada en l'atenció sanitària com és l'ús de la intel·ligència artificial, la telemedicina per millorar la prevenció, els diagnòstics i procediments.

Amb aquest desplegament garantim un sistema de salut d'avantguarda.

Un dels pilars de l'Estat del Benestar és el sistema sanitari i la protecció de la salut de la població. Gaudim d'un sistema sanitari d'excel·lència que permet que siguem un dels països del món amb major esperança de vida. Però, a Catalunya, des de l'any 2008 s'han succeït retallades pressupostàries per part de diferents Governos de la Generalitat que en cap cas han estat revertides. L'efecte d'aquestes retallades ha provocat un clar deteriorament del sistema i de l'atenció oferta a la ciutadania. Cal destacar que, el 2024, a Catalunya som una de les comunitats autònomes amb menys inversió sanitària per habitant, menys personal sanitari per habitant i llistes d'espera més extenses, entre d'altres. En definitiva, una sèrie d'indicadors que alerten que el sistema sanitari està en risc.

Quant a la innovació, creiem que, és necessari augmentar el finançament per millorar i modernitzar el nostre Sistema Nacional de Salut i que aquest sigui a l'avantguarda i a l'altura de la resta de països de la UE. Si bé és cert que tenim una sanitat de primera qualitat i exemplar al món, molts àmbits són obsolets o cal

introduir-ne nous avenços. Des de la JSC defensem un sistema de salut que compti amb les últimes innovacions per assegurar els millors resultats en els diferents àmbits.

L'atenció primària és la base del nostre sistema sanitari. És una de les principals causes que expliquen la seva eficiència i una condició necessària per a la seva universalitat. Alhora, aquesta ha estat una de les branques de la salut afectades de forma especial per les retallades. Han disminuït les professionals en els ambulatoris, CAPs i CUAPs, provocant una atenció inadequada. Trobem metges i metgesses amb agendes massa extenses, amb un temps per pacient insuficient, que en ocasions no supera els 3 minuts per visita. De la mateixa manera, es realitzen torns excessius, descansos insuficients, sobrecàrrega assistencial i deteriorament de les condicions de les treballadores. Tot això perjudica les pròpies treballadores del sistema sanitari i empitjora l'atenció i l'accés al sistema per part de la població. És per això que és urgent tornar als nivells d'inversió anteriors a les retallades per posteriorment procedir a un augment progressiu del finançament. Creiem que el sistema de salut ha de potenciar la capacitat de l'atenció primària com a nexa amb el territori i, per tant, aquesta ha d'estar dotada dels recursos tant humans com materials necessaris per alleugerir la sobrecàrrega dels actuals centres. Cal també ampliar les ajudes PUA a més col·lectius i tractaments per tal de poder arribar a tota la població.

Inicialment, la pandèmia de la COVID-19 i actualment la guerra a Ucraïna i alhora també la crisi ambiental en què ens trobem, han exercit de catalitzadors d'un dels reptes assistencials més importants dels propers anys: la salut mental de la població i, en aquest cas, més concretament la del precariat i del jovent. Les darreres dades assenyalen que hi ha més de 4 milions de persones arreu de l'Estat amb algun problema de salut mental. S'estima que al voltant de 2 milions de joves d'entre 15 i 29 anys al nostre país han presentat algun símptoma relacionat amb malalties mentals durant l'any 2020 i segons dades d'un estudi de l'OCDE, 2 milions d'espanyols consumeixen algun tipus d'ansiolític cada dia. Sens dubte, l'aspecte més alarmant és l'augment de la taxa de suïcidis. Segons l'INE, 10 persones se suïciden cada dia i 200 ho intenten. De mitjana, 73.000 ho intenten anualment. La prevenció de la conducta autolítica necessita la col·laboració de la societat mitjançant una Estratègia de Salut Mental de país.

Aquestes dades contrasten amb la realitat de l'atenció pública a la salut mental: a Espanya la mitja de psicòlegs clínics és de 6 per cada 100.000 habitants mentre a la UE la mitja és de 18. La manca de mitjans assistencials públics condueix a una gran quantitat de pacients a buscar assistència en consultes privades i d'aquesta manera es construeix una barrera d'accés a la salut mental. Les persones amb una renda elevada poden permetre's una consulta privada mentre la població dels segments de renda més baixos han de resignar-se a l'atenció que el sistema públic pot oferir. Això contrasta clarament amb les necessitats reals d'atenció clínica: un 17,8% de la població amb renda més elevada declara haver patit dolències com angoixa o depressió enfront un 32,7% de la població de renda més baixa segons un estudi de la Confederació Espanyola de Salut Mental de l'any 2020.

En aquesta direcció, amb Salvador Illa al capdavant de la generalitat tenint l'oportunitat de prioritzar la salut mental, reclamem una major atenció política a la salut mental per part de la Generalitat de Catalunya i apostem per confeccionar un nou Pla Integral de Salut Mental que desenvolupi els aspectes assistencials específics de joves i adolescents. Demanem un reforç de les àrees de salut mental tant d'hospitals com CAP i apostem per augmentar la plantilla i formar al personal existent fins a assolir la mitjana de la UE en personal d'atenció psicològica per habitant tot augmentant el nombre de places de psicòleg intern resident (PIR). En definitiva, apostem per un sistema sanitari que integri nous Serveis essencials dins la cartera pública. L'atenció psicològica i els serveis de salut mental han de ser reforçats i potenciat per tal d'evitar una barrera d'accés econòmica.

Cal també ressaltar que una atenció psicològica completa comporta en moltes ocasions l'atenció de treballadors i treballadores socials per afrontar aspectes externs com ara l'entorn familiar, social, el context històric, la situació econòmica i laboral, la salut i la comunitat. En aquesta direcció reclamem una major dotació de recursos per als equips de treball social que desenvolupen aquestes tasques.

El sistema nacional de salut ha d'estar basat en la prevenció de la malaltia i la promoció de la salut i l'educació sanitària, així com l'efectiva intervenció del pacient. Això inclou campanyes per un estil de vida saludable, basat en l'erradicació del sedentarisme, la reducció dels nivells d'estrès i l'enaltiment d'una alimentació saludable i bona educació sexual. Aquesta prevenció es comença per l'atenció comunitària amb programes educatius sobre salut a les escoles i la població en

general. És un fet que la nutrició és una part important de les nostres vides. Per això, des de la JSC defensem incentivar la bona alimentació en termes nutritius i de qualitat. Proposem que productes que continguin oli de palma, sucre o sal, entre d'altres, tinguin indicadors clarament visibles a les etiquetes, a més d'imposar taxes als productes que els continguin. Tot i que ja existeix l'impost al sucre, hem de promoure també la creació d'altres com els dels aliments amb un alt contingut de sal o greixos per tal de fomentar una alimentació saludable. En la mateixa direcció, apostem per modificar el sistema Nutriscore per desvincular-lo encara més de les pressions de les empreses productores i de gran consum. La salut també ha d'anar acompanyada de sistemes de prevenció, en aquest cas contra una alimentació insana. Així doncs, apostem per incorporar una àrea d'atenció especialitzada a la nutrició poc saludable als CAP per prevenir i tractar els problemes derivats d'una mala alimentació.

En aquesta línia, és una realitat que les intoleràncies i al·lèrgies alimentàries, com ara la celiaquia, afecten la dieta i la salut de les persones. I no només això, sinó que en aquest cas concret, generen un augment en el cost del cistell de la compra setmanal, mensual i anual, arribant a diferències de fins a 1.000 € l'any respecte a les persones que no pateixen l'afecció. 1 de cada 100 persones al nostre país és celíaca, tot i això, al voltant del 85% dels afectats encara no ha estat diagnosticat, això és preocupant atès que aquesta manca de diagnòstic i les transgressions a la dieta sense gluten poden provocar el desenvolupament de nombroses patologies i símptomes greus.

Entre el 2023 i el 2024, els preus dels productes amb gluten s'han estabilitzat, fins i tot han disminuït, mentre que els productes sense gluten continuen en augment. Això ens demostra un increment clar en la disparitat de costos entre productes amb i sense gluten, any rere any, que provoca en moltes famílies, la impossibilitat de mantenir la dieta que requereixen.

Demandem la necessitat i urgència de crear estratègies de suport o regulació de preus i vetllar perquè el col·lectiu celíac pugui dur a terme la dieta sense gluten sense comprometre la seva economia.

Actualment, l'alcohol està molt present en el lleure i en les relacions socials dels joves. El consum d'alcohol sol iniciar-se a Espanya al voltant dels 13 anys. Creiem

en la importància de generar un debat social sobre els riscos del consum pels menors d'edat, tant per la salut com per a la seguretat pels greus efectes sobre la salut física, psíquica i social. I exigim seguir amb els treballs de l'avantprojecte de llei que estableix un marc integral per protegir la salut dels menors i promoure un consum responsable d'alcohol a la societat.

Apostem per un sistema que inclogui la salut dental ampliant els serveis per anar més enllà de les urgències d'extracció. El cas de la salut dental és un altre exemple de servei amb una barrera econòmica d'accés que deixa exclosa a una part important de la societat.

Com també ho és la salut ocular, que milions de persones al nostre país requereixen, i a on per accedir-hi, una part de la ciutadania troba grans traves econòmiques. És per aquest motiu que considerem que els serveis oftalmològics han d'estar inclosos en la cartera de serveis comuns del nostre sistema de salut, perquè ningú quedi enrere. També ho és la salut ocular, que milions de persones al nostre país requereixen, i a on per accedir-hi, una part de la ciutadania troba grans traves econòmiques. És per aquest motiu que considerem que els serveis oftalmològics han d'estar inclosos en la cartera de serveis comuns del nostre sistema de salut, perquè ningú quedi enrere.

La salut de les persones es veu condicionada per múltiples factors. Un dels més importants, estudiats arreu i amb forta evidència científica, és el nivell de renda personal. L'accés al mercat laboral és un determinant de salut molt important. L'esperança de vida varia en més de 15 anys de diferència en funció del barri i ciutat, sent més baixa allà on les condicions de vida, laborals i econòmiques són pitjors. És per això que cal estudiar aquestes particularitats per tal que el sistema pugui reforçar aquells punts més sensibles, dedicant més recursos allà on són més necessaris. Per altra banda, i consegüentment, cal treballar i revertir aquestes condicions desfavoridores allà on es donen. Per aquest motiu, és especialment important aprofundir en desenvolupament d'un sistema fiscal progressiu que permeti finançar correctament les eines que lluiten contra les desigualtats esmentades. Per tant, instem a què el servei públic sanitari català reconeix i el servei d'oftalmologia com un servei bàsic i essencial per tota la ciutadania, ja que entre el 60%-70% de la població en algun moment te o patirà necessitats oftalmològiques.

El sistema sanitari català és, des d'un punt de vista administratiu i organitzatiu, molt complex. Dins del sistema públic i universal, trobem centres ambulatoris i hospitals de titularitat pública (el sistema ICS), però també centres de titularitat concertada o privada. Catalunya és una de les comunitats autònomes amb més concerts econòmics en l'àmbit sanitari. Diversos hospitals i centres ambulatoris són consorcis, amb titularitat altament diversa, que va des d'ajuntaments, Diputacions o la pròpia Generalitat, a empreses privades, en diferents proporcions. Això provoca un accés desigual al sistema, amb centres amb més o menys recursos no en funció de les necessitats assistencials sinó en funció d'altres factors que afavoreixen empreses i entitats privades. Proposem un control estricte de les entitats privades que es troben al sistema i les patronals que les representen (ConSORCI Sanitari i Social de Catalunya i la Unió Catalana d'Hospitals), ja que s'han donat diversos casos de corrupció en les mateixes. A més, cal una aposta pel control i finançament públic de forma íntegra i exclusiva, evitant finançar ampliacions i concessions a entitats privades per avançar en la titularitat pública de la totalitat dels centres sanitaris.

En cap cas s'ha de contemplar la introducció de fórmules de copagament o similars, ja que representen una font d'augment de les desigualtats d'accés al sistema. Cal assegurar un sistema universal, públic, gratuït, no discriminatori i transparent.

Cal potenciar l'I+D. En un moment com l'actual, on s'ha vist la necessitat d'un sistema investigador capaç de respondre amb rapidesa, s'ha fet palesa la necessitat d'augmentar la inversió en aquest àmbit. Clarament, s'ha vist l'impacte en la salut global, on destaca la col·laboració internacional per combatre malalties infeccioses i pandèmies.

Apostem per una universalització i homogeneïtzació del sistema sanitari a tot l'estat, fent vàlides les targetes sanitàries d'una comunitat autònoma a la resta.

Caldria universalitzar l'accés a la història clínica, per tal de facilitar l'atenció a qualsevol part de l'estat. També cal treballar per facilitar l'accés a atenció sanitària a tota la UE. També sorgeix la necessitat de crear una targeta sanitària única a tot l'estat espanyol. Els usuaris són perjudicats, ja que pel fet de no ser de la teva comunitat autònoma, els serveis sanitaris no tenen accés a la història clínica posant en risc la seguretat del pacient en casos urgents. Apostem, per una història clínica

compartida electrònica on qualsevol hospital pugui consultar dades d'afiliació i sanitària dels ciutadans. Després, amb l'àmbit internacional, cal reforçar i garantir l'accés a l'atenció sanitària als països membres de la Unió Europea unificant també els sistemes.

Com a darrer punt, la JSC volem destacar la necessitat d'acabar amb la precarització laboral que es viu en el sistema de salut. La JSC fem valdre la tasca del personal d'infermeria, on s'ha de reconèixer la categoria professional equiparant a la resta de graus universitaris al nivell. Hem d'acabar amb la concatenació de contractes temporals en múltiples centres i apostem per una consolidació de la plantilla que acabi amb la fuga de talent que el nostre sistema formatiu en salut pateix cap a altres països europeus. També apostem per una ampliació de places de formació sanitària especialitzada, per combatre la falta de personal mèdic i d'infermeria.

- Prohibició de fumar en espais públics

Ja l'any 2005, el govern socialista del president Zapatero va promoure la *Ley 28/2005 de 26 de diciembre, de medidas sanitarias frente al tabaquismo y reguladora de la venta, el suministro, el consumo y la publicidad de los productos del tabaco* que va suposar un important avenç en la lluita contra el tabaquisme, tant en el que fa referència a la prohibició de fumar en espais públics com a les mesures encaminades a potenciar la deshabitació del tabac, vapors i sucedanis, per tractar d'erradicar a mitjà i llarg termini l'hàbit de fumar o similar que són perjudicials tant per la salut individual i col·lectiva, com per les arques públiques. Especialment perquè hem de ser conscients de les noves tendències que estan sorgint entre els menors d'edat, com ara l'ús creixent de cigarretes electròniques i vapors.

Encara que sovint es presenten com una alternativa menys nociva al tabac tradicional, aquests dispositius també comporten riscos significatius per a la salut, especialment en els joves, i poden servir com una porta d'entrada a l'addicció a la nicotina. Aquesta problemàtica es veu agreujada per la percepció errònia que molts adolescents tenen sobre la innocuïtat d'aquests productes, la qual cosa facilita la seva normalització i expansió en aquest grup d'edat. Els efectes a llarg termini de l'ús de vapors encara no són totalment coneguts, però ja es comencen a evidenciar danys pulmonars i cardiovasculars. Per tant, és imprescindible que el nostre marc

normatiu s'adapti a aquestes noves realitats i que s'intensifiquin les mesures preventives i educatives per tal de protegir els nostres joves d'aquestes formes emergents de tabaquisme. Seguint, per tant, les directrius i les recomanacions de la Unió Europea.

Sent coneixedors com som de les nefastes conseqüències que provoca fumar, no només a la persona fumadora sinó també a qui hi ha al voltant, i dels problemes de convivència que es poden generar en espais públics entre les persones que fumen i aquelles a les quals pugui molestar el fum del tabac, ens veiem en l'obligació de continuar avançant en l'erradicació del tabaquisme. El següent pas lògic és, doncs, treure el fum del tabac dels espais públics on convivim amb altres persones. No cal parlar de la relació directa que té l'hàbit de fumar amb malalties amb alta taxa de mortalitat i amb l'empitjorament de l'estat físic. És un fet que, quan parlem de tabac, tot són conseqüències negatives i, si de veritat volem una societat sana, aquest és un fet que hem d'iniciar.

2.5. Educació

L'educació i la transmissió del coneixement són els engranatges que possibiliten la construcció de la societat que volem assolir. Com a socialistes, creiem en la construcció intel·lectual i emocional de la persona com a motor de canvi social, eina de transmissió de valors i de pertinença a la societat. Alhora, considerem l'educació com una eina d'equitat que contribueix a garantir la igualtat d'oportunitats. Per tant, és necessari concebre l'educació no només com un dret de la societat sinó també com un deure de la militància socialista. El debat, l'activisme i la generació d'ideologia respecte al model educatiu i formatiu d'Espanya i Catalunya és un deure envers les generacions futures perquè en nosaltres recau la defensa i l'actualització del sistema que dotarà la ciutadania del futur del seu coneixement i de les competències necessàries per desenvolupar-se al llarg de la seva vida. Defensem l'educació com un element clau per a la igualtat, per això, creiem que cal apostar per adoptar un enfocament d'igualtat de gènere a través de la coeducació i fomentar la igualtat efectiva entre homes i dones en totes les etapes educatives, així com la prevenció de la violència de gènere i el respecte a la diversitat afectivosexual.

En un context menys complex que el darrer congrés, però amb tensions internacionals creixents, no enfrontem només la necessitat de revertir les destrosses ocasionades per la resposta neoliberal a la crisi financera de 2008 i el desgovern nacionalista dels darrers onze anys sinó el repte de proposar un model de futur i sostenible per al nostre sistema públic d'educació. Assumim el repte de millorar una educació obligatòria amb recursos insuficients i amb indicadors alarmants, una formació professional a remolc de l'entorn que no respon a les necessitats del teixit productiu català i una universitat pública d'excel·lència en declivi, amb barreres d'accés i una situació econòmica d'emergència. Proponem mesures concretes per abordar aquestes problemàtiques: incrementar la inversió en infraestructures escolars, actualitzar el currículum educatiu per adaptar-lo a les necessitats actuals, reforçar la formació contínua del professorat i fomentar la col·laboració entre empreses i centres educatius per garantir una formació professional adequada. Cal també eliminar les barreres d'accés a la universitat pública, oferint beques i ajudes econòmiques a estudiants de famílies amb baixos ingressos.

El nostre sistema ha d'estar basat en la prevenció de la malaltia, la promoció de la salut i l'educació sanitària. Això inclou campanyes per un estil de vida saludable, basat en l'erradicació del sedentarisme, la reducció dels nivells d'estrès, l'enaltiment d'una alimentació saludable i bona educació sexual. Aquesta prevenció es comença per l'atenció comunitària amb programes educatius sobre salut a les escoles i la població en general.

Afortunadament, l'impuls europeu per la recuperació postpandèmica va crear l'oportunitat econòmica de replantejar i millorar molts aspectes del nostre sistema i, actualment, ens trobem amb l'oportunitat de gestionar des del Govern de la Generalitat aquesta reforma. Però l'impuls de la recuperació no només requereix els recursos econòmics sinó també de les idees i de les conviccions polítiques per liderar i definir el nou sistema que volem construir. És, per tant, imperatiu descriure els fonaments ideològics del model educatiu que desitgem des de la Joventut Socialista de Catalunya.

2.5.1. Sistema Educatiu

A la Joventut Socialista de Catalunya entenem que l'Educació ha de ser pública, laica, humanista, inclusiva, feminista, ecologista, plural, gratuïta i de qualitat. L'Educació és un dels fonaments principals de l'Estat del Benestar, clau per garantir l'equitat i per prevenir desigualtats futures i, a més, el pilar bàsic per formar una societat que miri cap al futur amb els seus ciutadans i ciutadanes. Donada aquesta importància, proposem la creació d'un Pacte d'Estat d'Educació transversal entre partits polítics, agents socials i societat civil per evitar l'elevat nombre de reformes educatives a què el sistema es veu sotmès.

Educar no és el mateix que ensenyar i, per a formar bons ciutadans, s'ha d'educar en valors democràtics, laics, cívics, inclusivus i humanistes. Per tant, reivindiquem fermament que l'educació pública és el vehicle per educar les futures generacions, apostant per una reducció de l'educació concertada i la seva integració dins el sistema públic a llarg termini. L'educació serà sempre un dret i no pas un negoci. Reclamem la inversió d'un major percentatge del PIB en Educació per tal de garantir una educació pública de qualitat que actuï efectivament com a eina de justícia social i d'igualtat d'oportunitats. En aquesta direcció, defensem la LOMLOE (*Ley Orgánica de Modificación de la Ley Orgánica de Educación*) en tant ens aproxima al model que aspirem. Un dels aspectes que volem destacar, que és fonamental, és la dotació de més recursos econòmics i d'una gestió més eficient per lluitar contra l'abandonament escolar, a més d'una formació contínua i de qualitat per al professorat.

Estem en contra de qualsevol tipus de desigualtat social i és per això que apostem per una educació inclusiva en gènere, capacitats, habilitats socials i interculturalitat, que ajudi a reduir les desigualtats i condemni i lluiti sempre contra l'assetjament escolar. Pel que fa a l'assetjament escolar és important considerar que no es manifesta sempre en l'entorn educatiu sinó que es pot traslladar també a les xarxes socials. En aquesta direcció, apostem pel treball en nous protocols que contemplin la nova varietat de casos i dotin de recursos a les administracions implicades.

L'aspecte inclusiu també ha de considerar els casos amb necessitats educatives especials o necessitats específiques de suport educatiu, no només a l'aula sinó en tot l'entorn escolar apostant per la inclusió de vetlladors i vetlladores a l'hora del

menjador per als nens i nenes que requereixen una atenció personalitzada, tot tractant amb major atenció aquells centres on existeix una major diversitat. Apostem per figures com ara les Comissions d'Atenció a la Diversitat per tal de donar un major suport al professorat i a l'alumnat dels centres. Alhora, volem fer esment també a la inclusió de les persones amb discapacitat a l'Educació. Alumnes amb dificultats auditives que hagin de recórrer a llenguatge de signes per comunicar-se o, per exemple, les dificultats de mobilitat són aspectes molt importants en el disseny a l'Educació, considerant les necessitats de mobilitat i comunicació, com el llenguatge de signes. Des de la JSC apostem per emprendre mesures tant de tipus curricular com, en alguns casos, de tipus arquitectònic per avançar cap a una major inclusió. També considerem important destacar la necessitat d'acostar la figura de l'educador social als centres escolars tot aportant una visió experta en el tractament de casos pels quals el professorat pot no estar específicament format.

A més a més, creiem fonamental adaptar el currículum escolar afegint o modificant assignatures que responguin a les necessitats del futur. És imprescindible que les noves generacions es formin no només en habilitats tècniques com la programació o la resolució de conflictes, sinó també en aspectes essencials per a la seva vida quotidiana i a llarg termini. Entre aquests, hauria de ser obligatori estudiar economia i gestió financera. Aprendre sobre el funcionament del mercat immobiliari, la importància de l'estalvi, la planificació financera a llarg termini, i la comprensió de conceptes com els crèdits, les inversions o els impostos permetria als alumnes estar millor preparats per prendre decisions econòmiques informades al llarg de la seva vida. Aquesta educació financera els capacitarà no només per afrontar els reptes laborals, sinó també per gestionar amb responsabilitat els seus recursos personals i comprendre millor les dinàmiques de l'economia global. Així mateix, considerem imprescindible preparar els alumnes per a l'entrada al mercat laboral. Això inclou ensenyar-los a crear currículums efectius, desenvolupar habilitats per a entrevistes de treball, comprendre les dinàmiques del mercat laboral actual, i familiaritzar-los amb les eines digitals més utilitzades en l'àmbit professional. Aquest coneixement pràctic els oferirà eines reals per accedir al món laboral de manera informada i competitiva, donant-los més oportunitats d'èxit en el seu futur professional.

La JSC mai ha estat partidària de segregar nens i nenes per raons de llengua. Davant d'això, defensem el model d'immersió lingüística que porta la identitat dels i les socialistes, que ha cohesionat Catalunya durant quaranta anys i que ha estat atacat tant per la dreta espanyola com per les actituds excloents del nacionalisme català. La immersió lingüística és de tothom i defensa la convivència plena del català i el castellà. Entenem que una educació pública de qualitat no es pot entendre sense la necessitat de posicionar la llengua catalana com a llengua vehicular del sistema educatiu. Destaquem la importància que això té en el desenvolupament dels nens i nenes ciutadans de Catalunya i de la pròpia transmissió de la llengua, assegurant així l'accés universal a aquesta. De la mateixa manera, defensem l'aprenentatge d'una llengua estrangera al llarg de l'etapa educativa i, per tant, considerem necessari dotar el sistema educatiu dels fons necessaris per garantir aquest aprenentatge. L'anglès, per exemple, s'ha convertit en una eina fonamental en un món global i competitiu com l'actual i el domini d'aquesta llengua es troba relacionat amb les expectatives laborals dels i les joves. Per aquesta raó, el temari de l'anglès a l'ensenyança escolar hauria de garantir a l'alumnat poder assolir un nivell intermedi equiparable a un B2, al final de l'etapa educativa. Donat que aquesta matèria s'estudia al llarg de tots els cursos de l'etapa obligatòria i batxillerat. També perquè és una exigència certificar aquest nivell en diversos graus universitaris per poder obtenir el títol de grau. Per aconseguir-ho, apostem per un sistema de beques especials que garanteixi que els i les joves amb menys recursos puguin accedir a l'aprenentatge de l'anglès.

L'Educació és fonamental en la lluita contra el racisme i la xenofòbia. La JSC aposta per una educació que inclogui una perspectiva antiracista i intercultural, allunyada de l'enfocament etnocentrista, eurocentrista actual a l'hora d'educar a les noves generacions en els valors del respecte, la tolerància i la no-discriminació cap a la diversitat existent, fomentant el seu pensament crític i reflexiu. Per a aconseguir tot això és necessari dotar de recursos i material didàctic, fins i tot formació específica, als centres educatius i professorat perquè puguin desenvolupar i implementar aquest enfocament amb èxit. Així mateix, el sistema educatiu ha de garantir que el principi de no-discriminació es compleixi. No sols dins de les aules, sinó també a l'hora d'entendre la diversitat, el bagatge cultural o religiós, les tradicions o formes

de les diferents comunitats i a l'hora de fer i aplicar polítiques, accions i campanyes en aquest àmbit.

Apostem per una gran xarxa d'escoles bressol públiques i gratuïtes garantint el seu finançament des de la Generalitat tot coordinant els fons des dels municipis per millorar la conciliació entre la vida familiar i laboral, fomentar l'aprenentatge primari i augmentar la natalitat. L'educació de 0 a 3 anys s'ha mostrat fonamental a l'hora d'incentivar els nens i nenes en els seus estudis per l'aprenentatge primari que s'obté en aquesta etapa i també perquè ajuden a millorar la conciliació entre la vida familiar i laboral. Per això, creiem que les escoles bressol són fonamentals en el nou model educatiu. El desenvolupament d'una xarxa extensa d'escoles bressol públiques i gratuïtes farà possible acabar amb l'estancament professional de moltes dones que no hauran d'escollir entre la família o a la seva carrera professional. Avançar cap a un model real de corresponsabilitat és necessari per posar fi a la discriminació per raó de sexe i els rols. Més dones en llocs directius garantirà una visió més completa dins aquests òrgans i, per tant, una presa de decisions més representativa, acurada i ajustada a la realitat. A més, la possibilitat de trobar plaça a escoles bressol públiques, com a eina per millorar la conciliació laboral, representarà un incentiu més per augmentar la natalitat i revertir així la inversió de la piràmide poblacional.

Apostem per la recuperació de l'assignatura impulsada a nivell europeu, educació per a la ciutadania, desplaçada actualment dels plans docents a les escoles de forma injusta, ja que creiem que és l'eina indicada per educar en els valors d'una societat moderna, progressista i democràtica alhora que els pilars fonamentals d'una societat justa, lliure i igualitària. En paral·lel, també apostem per la creació de contingut curricular que reculli les habilitats necessàries pel desenvolupament de la vida adulta a imatge de l'assignatura "Life management skills" que s'imparteix a les escoles dels EUA. En la mateixa direcció, apostem per fomentar programes personalitzats en situacions en què les condicions socioeconòmiques de l'alumnat el facin procliu a l'abandonament escolar.

De la mateixa manera, també defensem el lleure com un espai d'educació no formal així com de socialització dels infants especialment important dins la nostra societat per fomentar l'educació en valors, aptituds, hàbits i coneixements que fan que els infants i adolescents puguin esdevenir ciutadania plena en un futur. Per aquest

motiu, creiem que cal dotar de recursos aquells infants més desfavorits socioeconòmicament mitjançant beques al lleure per garantir l'accés de tots els 1213 infants al lleure educatiu.

Apostem per la coeducació com a eina per abolir els estereotips de gènere, el racisme i les desigualtats. La coeducació fomenta el lliure desenvolupament dels homes i dones des de la seva infància. Un model que articula una socialització on el respecte, la diversitat i els Drets Humans són valors intrínsecs al procés de creixement individual i col·lectiu. Conscients del biaix de gènere existent en els continguts educatius, cal que la diversitat sigui una realitat visible, a través d'un exercici constant i no d'un exemple aïllat. Un model educatiu que fomenti referents femenins en tots els sectors i que incorpori la visió de les dones. La perspectiva de gènere és fonamental també en els centres escolars i en les matèries curriculars. No només s'ha de recuperar l'educació per la ciutadania, també s'ha d'incloure una perspectiva de gènere que doni veu a les dones silenciades de la història. Cal remarcar, també, la necessitat d'incorporar una educació afectiva-sexual per trencar amb les relacions estereotipades tòxiques i masclistes i poder construir relacions sanes entre iguals.

Així com hem destacat el gran pas que suposa la LOMLOE, hem de ressaltar que considerem que alguns aspectes del sistema educatiu són obsolets i requereixen adaptació als temps en què vivim. És per això que apostem per un canvi profund mitjançant la col·laboració de tota la comunitat educativa així com dels agents socials (grups familiars, grups de referència, entitats, etc.). Volem promoure la participació en l'àmbit polític i social, la col·laboració entre centres, famílies i associacions d'estudiants. Cal buscar estratègies per abordar l'abandonament escolar prematur. Tenim exemples clar i proper d'èxit en la reducció de l'abandonament escolar prematur, el model Portuguès que permet que l'alumnat passi a l'acabar del primer cicle de secundària a una formació professional o altres ensenyaments pot ser i model més que recomanable per estudiar, ja que va baixar de xifres d'abandonament prematur properes al 35% a un 9%, sent un gran pas endavant per fer front a l'abandonament prematur escolar i educatiu. Cal implementar a primària i secundària aspectes educatius de l'Agenda 2030, treballar en aspectes de sostenibilitat, inclusió i ecologisme i introduir les tecnologies en el model educacional del futur. Per realitzar aquestes transformacions serà

necessària una flexibilització curricular i la introducció de metodologies innovadores tot promovent l'aprenentatge competencial. En definitiva, apostem per la investigació educativa i eines educatives que fomentin un alumnat amb una major consciència democràtica, tolerància front la diversitat i consciència ecològica.

En quant el professorat, apostem per promoure la implementació de metodologies que ajudin al personal docent a desenvolupar les competències que s'esmenten al currículum d'una manera adient i eficaç. Per això, proposem ensenyar metodologies per treballar i avaluar de manera competencial tant a noves docents que estiguin cursant el màster de formació del professorat o la carrera d'Educació primària/infantil com a docents de més experiència que veuen cada cop més difícil l'encaix de la seva pràctica amb el nostre currículum, a través de formacions continuades i projectes de centre (PEC) que facilitin la seva implementació. Alhora, apostem per dotar el professorat, els equips directius i el conjunt de mestres dels recursos necessaris per desenvolupar la seva tasca correctament i que les retallades de la darrera dècada els han manllevat: reducció de ràtios, modernització de l'equipament digital i el retorn de la sisena hora. Finalment, també volem fer palesa la importància de la protecció al docent en casos de violència o assetjament.

Els i les socialistes ens mostrem en contra de qualsevol tipus de conducta abusiva, tant física com psicològica, que puguin tenir lloc tant dins les aules com al món digital. Per això apostem per erradicar-les mitjançant l'educació i en coordinació amb tots els agents socials (centre educatiu, família, administracions públiques i societat).

Tot adaptant-nos als nous temps, considerem fonamental la digitalització del sistema educatiu, sempre amb seny i observant els riscos i els beneficis que comporta. La JSC creiem necessari definir una normativa clara que reguli l'ús als centres, com l'establerta en la utilització dels dispositius mòbils a les aules, així com un pla d'acció d'ús digital responsable. És una realitat que les noves tecnologies ens ofereixen grans oportunitats en l'àmbit educatiu; millor eficiència, diversitat d'activitats i materials didàctics alternatius, a més d'una millora dels processos comunicatius i informatius. Però també existeixen gran nombre de desavantatges que cal contemplar, com són l'aparició de nombrosos casos de ciberassetjament i els problemes en la convivència que en deriven, i la davallada en la concentració de l'alumnat per la sobreestimulació, entre d'altres.

Hem d'adaptar el sistema educatiu perquè pugui aprofitar el millor que pot aportar la tecnologia i deixar de banda el que ens perjudica, tot de la mà de persones expertes que contribueixin amb una visió científica sobre l'assumpte.

Apostem per la retirada de fons públics de tots aquells centres que separin per sexes els seus alumnes. La diversitat forma part de la integració dels alumnes en la societat. Separar-los implica perdre la visió de la meitat de la societat en cada classe. La JSC té com a valor fonamental la igualtat de totes i tots i no la discriminació. Per tant, apostem per un sistema educatiu que s'oposi frontalment a la segregació escolar en funció del sexe. Totes i tots tenim el dret de ser educats com a iguals, sense cap mena de distincions i per això hem de lluitar tant legislativament com socialment contra aquest tipus de situacions del passat per arribar a un sistema educatiu en el qual capiguem tots.

Apostem per la retirada del dret a l'ensenyament als ordres religiosos fonamentalistes. L'educació és quelcom massa important per a deixar-la en mans de grups fonamentalistes que inculquen valors antiil·lustrats i antidemocràtics. De la mateixa manera, apostem per realitzar canvis als Plans d'Acció Tutorial (PAT) de manera que les tutories del grup classe siguin un bon espai on poder combatre actituds com l'LGTBFòbia, el racisme, la xenofòbia i el masclisme, entre d'altres i alhora el professorat pugui realitzar de la millor manera possible la tasca de tutor/a del grup classe.

Apostem per una educació secundària més democràtica on els Consells Escolar tornin a ser l'òrgan màxim en la presa de decisions claus per a la vida dels centres educatius, especialment en l'elecció de directora/or del centre. A més, reclamem dotar de recursos aquests òrgans de participació i donar més protagonisme a l'alumnat i al professorat. Cada centre és diferent i creiem que hem de donar les millors eines possibles pel desenvolupament de la seva tasca.

2.5.2. Formació Professional

Els i les socialistes, defensem una Formació Professional de qualitat, accessible, flexible i amb possibilitat de conciliació, allunyada de l'etiqueta d'inferioritat que de vegades s'estén per la societat. Treballem per una Formació Professional tingui com a objectiu la incorporació de joves i adults al mercat laboral, que sigui gratuïta, que aposti per les pràctiques remunerades i que actualitzi l'oferta formativa en

funció de les necessitats de la societat i el mercat de treball. En definitiva, reclamem reconèixer el prestigi que la Formació Professional necessita i es mereix.

La transformació del mercat laboral estatal per donar cabuda a la totalitat del jovent passa per la construcció d'un sistema de formació professional actualitzat i connectat a les necessitats industrials i laborals del territori. La formació professional ha d'esdevenir un fonament en l'accés al mercat laboral qualificat. Per això, considerem imprescindible un impuls ferm a la redacció d'un nou Pla General de la Formació Professional a Catalunya que compti en la seva redacció amb la comunitat educativa, els ocupadors i les administracions locals.

L'FP ha de representar una àrea estratègica per la JSC pel seu impacte en la formació dels i les joves i en la qualificació dels futurs treballadors i treballadores. La LOMLOE introdueix algunes modificacions importants a l'actual sistema de Formació Professional, però només hauria de ser l'avantsala perquè la nova llei d'FP pugui tenir un fort impacte en el sistema educatiu i en la formació i qualificació de la joventut i la classe treballadora.

Apostem perquè l'FP sigui un itinerari més de formació completa, abandonant la idea i la regulació d'aquests ensenyaments com a segona via acadèmica dins del sistema educatiu. També, apostem per una nova llei d'FP amb l'objectiu d'aconseguir dues prioritats:

La millora en el reconeixement social dels itineraris formatius de formació professional, per aproximar-nos a les taxes d'alumnat que opta per aquesta via de la resta dels països europeus.

La flexibilització dels ensenyaments i l'agilització dels processos d'incorporació de nous continguts. L'enfortiment de la connexió escola-empresa per crear més convenis de col·laboració amb empreses locals per facilitar l'accés a pràctiques professionals i inserció laboral.

Per tot això, és necessari que s'estableixin els cicles formatius de grau bàsic, de grau mitjà i de grau superior, així com els cursos d'especialització. Tots ells amb una organització modular, de duració variable, que integri els continguts teòricopràctics adequats als diversos camps professionals. També cal destacar que la LOMLOE millora notablement la situació professional del 90% del

professorat tècnic, atenent a una demanda del col·lectiu constantment manifestada, una línia en què cal seguir treballant.

2.5.3. Sistema Universitari

Ensenyar, investigar i transmetre el coneixement a la societat. Aquests són els tres objectius del sistema universitari català. Tres objectius destinats a millorar la nostra societat tant individualment com de forma col·lectiva.

Com a socialistes sempre hem defensat aquesta concepció social de l'ensenyament superior. No és casualitat que la universalització de l'accés a l'educació superior ocorregués durant els mandats socialistes dels anys 80 i 90 i la posada en marxa del millor sistema de beques i ajuts que mai s'ha gaudit a Espanya succeís durant la gestió de Zapatero. En l'actualitat, el govern de Pedro Sánchez ha mostrat el seu clar compromís amb un sistema universitari públic i de qualitat. Durant la darrera legislatura del govern de Pedro Sánchez, el govern socialista va reforçar el sistema de beques del ministeri i alhora va forçar una rebaixa de preus públics a la totalitat de l'estat. I ara que el PSC torna a governar la Generalitat és crucial desencallar el traspàs de la competència i gestió econòmiques des del Ministerio a l'AGAUR, tal com dicten tres sentències del Tribunal Constitucional, per tal que l'estudiant català cobri els diners de les beques al mateix temps que la resta d'Espanya. Aquesta voluntat ha estat defensada amb fermesa pels socialistes de Catalunya en reclamar sostingudament la rebaixa dels preus públics de les universitats catalanes: els més elevats de tot l'estat.

Les facultats i les escoles universitàries actualment apleguen 200.000 joves a tota Catalunya. Els i les joves socialistes ens proposem com a objectiu fonamental estar presents en el moviment universitari. Un moviment que ha estat motor de canvi social tant històricament com en l'actualitat. Ho farem des de dues vessants, tant de forma cooperativa com de forma autònoma. De forma cooperativa, assegurant la nostra participació en les Juntes de Facultat, Claustres Universitaris i Consells d'Estudiants i òrgans estudiantils suprauniversitaris. Espais democràtics representatius que permeten el diàleg i la defensa dels interessos de l'estudiant en el seu pas per la vida universitària. Treballant colze a colze amb membres de la comunitat estudiantil amb els quals en ocasions podrem divergir en pensament, però amb els que trobarem els punts d'unió que ens permetran treballar pel progrés

tot col·laborant amb aquelles organitzacions d'estudiants que comparteixin els nostres valors. Des d'un vessant autònom també hem d'estendre la presència de les nostres sigles als campus universitaris, tot sent capaços de crear un espai propi que ens permeti coordinar la nostra militància dins de l'esfera universitària, crear una línia d'acció política integrada a les associacions i sindicats estudiantils, per tal d'influenciar i aportar solucions i apropar a nosaltres als joves actius amb idees socialistes. Tota aquesta feina ha de ser coordinada per la secretaria i sectorial corresponent, utilitzant l'espai sindical per vehicular tot el treball realitzat pels i les joves socialistes al món universitari. La presència d'aquest espai propi no obsta a la col·laboració amb d'altres sindicats estudiantils progressistes de referència.

Al món universitari del segle XXI, a la JSC apostem per una major relació entre l'empresa i la universitat pública per fomentar el I+D, la innovació tecnològica, la investigació i la competitivitat. Garantint una capacitat laboral més moderna i adaptable a les necessitats actuals.

És imprescindible que com a socialistes defensem fermament un finançament per les Universitats suficient i sostenible en el temps. Aquesta és l'única forma d'assegurar una veritable autonomia universitària no sotmesa a pressions pressupostàries d'origen polític. Alhora, és igual d'important plantejar un model on la democràcia interna quedi garantida al mateix temps que la societat s'hi veu representada. A més, és essencial millorar immediatament les condicions laborals del personal doctorant i personal d'administració i serveis (PAS) que sovint acumula contractes laborals inestables i precaris amb retribucions molt baixes. Remarcar que degut la precarietat d'aquestes contractes el jovent estudiant es veu obligat a fer aquestes feines administratives amb contractes de becaris encara més precaris si cap.

Apostem per abordar la situació que ens duu a què les carreres acadèmiques que millor valoració tenen en el món econòmic i laboral, les carreres tècniques, estiguin ocupades primordialment per homes. . Des de la JSC entenem que la tendència d'una major presència d'homes en els estudis tècnics deriva d'un biaix sexista en l'elecció dels estudis. Per tant, apostem per la promoció de la dona en graus de modalitat científica i tecnològica. En canvi, per exemple, les àrees de recursos humans es troben ocupades majoritàriament per dones. És evident que la dona encara ocupa llocs de menor valoració social en molts àmbits laborals. Aquesta és

una clara herència de l'òptica patriarcal de la societat. Des de la JSC entenem que la tendència d'una major presència d'homes en els estudis tècnics deriva d'un biaix sexista en l'elecció dels estudis. Per tant, apostem per la promoció de la dona en graus de modalitat científica i tecnològica, matemàtiques, enginyeria i art.

- **Màsters universitaris:**

En el context actual, els màsters juguen un paper clau en la formació acadèmica i professional. No obstant això, hi ha aspectes que necessiten ser abordats per assegurar que aquests estudis siguin accessibles i profitosos per a tots els estudiants.

El principal problema que considerem que sorgeix amb el màster és que està condicionat per una sèrie de factors que creen desigualtats profundes. Les taxes de matrícula elevades, el cost de vida associat i la falta d'ajudes públiques han portat al fet que molts joves es vegin forçats a renunciar a les seves aspiracions acadèmiques i professionals.

Proposem una reducció significativa en les taxes de matrícula dels màsters en universitats públiques i un augment en el pressupost de beques i ajuts. Aquestes mesures permetran que el cost dels estudis no sigui un impediment per a accedir a programes de postgrau i ajudarà al fet que el talent i la capacitat no es vegin condicionats per la capacitat econòmica.

L'educació superior ha de ser un dret, no un privilegi. Garantir l'accés als màsters no només democratitza l'accés al coneixement, sinó que també assegura que els estudiants no hagin d'endeutar-se per a avançar en la seva formació.

2.5.4. Universalització en l'accés a l'educació

El pas d'una educació superior elititzada a una universitat de masses és un èxit del qual ens hem de sentir orgullosos, doncs les polítiques dutes a terme pels governs socialistes van portar a què tot aquell que volgués i tingués capacitats pogués estudiar.

No obstant això, amb la inestimable ajuda dels Governos del Partit Popular i els partits independentistes, a Catalunya hem patit un atac sense precedents contra aquesta universalització. La pujada de taxes i la disminució de les beques en són

la mostra més evident i signifiquen un retrocés als anys 80 quant a igualtat d'oportunitats es refereix.

No ens valen excuses com que així s'incentiva els estudiants a aprovar, ni tampoc arguments com que l'Estat no ha de finançar els repetidors. La nostra visió de l'educació com a un dret finançat per tots amb els nostres impostos és totalment incompatible amb els obstacles que es van instal·lar en l'accés i la permanència a l'Educació Superior. El rendiment acadèmic moltes vegades va lligat amb la situació personal de cada estudiant. Per això, treballarem perquè el sistema educatiu asseguri que cap persona abandona els seus estudis per la incapacitat de pagar segones matrícules o la resta de despeses relacionades amb la formació, com material necessari per desenvolupar les tasques adjacents als estudis que està cursant.

Però no només són motius econòmics els que afecten l'accés a la universitat. Apostem per una reformulació del procés de les proves d'accés a la universitat (PAU) per dirigir-nos a un sistema més homogeni a tot l'Estat i que permeti igualtat d'oportunitats entre els estudiants procedents de diverses comunitats autònomes.

És evident, per tant, que hem de lluitar per tornar a l'estadi anterior a les retallades tot rebaixant el preu de la matrícula a nivells anteriors a les retallades, apostant per la remuneració de les pràctiques i mitjançant un augment de beques. No amb l'objectiu de quedar-nos allà, sinó d'usar-lo com al punt de partida que ens permeti seguir millorant les condicions d'accés a l'educació superior per garantir que, fins i tot en situacions de crisi o vulnerabilitat, tothom que vulgui i aprofiti els estudis, pugui estudiar. Situar-nos al costat del PSOE en la defensa de la gratuïtat de la primera matrícula n'és el primer pas.

2.6. Esport

L'esport i l'activitat física és una prioritat pels i les socialistes, per això celebrem la creació de la nova conselleria d'esports de la Generalitat, que permetrà posar en relleu la importància de l'activitat física com a eix vertebrador de la societat, en beneficis tan de salut física com mental.

L'esport i l'activitat física són instruments idonis, pels seus àmbits d'influència, per reforçar els valors propis del socialisme. L'esport esdevé un dels pilars centrals de

l'Estat del Benestar pel seu impacte en la salut, l'educació, la integració i com a eina de promoció econòmica i de creació d'ocupació.

Les pràctiques esportives tenen capacitat de combinar, per una part, la resposta a les inquietuds i problemàtiques personals i, d'altra banda, vetllen per aconseguir interessos en què la solidaritat, la justícia social i on la igualtat d'oportunitats facilitin la construcció d'una societat més justa i equitativa.

Per aquests motius la Joventut Socialista defensa que:

Cal potenciar la pràctica esportiva i l'exercici físic de tota la ciutadania, a totes les edats, generant més espais esportius de proximitat, impulsant activitats i hàbits de vida saludables, millorant la qualitat i la seguretat com també l'accessibilitat dels equipaments esportius públics. L'esport ha de servir com a escola de vida, instrument educatiu, inclusiu, socialitzador i cohesionador.

Hem de ser generadors de complicitat amb el món local, la Generalitat i les diputacions provincials i el teixit esportiu del país, especialment amb les federacions, consells esportius, clubs i associacions esportives.

Cal avançar en l'apoderament de les dones en la pràctica de l'esport. Necessitem una incorporació plena i un assoliment igualitari en la pràctica esportiva, així com en les tasques directives, àmbits en què encara són minoria. Cal que construïm una base d'apoderament femení en l'esport des de l'esport de base.

Volem promoure, des de l'àmbit municipalista, esdeveniments esportius nacionals i internacionals que afavoreixin la projecció econòmica, turística i generació de recursos, tot vetllant per la col·laboració entre els ens públics i privats.

Exigim una nova llei d'Activitat Física i de l'Esport.

Volem que s'impulsi la recepta esportiva als centres d'atenció primària, per tal de millorar la prevenció, el benestar personal i el tractament de malalties derivades del sedentarisme.

Apostem perquè es fomenti la pràctica de l'Activitat Física Universitària.

Volem que millori el finançament de l'Esport, a través de diferents iniciatives pressupostàries, fiscals i normatives. Volem que es convoquin programes de

subvenció per a la millora i manteniment d'equipaments esportius, especialment, en col·laboració amb els ajuntaments.

La ciutadania ha pres consciència en els darrers anys que no només existeix el vessant competitiu de l'esport, sinó que n'hi ha un de més important, el de salut i benestar físic mitjançant l'activitat física.

Per això, la nostra societat ha de fer un pas ferm i començar a prescriure l'activitat esportiva, sempre amb personal especialitzat, com a mesura substitutòria de la sobre medicació i com a element fonamental del benestar i salut personal.

Aquest impuls serà positiu per al present i futur de la nostra societat i salut general.

Treballarem perquè als recintes esportius, siguin de la categoria que siguin, no es produeixin agressions ni actituds discriminatòries. Volem una pràctica de l'esport on imperi el respecte i la tolerància vers els altres. Estem totalment en contra del racisme, l'homofòbia i el masclisme que a vegades es veuen als recintes esportius. La pràctica de l'esport inclou valors com inclou també a tothom.

2.7. Cultura

La Joventut Socialista de Catalunya sempre ha estat defensora de la cultura com a eina de transformació personal i de construcció i cohesió social. Tenim clar que la cultura és imprescindible per al desenvolupament social i per al benestar personal, per tant, no podem renunciar a entendre la cultura i les polítiques culturals com un eix vertebrador de les polítiques socials. Les societats que fomenten la cultura són societats lliures.

La Joventut Socialista de Catalunya defensa que no s'atribueixi intencionadament a la joventut un desinterès per la cultura: cal denunciar les mancances de difusió, producció i oportunitats de consum, mentre lluitem per visibilitzar que el jovent està comprès amb el món de la cultura; per això, reclamem que es recuperi l'Acord Nacional per a la Cultura i exigim als governs independentistes de Catalunya que executin el 2% del pressupost en matèria cultural. Catalunya és una de les zones europees on menys inversió cultural es realitza del conjunt de la zona euro. És el moment de reconstruir aliances i sinergies entre els representants públics i les indústries culturals. Per la qual cosa, creiem que és important donar resposta als nous models de consum cultural i treballar per consolidar la cultura com un espai

segur, mentre analitzem, realment, com ha afectat la pandèmia en la forma de consum, socialment i econòmicament, i treballem per saber quin hauria de ser el model nou i més just a implementar.

La Joventut Socialista aposta per una clara modificació de les polítiques que afecten el consum cultural entre la joventut, sempre apostant per mesures de benefici econòmic i que siguin especialment incentivadores. Proposem, per exemple, una reformulació del conegut com a Carnet Jove, per tal que sigui més atractiu i competitiu en l'oferta cultural i en els serveis que ofereix quant a les indústries culturals.

Des de la Joventut Socialista apostem per la cultura popular i tradicional, sobretot, com a mecanisme de cohesió i integració als nostres pobles i ciutats. Com a partit municipalista que som, ens comprometem a potenciar i promocionar la cultura que es dona als municipis com un recurs social que articula la cohesió social, per això, apostem pel manteniment de fires, mercats, activitats lúdiques a l'aire lliure, etc.

La JSC també defensa que la cultura i les activitats que s'hi relacionen formin part de l'ensenyament a les escoles, instituts i universitats. Mantenim el compromís socialista de la sisena hora a l'educació primària, especialment, perquè s'adquireixin valors i coneixements artístics, mentre reclamem un compromís d'acompanyament en relació amb la cultura i les famílies. És important que la cultura no quedi, en cap cas, circumscrita a l'escola i es desenvolupi més enllà; la Joventut Socialista, per això, reclama potenciar i fomentar un programa de beques socials i una rebaixa general de preus de matrícula en tots aquells llocs d'ensenyaments artístics i culturals: escoles de dansa, conservatoris, etc. També és compromís de la JSC recolzar i treballar per a l'assoliment del reconeixement dels ensenyaments artístics i culturals com a titulació reconeguda al marc educatiu comunitari, una lluita per a la qual molts companys socialistes porten molts anys i que és a punt d'albirar-se com a realitat. Des de la JSC considerem, així mateix, que és molt important consolidar el foment de la lectura i el llibre a la infància i joventut.

Malgrat creiem que l'accés a la cultura, la seva creació i la seva producció no poden ser un luxe, des de la JSC estem a favor de garantir els drets culturals i d'exigir la creació d'un control al lliure accés a les obres de propietat intel·lectual i de creació,

molt especialment, amb relació a la música, el cinema i el món editorial. En aquest sentit, cal tenir molt present el paper que juguen les tecnologies i quin ha de ser el nostre compromís amb la creació artística, la qual, s'ha vist molt desprotegida amb Internet.

Per últim, la Joventut Socialista de Catalunya defensa una cultura lliure de maltractament i explotació animal, per tant, volem abolir la tauromàquia i qualsevol manifestació cultural on els animals siguin subjecte de patiment i dolor.

- La reforma dels mitjans de comunicació públics Catalans

En els darrers anys, TV3 s'ha mostrat com una eina més al servei dels independentistes per seguir generant confrontació entre la ciutadania Catalana i contra Espanya. El mitjà públic s'ha convertit com un òrgan arbitrari que ha servit per posar la catifa vermella a uns governs independentistes que no han dubtat a utilitzar-lo pel seu propi benefici. És per això que des de la JSC apostem per uns mitjans públics de comunicació plurals, independents i imparcials que facin justícia al seu objectiu i que tornin a ser una eina al servei de tota Catalunya.

Apostem per uns mitjans públics a Catalunya amb més i major transparència. Tanmateix, apostem per una Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) que compleixi amb els estàndards d'imparcialitat, neutralitat, objectivitat que requereixen els mitjans públics.

Confiam en els nostres mitjans de comunicació públics com a garants de la cultura catalana. Creiem que és important que les tradicions no es perdin, per això creiem que des dels mitjans públics s'ha de seguir apostant per les tradicions i la cultura catalana.

Volem que els mitjans públics, recuperin la millor programació com antigament es tenia. Volem que la ficció per a infants i joves torni a ser puntal com ho va ser no fa tant, apostant per canals com el 3xl o amb més i millor contingut per a la infància al Super3.

Creiem que és important que des dels mitjans de comunicació públics del país, s'aposti per la informació, també per als infants i joves, per això defensem que es segueixi apostant per programes com l'InfoK que apropen la informació també als més menuts.

2.8. Sector de la dependència

És necessari reconèixer el sector de la dependència com un dels pilars del nostre Estat de Benestar, donar la visibilitat i el reconeixement que mereixen les cures a les persones i eliminar de forma total la mercantilització realitzada fins ara en aquest àmbit. Reclamem la dotació pressupostària que garanteixi l'ajut i subvencions per a les persones dependents i els seus familiars que fins ara han estat negats per parts dels governs independentistes i de dretes en un clar menyspreu directe cap aquest pilar fonamental de la protecció a les persones, amb un únic objectiu, fer desaparèixer del sistema públic aquest sector en una clara deriva privatitzant. Per això, com a socialistes, apostem per un model que garanteixi l'autonomia personal el màxim possible, un acompanyament digne i adequat quan sigui necessari, la creació de centres d'atenció a la dependència i l'enfortiment dels serveis d'atenció a la dependència. Fins ara les cures generalment ha format part de les responsabilitats assignades a les dones per la societat patriarcal, és tasca del conjunt de la societat que sigui una responsabilitat col·lectiva i que requereixin serveis professionals adequats a les necessitats de cada persona en l'àmbit públic.

Necessitem actualitzar la Llei de Promoció de l'Autonomia i Atenció a les Persones en Situació de Dependència, incorporant les necessitats de les persones provocades per la pandèmia de la COVID-19, que han provocat en un sector de la societat un grau de dependència i diversitat funcional que comporten unes seqüeles per tota la vida, o si més no, amb caire de llarg termini, i reformar el Sistema d'Autonomia i Atenció a la Dependència per abordar millores, per tal de donar respostes de qualitat a l'atenció i l'ocupació, a través del desenvolupament de nous serveis i dispositius.

- Serveis socials

Els Serveis Socials han de ser un pilar de l'Estat de Benestar, juntament amb sanitat, educació, ocupació, habitatge i dependència. En la Llei 12/2007 de Serveis Socials van participar diferents agents socials i va suposar un abans i un després a Catalunya. Malgrat els avenços, l'impacte ha estat insuficient: continua persistint una gran sobrecàrrega dels i de les professionals de l'àmbit social, ja que davant el volum de casos que tenen, pateixen dificultats importants per desenvolupar la

seva tasca de forma correcta. Per tant, si volem que es realitzi una atenció integral i no només assistencial cal apostar per augmentar la ràtio de professionals de l'àmbit social i reduir la burocràcia que han de realitzar aquests en el seu dia a dia. A més, volem garantir i vetllar per l'accés a la formació gratuïta per als professionals que es dediquen als serveis de salut com també als serveis socials. La formació continuada d'aquests professionals ha de ser clau per abordar noves problemàtiques que sorgeixen en una societat transformadora i adoptar models de qualitat per garantir la resolució del conflicte i/o problema en la vida de les persones.

Els Serveis Socials han estat invisibilitzats, així que apostem per donar més visibilitat a aquest sector. Defensar i promoure la revisió de la cartera de serveis socials i la Llei 12/2007 per modificar i afegir nous serveis adaptats als diferents col·lectius i a les diferents necessitats sorgides, segons l'actualitat. Els recursos i l'accés als serveis socials bàsics i especialitzats són la garantia de millorar el benestar social de molts ciutadans i ciutadanes.

Enfortirem i treballarem per potenciar la xarxa de serveis socials per fomentar que les persones que hi accedeixin no acabin despenjant-se d'aquesta xarxa i puguin contribuir a la millora del benestar social de la ciutadania.

Donada la situació actual, l'arribada de Menors Estrangers Sense Referents Familiars ha fet que hi hagi una reestructuració dels serveis de primera acollida i serveis residencials fent que aquests es vegin bloquejats i saturats per l'arribada d'aquests menors. Treballarem per millorar l'accés als centres residencials i fomentarem l'acompanyament d'aquests menors per evitar que es sentin exclosos del sistema. És una realitat que cada dia afecta els carrers de Catalunya i hem de vetllar per garantir el benestar social i personal d'aquests joves que arriben a les nostres terres sols i sense un referent familiar que faciliti l'acollida. Treballarem per una inserció social de qualitat i per una igualtat de condicions.

Per una altra banda, volem que els Serveis Socials se sentin universals pel conjunt de la població i trencar amb la idea que aquests són únicament per persones en situació de desemparament. Per tant, apostem per desenvolupar polítiques antirumors, que ajudin a trencar aquests estereotips per tal d'afavorir el treball preventiu dels i de les nostres professionals. Els prejudicis i els estereotips són

freqüents en la nostra societat, fent que les persones que pateixen una problemàtica social siguin excloses de molts àmbits de la vida social i personal. És per això, que lluitarem perquè no s'estigmatitzi a aquests col·lectius, facilitant la inclusió social en tots els àmbits de la vida diària i incloent serveis de qualitat on es treballi des de la professionalitat i la qualitat.

2.9. Sistema de Pensions

El sistema públic de pensions actual va ser acordat el 1977, fruit dels acords en el marc dels anomenats Pactes de Toledo. Una de les mesures que va acordar aquest va ser la de reformar el sistema de pensions anterior, de l'any 1967, que emanava de la Llei de Seguretat Social del Franquisme.

Des del 1977 fins al dia d'avui, s'han produït algunes modificacions al sistema establert aleshores: el 1985 es va ampliar la base de cotitzacions de 2 a 8 anys, el 1997, aquesta es va ampliar a 15 anys i es van introduir altres modificacions de caire financer, l'any 2000 es va crear el fons de reserva de les pensions, que en els primers 5 anys va acumular 27.185M € i que, durant els governs progressistes de Rodríguez Zapatero, va acumular fins a 66.815M € a 2011, en plena crisi econòmica. Aquell mateix any, el govern socialista va realitzar una reforma de les pensions per retardar de manera progressiva l'edat de jubilació fins als 67 anys a la vegada que amplia la base de cotització fins als 25 anys i es congelaven les pensions. El 2013, ja amb el Partit Popular al govern, es va realitzar una nova reforma de les pensions, afegint l'anomenat factor de sostenibilitat (vincular la pensió a l'esperança de vida estimada) a partir del 2019 i la introducció de l'anomenat índex de revalorització, vinculant l'increment de les pensions al creixement econòmic en comptes de l'IPC.

La degradació de l'estat del sistema de pensions, si bé comença a conseqüència de la crisi econòmica de 2008, empitjora durant els anys de govern del Partit Popular. Un desequilibri pressupostari constant ha produït que el fons de reserva de la Seguretat Social passés dels 66.815M € de 2011, a uns poc més de 2.000M € a 2019. El PP va decidir buidar el fons de les pensions per compensar la seva nul·la voluntat d'incrementar els ingressos públics realitzant polítiques fiscals progressives i lluitant contra el frau fiscal i laboral. Sense aquest fons de pensions,

la sostenibilitat actual del sistema ha de dependre de préstecs als Pressupostos Generals de l'Estat.

Segons les dades proporcionades pel Banc d'Espanya, aquesta degradació és producte de quatre factors principals: 1. La taxa de dependència, definida com el nombre de pensions sobre la població entre els 16 i 64 anys 2. La inversa de la taxa d'ocupació 3. La taxa de benefici, entesa com la divisió entre la pensió mitjana i el salari mitjà i 4. La participació de la massa salarial sobre el PIB.

D'aquests factors, els més rellevants foren la taxa de dependència i l'increment de la ràtio entre pensió mitjana i salari mitjà, expliquen un 44% i un 51% de la decaiguda del balanç del fons de reserva. L'evolució de la taxa d'ocupació, pel seu cantó, sols explica el 13% de l'empitjorament, mentre que la caiguda de la massa salarial sobre el PIB, sorprenentment havia contribuït a millorar el balanç, no empitjorar-lo, en un 8%.

Més enllà de la situació financera del sistema, les condicions materials de bona part dels pensionistes ha anat, objectivament, a pitjor d'ençà de la crisi econòmica. En concret, segons un estudi publicat per la UGT el 2018, la pensió mitjana anual acumula, a Catalunya, una pèrdua de poder adquisitiu de 3.368 euros de mitjana des del 2010 per la no revalorització de les mateixes segons l'IPC (han deixat de créixer 6,7 punts a Catalunya). Tot plegat, degut a les reformes de la Seguretat Social del govern de Rajoy, que han perjudicat les condicions de les 9.811.124 pensionistes de l'Estat espanyol.

El model actual de pensions públiques és del tipus anomenat de repartiment. Aquest es basa, a grans trets, en què els treballadors en actiu paguin cotitzacions per pagar les pensions a les quals s'ha de fer front en l'actualitat. Aquest sistema parteix del principi de solidaritat i s'executa gràcies al poder coercitiu i legítim que exerceix l'Estat per assegurar les transferències. No obstant això, el sistema segueix sent inestable i molt dependent de l'ocupació.

Malauradament, la viabilitat del sistema passa per un retard de l'edat de jubilació (que assolirà els 67 anys el 2027). En aquest sentit, per millorar l'estat de les arques públiques, aquesta nova proposta consisteix a augmentar els coeficients reductors per a les jubilacions anticipades (fins a un 30%), i incentius per a retardar-la, amb aportacions de fins a 12.000 euros per any de retard.

Existeixen, però, altres models alternatius a l'actual: el model de capitalització i el model anomenat mixt entre repartiment i capitalització.

El primer d'aquests models alternatius es basa en que cada treballador té un compte individual on va guardant les seves cotitzacions, que es van capitalitzant i van generant, si el sistema funciona, una rendibilitat. Així, quan s'arriba a l'edat de jubilació, el pensionista percep allò que ha cotitzat més un extra per la rendibilitat del fons. Aquest model és tradicionalment privat, gestionat per les entitats financeres privades a partir dels anomenats plans de pensions. La segona de les alternatives és un model mixt, on es combina l'aportació de l'estat amb allò que aporta individualment cada treballador amb el seu fons individual.

La JSC proposa reobrir les negociacions del Pacte de Toledo i les negociacions per garantir la posada en funcionament d'aquesta nova reforma del sistema de pensions. A més, des de l'organització donem suport a les entitats de la societat civil, com els sindicats i les anomenades Agrupacions Pensionistes, que lluiten per unes pensions públiques dignes.

La nostra lluita vol aconseguir recuperar, en els propers anys, el poder adquisitiu que els pensionistes han perdut des del 2010 i refinançar el fons de pensions fins a tornar als 60.000M € el 2030.

Donat que el marc actual estableix que, quan ens jubilem, haurem d'haver cotitzat 38 anys i mig per poder rebre la totalitat de la quantitat que ens pertocaria, l'estudiant que realitza formació postobligatòria es veu penalitzat, ja que de mitja ha de dedicar-li 5 anys de la seva etapa activa a estudiar, i per tant, endarrerir, normalment, la seva incorporació al món laboral. Igual que actualment es tenen en consideració altres situacions, alienes al món estrictament laboral, a l'hora de la comptabilització dels anys cotitzats creiem que els anys dedicats a aquesta formació s'haurien d'incloure també. Incentivant, així, un perfil de treballador més qualificat.

- Pacte Intergeneracional

Actualment, hi ha discursos que pretenen enfrontar el jovent amb generacions anteriors. Com a JSC creiem que aquesta visió és equívoca i que la col·laboració intergeneracional per aconseguir un món socialment més just és necessària. Per a

tot això defensem un nou Pacte intergeneracional en defensa del sistema públic de pensions basat en els següents punts:

1. Reconeixement de l'esforç de totes les generacions que han contribuït al sistema públic de pensions, columna vertebral de l'estat del Benestar, estandard i senyal d'identitat d'una societat solidària, moderna i cohesionada, constituint i formant part del "model social europeu".
2. Compromís de donar continuïtat al sistema públic de pensions redistributiu basat en els principis d'universalitat, unitat, solidaritat, igualtat i suficiència.
3. Reafirmació en un sistema de repartiment i solidaritat intergeneracional, per la qual cosa rebutgem tot sistema basat en la capitalització del sistema públic i en la previsió individual.
4. Exigència de treball digne, amb salaris i carreres de cotització suficients.
5. Rebuig a un sistema públic de pensions mínimes.
6. Oposició a qualsevol transformació radical del sistema que suposi una ruptura dels principis en què se sustenta l'actual sistema públic de pensions, en especial els de solidaritat de drets i obligacions, suficiència de prestacions, equitat en el repartiment de les càrregues i responsabilitat pública en la direcció i gestió del sistema.
7. Requeriment als nostres representants polítics, agents socials, i econòmics un acord polític en les reformes sobre pensions amb la finalitat de disposar del necessari recolzament social. Un acord què, adaptant-se a les noves realitats, consolidi i faci viable el model que s'ha construït entre totes.
8. Eliminació definitiva de les discriminacions existents: gènere, joves, persones amb discapacitat o migrants.
9. Generació de confiança, per una banda, entre els actuals pensionistes, que han de sentir garantides les seves pensions i, per una altra i especialment, entre les persones joves i altres treballadores actives. Cal adquirir el compromís que la ciutadania sigui partícip de les grans qualitats en què consisteix el model de protecció social, una de les polítiques amb major 1697 efecte redistributiu.
10. Situació dels i les joves com a actors clau en l'enfortiment del sistema de 1699 Seguretat Social, la confiança en el qual és un pas imprescindible i sense 1700 retorn.

2.10. Drets humans, solidaritat i cooperació internacional

Socialisme és internacionalisme per definició, és per això que la JSC, que té com a valors l'internacionalisme i la solidaritat, ha de lluitar perquè tots els ciutadans i ciutadanes del món, sigui quin sigui el seu país, tinguin garantits els seus drets humans bàsics. La JSC creu en la necessitat d'instaurar una política pública de cooperació al desenvolupament humà sostenible, implementant-ho als països més desfavorits amb criteris de cooperació i solidaritat. Per tant, com a organització socialista, hem de treballar i col·laborar conjuntament amb organitzacions internacionals i les ONG i enfortir les relacions de treball en aquests àmbits amb organitzacions de caire internacional socialista juvenil com la YES o la IUSY per lluitar plegats per la reforma de les regles del sistema comercial mundial i la promoció de la justícia social global. També com a JSC ens proposem demanar la condonació efectiva del deute extern dels països més pobres (tal com va fer el govern de Zapatero el 2007 i va proposar el president Sánchez al G20 el setembre del 2020), també lluitar pels drets laborals als països menys desenvolupats i en vies de desenvolupament, contra l'explotació infantil dels subcontractes de les multinacionals a més de l'explotació sexual i reproductiva i defensar els models de comerç just.

Les activitats en matèria de solidaritat i cooperació internacional tindran com a motivació principal col·laborar en l'erradicació de la pobresa i la facilitació de l'accés efectiu a tots els béns i serveis necessaris per cobrir les necessitats humanes bàsiques i fomentar la cooperació per un desenvolupament humà sostenible i equitatiu. Per tant, vetllarem per la cultura de Pau i la resolució pacífica de conflictes per la via diplomàtica i col·laborarem activament en els programes de suport a les iniciatives solidàries de la societat civil i les ONG. Vetllarem per la promoció i l'assoliment dels objectius de la Carta de Drets Humans, exigint a les institucions i governs el seu compliment. Alhora, apostem per incrementar, en la mesura del possible, l'eficàcia i coordinació de l'acció humanitària com una línia estratègica més de la cooperació catalana. En la mateixa direcció, promourem un sistema de comerç internacional més just tot allunyant-nos de concepte del banc salvador. Com a mesura concreta, apostem per garantir, en tots els Ajuntaments que tinguem representació, complir amb el compromís de destinar el 0,7% del pressupost municipal a la partida de Cooperació.

Freqüentment, ens arriben notícies relacionades amb l'entrada de persones immigrants al territori espanyol. No és inusual la utilització de termes com "assalt" o "invasió" als mitjans de comunicació, per tal d'intentar descriure una acció d'incursió en el nostre territori. Segons les dades de l'INE, a Espanya resideixen aproximament uns 6 milions de persones amb una nacionalitat no comunitària encara que els saldos migratoris dels darrers anys de la crisi són negatius. Sovint, es cerquen arguments racistes i xenòfobs que es tradueixen en representació institucional de partits polítics obertament racistes que utilitzen aquest discurs i desenvolupen polítiques públiques en aquest sentit. La Joventut Socialista Catalunya té en els seus valors l'internacionalisme, la solidaritat i l'antirracisme i entenem que sovint les persones han d'emigrar dels seus territoris per causes de forces major com són la fam, les malalties, la guerra o la falta de drets i llibertats. Som conscients que moltes persones arriben al nostre país per motius no voluntaris. No és el mateix marxar del teu país per voluntat pròpia que marxar perquè t'obliguen a fugir. Ningú hauria de fugir de casa seva i no hem de normalitzar-ho. Com a éssers humans que som tots i totes, no podem ignorar aquesta realitat. Per tot això, volem que des del nostre país es treballi per tal de millorar la situació d'aquests països. Això passa, entre altres mesures, per complir els objectius marcats per Nacions Unides d'ajuda al desenvolupament, els quals, fins ara, molt pocs països estan complint.

Per aquests motius entenem les polítiques públiques d'immigració com una eina d'inclusió intercultural, que han de permetre una major permeabilitat entre les cultures existents. Reivindiquem, a més, una major cobertura d'asil a totes aquelles persones que provinguin d'Estats no avaladors dels Drets fonamentals reconeguts per la Declaració de Drets Humans de Nacions Unides. Convé fer ressaltar que Espanya conjuntament amb la Unió Europea ha de resoldre els problemes d'arrel amb els Estats originaris, amb polítiques internacionals de desenvolupament econòmic, social i democràtic. Exigim unes polítiques d'acollida reals per als milers de persones que s'estan morint a les fronteres dels nostres països. Volem una acollida digna i el respecte per la vida i el futur de les persones que són expulsades dels seus països d'origen, a més de garantir que puguin aconseguir dur a terme els seus projectes professionals i personals. Volem fer especial menció a l'atenció i cura dels i les menors no acompanyats que es converteixen en les víctimes més

vulnerables de tots els conflictes. Exigim, a més, que es compleixin els 1768 compromisos signats per part de l'Estat en matèria d'acollida de persones refugiades.

Tanmateix, això exigeix revisar els acords nacionals i europeus de política industrial i comercial que amenacen el treball i l'economia de països que no poden competir en igualtat d'oportunitats a un mercat global obert. Un exemple preocupant d'aquesta pràctica són els acords de pesca que la Unió Europea manté a l'Àfrica Occidental, i que beneficien especialment a Espanya. Aquests convenis permeten a desenes de pescadors industrials del nostre país treballar en les costes de països les comunitats litorals dels quals basen íntegrament o majoritàriament la seva subsistència en la sostenibilitat de l'explotació de l'entorn marí. La pesca industrial pot oferir en un sol dia el resultat de tot un any de treball dels pescadors tradicionals, i això suposa una competència deslleial que redueix tant la disponibilitat de peix en els bancs de l'ecosistema pels locals que no solament molts ciutadans d'estats com Senegal, Mauritània o Gàmbia estan perdent els seus treballs, sinó també la possibilitat d'obtenir l'aliment que constitueix dos terços de les proteïnes animals que consumeixen (cosa que provoca perilloses malalties nutricionals). Els diners que la UE abona a aquests països en compensació per l'explotació de les seves aigües no arriba a la població local aturada. Per a més inri, la població local no té cap altra oportunitat laboral per guanyar-se la vida en un país ple d'institucions polítiques extractives que desincentiven la innovació, mentre que els pescadors europeus sí que tenen la possibilitat de trobar altres zones de pesca gràcies als seus vaixells motoritzats o alternatives laborals en els seus països d'origen. El problema de la sobrepesca a les costes africanes no és l'únic repte derivat d'una política internacional amb mancança de consciència de classe: en les regions nord-occidentals també s'estan instal·lant indústries alimentàries internacionals, algunes espanyoles, destinades a intensificar l'explotació estrangera del medi marí en benefici de la ramaderia industrial i de l'aqüicultura europees, però no amb l'objectiu d'oferir els seus productes en els mercats nadius. En conjunt, tot això amenaça fins a dos terços dels treballs d'alguns països i la seva sobirania alimentària. Si no mitiguem això, no podrem solucionar la crisi de la immigració: els senegalesos, per exemple, són el grup més nombrós d'emigrants subsaharians que arriba en pasteres a les costes espanyoles, i el 75% d'ells són

antics pescadors aturats per la competència destructiva de la pesca industrial europea als seus caladors.

Aquest és solament un exemple de com els països occidentals perjudiquen amb les seves polítiques de lliure mercat l'economia local de països empobrits. Espanya, i la Unió Europea, també afavoreixen la desforestació del Brasil i Colòmbia, Indonèsia i Malàisia, o dels boscos tropicals d'Àfrica, en no establir prohibicions a la importació de productes d'explotacions agrícoles responsables de la reducció insostenible de l'espai forestal. A més, la major part dels agents responsables d'aquesta desforestació no són les classes aturades ni les classes baixes, sinó grans empreses nacionals o internacionals buscant augmentar els seus dividends. La UE és responsable de la destrucció del 10% dels boscos a nivell internacional per la seva demanda de productes com la soja, l'oli de palma o el cacau, molts dels quals s'utilitzen per fabricar aliments ultraprocessats, poc nutritius o energèticament ineficients, o com altres com el caixú o el cafè. L'any 2017, ni una sola tona de soja importada per Espanya per fabricar pinso provenia de cultius sostenibles, i Espanya és el segon importador d'aquesta llavor tan demandada. Per això, hem d'assumir una gran responsabilitat: Espanya hauria de valorar restriccions en la importació dels productes per la producció dels quals no s'hagin complert estrictes garanties de protecció mediambiental i social.

2.11. Fiscalitat

Per tal d'assolir un estat del benestar amb totes les característiques recollides en els punts anteriors d'aquesta ponència és essencial dotar-nos d'un sistema fiscal potent, just i progressiu on les rendes més altes facin front a una major contribució a les arques públiques.

Defensem una revisió del conjunt d'exempcions fiscals que es contemplen a l'estat i alhora apostem per la fixació d'uns tipus mínims per alguns impostos de fixació autonòmica com per exemple el de successions, donacions o patrimoni. D'aquesta manera, apostem per aconseguir una harmonització fiscal que eviti desequilibris entre les aportacions de cada comunitat. A cada comunitat. Defensem un repensament del model fiscal autonòmic que beneficiï no només a Catalunya, sinó que també sigui positiu i lògic per a la resta de comunitats autònomes, sempre atenant la realitat de cada territori.

La JSC ens mostrem a favor de la implantació de nous impostos de tipus digital per actualitzar el sistema fiscal al segle XXI. En aquesta direcció ens mostrem a favor de l'anomenada taxa Google o Impost sobre determinats serveis digitals i la taxa Tobin o Impost sobre les transaccions financeres. Dues mesures fiscals necessàries per dotar el sistema fiscal de control sobre activitats econòmiques generades a l'estat, però que acaben escapant del sistema impositiu espanyol.

La JSC celebra l'emissió de deute europeu pel finançament del pla de recuperació europea davant la pandèmia. Alhora, considerem que aquesta és una passa fonamental cap a una consolidació fiscal a nivell europeu i creiem que els estats membres de la Unió han de seguir en la mateixa línia. Apostem per una major presència de l'emissió de deute conjunt per part de la unió i valorem l'estudi de mesures més ambiciosos com per exemple l'emissió de deute europeu perpetu.

D'altra banda, considerem que cal refer el sistema de sancions econòmiques que, sense cap mena de dubte, no obeeix el principi de proporcionalitat, afectant més les rendes més baixes. En una societat tan complexa, és imperatiu tenir un enfocament integral i interseccional de les desigualtats, i les sancions econòmiques són un més dels aspectes que cal tenir en compte. Per tant, plantegem una reforma de les multes perquè siguin progressives, com ja es fa a països com Finlàndia, Dinamarca, Suècia, Suïssa o Regne Unit. Així, les multes es calcularien tenint en compte els criteris econòmics adients, renda o patrimoni, segons la gravetat de la infracció, però sempre seguint una proporcionalitat i progressivitat.

Aquest nou sistema respon a diverses qüestions: en primer lloc, al d'equitat i progressivitat, ja que no és el mateix una multa de 500 € per una persona que cobra l'SMI que per algú que té més d'un milió d'euros; en segon lloc, a la recerca incessant de la millora de la convivència i la seguretat viària, atès que les multes també tenen un esperit dissuasiu, cosa que clarament no s'aconsegueix en aquells usuaris amb rendes més altes, a qui els hi pot arribar a sortir positiu un càlcul de costos; en tercer lloc, a una major legitimació del sistema en conjunt.

Aquesta mesura també reforça la percepció de justícia social i corregeix la sensació d'impunitat pel pes insignificant que suposa per a certa gent la imposició de sancions econòmiques en el règim actual.

2.12. Drets i benestar dels animals

La nova Direcció de Benestar Animal que el Govern de coalició ha impulsat ha donat pas a l'augment de polítiques de protecció i benestar animal en els últims mesos, com la modificació del Codi Civil perquè els animals siguin considerats com a éssers dotats amb sensibilitat, la modificació del Codi Penal per endurir les condemnes en cas de maltractament animal, la inclusió de l'empatia cap a la resta d'éssers vius a la nova Llei d'Educació o la modificació de la llei de gossos perillosos. Com a fita més important, s'està treballant també en una nova llei de protecció i defensa dels animals, que suposarà realment un gran avanç pel seu benestar.

A nivell autonòmic, el partit socialista també ha demostrat un gran compromís amb la protecció i benestar dels animals, impulsant accions a nivell municipal, incloent-hi propostes electorals molt valentes en aquest sentit i durant les campanyes electorals. I ara, en la formació del nou Govern, la seva intenció és aprovar la creació d'una Direcció de Benestar Animal Autonòmica que impulsi el benestar animal a Catalunya, tal com s'està fent a nivell estatal.

La JSC, que ens definim com a animalistes en els nostres valors, ens alegrem del compromís que els i les socialistes estan mostrant. Però, com a joves generacions que som, amb responsabilitat de futur, demanem un pas més en aquest compromís. Apostem per prohibir les corregudes de toros, els correbous i qualsevol acte que suposi la mort, el maltractament, patiment o el fet de ferir qualsevol tipus d'animal; també per endurir les penes en cas d'abandonament, maltractament o mort d'un animal o qualsevol altre incompliment de la Llei de Protecció dels Animals i, que aquestes no es limitin a sancions econòmiques sinó a conseqüències penals; instaurar un pla per a la conservació de la flora i fauna de la península ibèrica; millora de la situació i la qualitat de vida dels animals utilitzats per a la indústria alimentària, amb controls que garanteixin el compliment de la legislació vigent, així com un tracte ètic i respectuós dels animals utilitzats; canvi en el model productiu dirigit cap a la reducció del consum de carn amb una actualització i modernització del sector en pro d'un sistema de producció ètic i que repercuteixin en una millora en la vida i la mort dels animals; prohibició de la venda d'animals en botigues i persecució de la venda il·legal d'animals; l'aprovació de criadors nacionals amb controls exhaustius que garanteixin el benestar i la protecció dels animals;

reconversió dels zoos per tal que siguin centres de recuperació d'espècies, prohibir la utilització dels animals en circs o espectacles al llarg de tot el territori, regular exhaustivament o prohibir els treballs que impliquin animals per a la seva realització; la no va experimentació amb animals; la creació d'un registre públic (base de dades) d'ús obligat abans de vendre o adoptar animals per evitar que puguin caure en mans de maltractadors reincidentes; promoure la formació cap al funcionariat públic de manera que pugui treballar amb animals coneixent els protocols d'actuació i com actuar davant un cas de maltractament animal; fomentar també, el treball i la cooperació amb els cossos de seguretat dotant-los amb recursos perquè puguin investigar i perseguir els delictes o circumstàncies on es posi en risc el benestar, la vida o la seguretat d'un animal.

Som conscients que la regulació parteix de l'àmbit estatal i autonòmic, però no ens hem d'oblidar de l'àmbit municipalista. Un àmbit on recau gran part de la responsabilitat quant a benestar i protecció animal, ja que la llei actual delega aquesta responsabilitat als ajuntaments. Així, els nostres esforços han d'incidir també en l'àmbit municipal, potenciant el paper revitalitzador i conservador de la fauna autòctona que duen a terme els ens locals, així com la gestió de la protecció i el benestar dels animals que viuen en cada municipi. També reivindicuem que hem de mantenir la fauna autòctona de la nostra terra perquè amb la desforestació i el canvi climàtic estan causant greus problemes per a la fauna salvatge, moltes espècies es troben en una situació vulnerable i requereixen mesures de conservació i protecció específiques. Per afrontar aquest repte, nosaltres com la JSC pensem que és crucial continuant aplicant models de readaptació i reintroducció d'espècies. És important ressaltar també, que als nostres ens locals, manquen recursos econòmics per tal de poder dur a terme satisfactòriament aquestes polítiques, tant de cara als animals com les persones que vetllen pels seus drets. Cal que les administracions reforcin els vincles amb les entitats animalistes i aportin recursos suficients perquè puguin portar amb èxit aquestes polítiques. Per tant, reclamem també aquests recursos.

Els animals no poden ser tractats com a mers objectes, sinó que són éssers vius amb capacitat per sentir i com a tals, tenen dret a ser respectats, per tant, és imperatiu vetllar de forma activa pel seu benestar i la protecció que necessiten.

També a que sigui respectat els seus hàbitats naturals d'acord amb les característiques de cada espècie.

La nostra organització ha de mostrar un continu activisme polític i social en el seu ferm compromís amb els drets dels animals i transmetre aquests valors a la resta de la societat a través de campanyes de conscienciació i sensibilització, així com en la participació d'esdeveniments animalistes.

Dit això, encara ens queda molt per fer i ens queda molt per reivindicar. Per aquest motiu, la JSC ha de liderar el moviment en pro dels animals assegurant l'avanç en la defensa i protecció dels animals, l'actualització i modificació de lleis per donar cobertura a aquesta protecció i el compromís d'instaurar mesures eficaces pel correcte i eficaç compliment.

2.13. Regulació del cànnabis

Durant dècades, la "guerra contra les drogues" ha intentat erradicar l'ús del cànnabis mitjançant polítiques repressives, però els resultats han estat clarament insuficients. El consum global de cànnabis no ha disminuït de manera significativa, i en alguns països fins i tot ha augmentat.

En el cas particular d'Espanya, el cànnabis continua sent una de les substàncies més consumides i malgrat l'enduriment de la tinença a partir de la Llei Mordassa, les estadístiques del Plan Nacional sobre Drogas mostren com tant el percentatge de consumidors diaris com el de consumidors ocasionals s'ha duplicat en els darrers 20 anys. La primera estadística oficial, de l'any 1997, deia que al voltant d'un 23% d'espanyols i espanyoles havia provat el cànnabis. L'any 2022, aquest percentatge havia augmentat al 41%.

La penalització de la producció, tinença i distribució té efectes secundaris molt perniciosos com l'empresonament de persones per delictes menors relacionats amb el cànnabis, la criminalitat relacionada amb la producció il·legal de cànnabis (fraud elèctric, ocupacions delictives...), fins a les màfies de trànsit de drogues a altres països europeus.

La legalització té diversos beneficis tant per a la salut pública com per a la societat en general: permet reduir el mercat negre (i els delictes relacionats amb el "menudeig"), ajuda a combatre les organitzacions criminals (i a reduir-ne els seus

ingressos), dóna seguretat jurídica a les persones que treballen en el sector (a l'hora de crear nous llocs de treball relacionats amb el control i la producció regulada) i permet la recaptació d'impostos i taxes per a la millora de l'estat del benestar en general i de la prevenció d'ús de drogues en particular.

A més, s'ha provat la seva vàlua en malalties diverses com el dolor neuromuscular, les nàusees i vòmits associats a tractaments quimioterapèutics, el glaucoma ocular, com pal·liatiu en diverses malalties... Aquests potencials beneficis podrien ser encara majors si s'introduís un mercat legal que permetés major recerca i investigació

Cal fer menció especial a la salut pública, ja que l'ús de drogues (tant legals com il·legals) té uns riscos associats innegables. El consum de cànnabis s'ha de gestionar amb regulacions que minimitzin els riscos per a la salut i assegurin que les persones estiguin degudament informades sobre els efectes del cànnabis. La regulació del cànnabis permet controlar la potència i qualitat dels productes, reduint els riscos de consum de substàncies adulterades o perilloses, un problema freqüent als mercats il·legals.

A més dels riscos de les addiccions, un dels perills més comuns és el de desenvolupar malalties mentals, com l'esquizofrènia. L'evidència científica ens mostra que aquest risc és especialment elevat en el consum entre adolescents.

És per això que qualsevol enfocament de salut pública ha de tenir en compte la reducció del consum entre els més joves. Les dades oficials publicades tant al Canadà com als estats d'Estats Units que han optat per la legalització és que hi ha una reducció molt significativa del consum en adolescents, tot i que el consum de la població adulta s'ha mantingut constant o fins i tot ha augmentat lleugerament. En el cas particular d'Uruguai, a més, s'han habilitat polítiques de salut pública directament pels consumidors, similars a les que altres països tenen amb el tabaquisme.

2.14. Herència Universal

Des de la dècada de 1980, la desigualtat de la riquesa ha anat creixent fins a arribar a nivells intolerables per a unes societats definides per valors com la justícia social i la igualtat. Les darreres dades indiquen que el 10% de la població acapara més

del 50% de la riquesa a Espanya; el 50% de la població més pobre només té, en canvi, el 7,8%.

Aquest nivell de concentració de la riquesa dificulta greument la mobilitat social, deixant-la en nivells inacceptables per a una societat que anhela i aspira a ser justa.

Per entendre la perpetuació de les desigualtats, hem de tenir en compte que el 70% d'aquesta s'explica per les herències. Si bé associem la transmissió intergeneracional (les herències) a la riquesa, ens oblidem que la pobresa i la falta d'oportunitats també s'hereten. Cal tenir present que la desigualtat disminueix la mobilitat perquè determina les oportunitats. Per tant, són necessàries més mesures per combatre la manca d'oportunitats per tal de tenir una major mobilitat social.

Des de la JSC proposem la creació de l'herència universal, entesa com un nou dret social, un dret que garanteix que tots els joves tinguin els recursos materials necessaris per construir el seu futur. Amb aquest nou dret, faríem un pas endavant, en pro de la igualtat d'oportunitats del jovent: l'oportunitat de perllongar els estudis invertint en ells mateixos, de formar una família, d'accedir a un primer habitatge, d'emprendre un projecte empresarial o fins i tot de rebutjar ofertes laborals precàries. Amb aquest nou dret redistributiu volem combatre directament, més que mai, la desigualtat d'oportunitats. Aprofitaríem l'enorme talent de tot aquell jovent que, per qüestions estructurals, no pot explotar el seu talent i les seves habilitats, la qual cosa també és una rêmora per la prosperitat econòmica de la nostra societat.

Aquest nou pilar de l'estat del benestar és proposat per economistes reputats, com Thomas Piketty o Atkinson, especialitzats en les desigualtats, una qüestió que s'ha convertit en un dels majors reptes que tenim i tindrem aquest segle. Però ha de venir acompanyada per una reforma fiscal més progressiva, posant el focus sobre aquell 1% que té el 25% de la riquesa.

L'herència universal no només és justa, sinó que també és necessària per garantir una societat més equitativa, cohesionada, pròspera econòmicament i rica en oportunitats.

3. IGUALTAT

La JSC té en el seu ADN lluitar contra les desigualtats i discriminacions que tenen a veure amb el sexe, origen racial, religió, i orientació o identitat sexual entre d'altres. Sempre des de una mirada inclusiva com a societat i col·lectiva que defensa la perspectiva feminista, la del col·lectiu LGTBI+ i l'antiracista.

Arran de l'actual context polític, amb la irrupció dels partits d'extrema dreta a nivell Catalunya, Espanya i Europa, en els nostres parlaments, institucions públiques i ajuntaments. Hem comprovat com consegüentment hi ha hagut un auge dels discursos d'odi, masclistes, lgtbifòbics, racistes i xenòfobs que han s'han fet eco als carrers i s'han obert camí també a través dels mitjans de comunicació i les xarxes socials.

Aquesta situació ens ha fet més conscients que mai de la necessitat de defensar i preservar els nostres drets ja conquerits. Així com de la reafirmació del nostre compromís com a joventut d'alçar la veu per combatre i frenar aquests discursos.

Tot i això, també podem celebrar fites socialistes com la batallada aprovació de la Ley integral para la igualdad de trato y la no discriminación ('ley Zerolo'). Una llei fonamental que empara totes les formes de discriminació i inclou tant eines i assistència per a les víctimes com el reivindicat règim sancionador per l'àmbit públic i privat, que demanem que es segueixi desplegant.

3.1. Feminisme

Som Feministes.

Som joves socialistes, i per tant som intrínsecament feministes. Només amb un canvi de sistema, aplicant la perspectiva feminista en tots els àmbits i lluitant contra les desigualtats aconseguirem una societat feminista. Continuem construint el nostre projecte polític a través de la lluita de les dones per millorar la qualitat de la democràcia, i és que el feminisme socialista és l'instrument sostenidor i transformador del canvi de valors a la societat, un motor generador de drets i llibertats.

La JSC denunciem les actituds reactives com el neomaclisme, aquest corrent patriarcal reticent als avenços feministes aconseguits com també les actituds passives enfront de la igualtat i el feminisme, que contribueixen a les desigualtats

de gènere que volem combatre, ja que encara no tenim els mateixos drets ni les mateixes oportunitats.

El feminisme és una lluita de totes i tots, dirigida a posar fi a les opressions que patim totes les dones pel fet de ser-ho, i cal que es defensi per promoure una mateixa idea política: l'emancipació de les dones.

Per tot això, amb independència de la classe social, sexe, gènere, raça o qualsevol altra circumstància social, cal incidir en la defensa dels nostres drets de forma transversal. La discriminació que pateixen les dones pel fet de ser-ho es pot creuar amb altres variables com la procedència cultural o geogràfica, l'edat, l'orientació sexual o la discapacitat, per la qual cosa cal sumar a l'enfocament de gènere la dimensió interseccional.

Els reptes adquirits els hem aconseguit amb governs socialistes i ho hem tornat a corroborar amb el primer i l'actual govern progressista de coalició que està fomentant iniciatives per avançar legislativament i socialment en termes d'igualtat com la La Ley Orgánica 10/2022, de 6 de septiembre, de garantía integral de la libertad sexual.

Hem de demanar que el Govern de la Generalitat estableixi mesures reals. És imprescindible desplegar la Llei d'igualtat en tots els àmbits i dotar de recursos els serveis contra la violència de gènere.

La Joventut Socialista volem canviar el sistema i per fer-ho, hem de practicar amb l'exemple. Entenem que cal donar suport i treballar conjuntament amb totes les associacions feministes que treballen per aconseguir una societat més justa. A través de la creació d'espais de reflexió, per a potenciar llocs d'intercanvis que contribueixen al fet que les dones joves puguin construir una identitat lliure, amb valors bàsics contra el sexisme i la violència.

Defensem i treballem per la normalització, visibilització i acceptació de noves masculinitats, allunyades dels models masclistes i patriarcals que encara avui són massa presents a la nostra societat.

De la mateixa manera, fomentar i obligar a respectar les quotes femenines en tots els àmbits on les dones no tinguem representació paritària. Les quotes no són un instrument caduc, encara no. La importància de les quotes és imprescindible per

donar visibilitat al problema, però no és suficient per solucionar-lo. Són l'únic mecanisme que avui dia tenim per trencar el sostre de vidre i garantir que puguem tenir accés a posicions de lideratge en igualtat de condicions. Cal fer especial menció a les llistes paritàries als partits polítics, per avançar en representació i lideratge polític. És necessari que aquesta paritat no es doni només en números de llistes, sinó també en els llocs de responsabilitats, per acabar amb la repartició de competències de forma estereotipada. La nostra lluita ha d'aconseguir que les quotes no siguin necessàries, però en el camí les necessitem.

D'igual forma som conscients que no totes les dones parteixen de la mateixa realitat en el mercat laboral condicionada entre d'altres pel seu context socioeconòmic i que aspiren a desfer-se del terra enganxós. Pel qual, també és primordial treballar a reduir les bretxes salarials i avançar en una conciliació corresponsable, incorporant la igualtat a l'ocupació com a factor clau. Hem d'impulsar un canvi de paradigma. La divisió sexual del treball i la desigual distribució del temps de treball fa que la corresponsabilitat sigui impossible, i és que, tot i tenir millors resultats educatius, les dones continuen accedint en menor mesura al mercat de treball i, a més, ho fan de manera segregada i precària, rebent una menor retribució i ingressos.

Per últim, però el més important i imprescindible, educar en el feminisme des de la infància. Només amb l'educació serem lliures i arribarem a una igualtat real i efectiva. Hem de detectar i extreure de la percepció social el masclisme present al dia a dia i que assumim de forma normalitzada, prorroguen estereotips i rols de gènere encara presents en la societat. Vivim en una societat patriarcal on encara s'estableix una jerarquia entre els homes i les dones. No volem que les dones adoptin un rol passiu a la societat, per això, rebutgem el gènere en tractar-se d'una definició imposada sobre què és ser dona segons la visió de l'home, reduint-les a una subjectivitat individual i diluint així la dona com a classe sexual i política.

Per tant, cal impulsar la coeducació i l'educació afectivosexual en tots els centres educatius i en totes les etapes escolars juntament amb la formació del professorat. Demanem a la Generalitat que desplegui adequadament les lleis i programes vigents en aquesta matèria i que els doti de pressupostos per la seva implementació.

En el context polític actual, cal assenyalar que és important combatre la violència política contra les dones. Amb les xarxes socials, apareixen noves formes de violència que qüestiona les capacitats i les habilitats de les dones per estar en política. No podem deixar que el masclisme i la violència sexual siguin arguments polítics vàlids que copin els èxits democràtics aconseguits per dones que van lluitar per estar presents en la participació política.

Encara queda molt camí per recórrer, per aquest motiu cal continuar treballant per aconseguir una igualtat plena i real en tots els àmbits i aspectes de la vida quotidiana, professional, econòmica i política.

3.1.1. Prou violència masclista

La JSC reclamem la necessitat de posar fi a la violència contra les dones i requereix reconèixer i lluitar contra tots els tipus de violència masclista amb una intervenció integral. La violència de gènere és la màxima expressió de les desigualtats representada a través de múltiples cares contra les dones i les nenes: tràfic, violència sexual, econòmica, psíquica i simbòlica, entre d'altres.

Cal augmentar els esforços i recursos per enfrontar la violència contra les dones situant aquesta com una prioritat en l'agenda feminista i política. No hi ha democràcia plena si no es garanteix la seguretat de les dones.

L'especialització en perspectiva feminista en àmbits com la salut, la justícia, l'educació o el policial és clau per poder detectar, tractar i prevenir els casos de violència masclista. En el cas dels cossos de seguretat i les instàncies judicials reclamem unitats especialitzades i reciclatge formatiu constant, primant sempre la protecció de la víctima i l'acompanyament d'aquesta. La formació laboral en matèria d'igualtat, encara els avenços amb la implementació dels plans d'igualtat de caràcter obligatori en les empreses de més de 50 treballadors i treballadores i en les administracions públiques és encara una eina clau que falta per acabar d'instaurar en l'espai laboral. També defensem implicar les entitats locals.

Desenvolupar campanyes de prevenció i sensibilització implicant a la societat en el seu conjunt, com per exemple enfocades en la responsabilitat d'actuació que tenen les persones de l'entorn de les víctimes per denunciar quan elles no son capaces i també principalment, campanyes focalitzades en el rebuig als maltractadors i agressors sexuals.

Fer visible, prevenir la violència de gènere i treballar per a la seva erradicació.

S'ha de reconèixer als fills i filles, i a l'entorn familiar, de dones que han patit violència masclista com a víctimes. Necessitem articular un sistema de protecció als infants, no es poden concedir règims de visites amb els maltractadors. L'augment dels casos de violència vicaria també ens mostren això que defensem: un home maltractador mai és un bon pare. Tenint en compte també que el fals síndrome d'alienació parental és una altra forma d'exercir la violència contra les dones, sent el seu objectiu tornar a danyar la dona

És necessari que els infants rebin també ajuda psicològica i acompanyament emocional per ajudar-los a gestionar les vivències que han passat. També hem de tenir en compte als animals domèstics en les polítiques que es facin en aquest sentit, ja que sovint, els maltractadors utilitzen el maltractament animal per maltractar psicològicament a les dones. De fet, moltes no abandonen el maltractador per no deixar la seva mascota amb ell.

Cal garantir l'atenció integral i òptima de proximitat, mitjançant els Serveis d'Informació i Atenció a les Dones, així com els Centres d'Intervenció Especialitzada. La Generalitat de Catalunya ha de garantir els seus recursos, i seguir incrementant el número, ja que en molts territoris hi ha un col·lapse d'aquests serveis per l'alta demanda. I la seva importància és cabdal donat que afecten directament en el suport que reben moltes dones i famílies, que necessiten aquests recursos per continuar amb els seus projectes vitals. Es necessari posar especial èmfasi a les zones rurals de Catalunya on aquests serveis presenten mancances

Si ens centrem en l'etapa juvenil, en els últims anys està augmentant el nombre de noies que pateixen violència per part de la seva parella o exparella, fruit de la normalització de mites com l'amor romàntic o les proves d'amor i d'assumir com a vàlides actituds abusives (control, aïllament, etc.) moltes vegades per normalització d'actituds tòxiques en l'àmbit digital. Això prova que les actituds que porten a la violència vers les dones continuen arrelades a la nostra societat i només prevenint-les amb educació dins i fora de les aules podem fer-li front. Cal que des dels centres educatius es treballi en el currículum educatiu, d'una manera transversal, l'educació

en el feminisme per evitar conductes masclistes que podrien arribar a la violència envers les dones.

D'altra banda, els avenços tecnològics han fet sorgir eines de manipulació d'imatges basades en intel·ligència artificial que han resultat ser una nova eina per exercir violència masclista. Els anomenats deep fakes, que agafen fotografies reals de dones i els insereixen dins d'imatges o vídeos pornogràfics, generen uns resultats molt realistes que després es fan circular per xarxes socials amb un greu efecte vexatori. Cal destinar més esforços contra aquest tipus de delictes, així com la difusió no autoritzada de vídeos sexuals

Treballar en la prevenció és imprescindible per acabar amb la violència masclista. Per això s'ha d'apostar per una educació sexual i afectiva. Dotar d'eines i recursos al personal docent i altres professionals corresponent a l'educació formal i no formal com monitorxs de lleure, vetlladorxs, etc., perquè puguin prevenir i treballar si es troben en situacions de violència masclista, però també perquè utilitzin materials i continguts que no reproduïxin el masclisme, així com fomentar l'adquisició de bons hàbits digitals.

A més, rebutgem la utilització de la imatge de les dones de forma sexista, i defensem acabar amb la tolerància i permissivitat cap a la publicitat sexista que fomenta actituds masclistes. Reclamem l'actuació dels poders públics per l'eliminació de continguts i anuncis sexistes en tots els casos que es detectin tant a mitjans de titularitat pública com privada. Les imatges que es comuniquen a través dels mitjans de comunicació d'homes i de dones són completament diferents. Els gèneres són caracteritzats de maneres i amb interessos molt diferents i amb maneres de relacionar-nos també molt diferents. Més enllà del món de la publicitat, de les notícies on el tractament al final és una representació molt esbiaixada de com som les dones, com ens relacionem i quins són els nostres interessos. Cal treballar per rescindir les actituds que suposen un atac a la intimitat (acudits o "piropos" sexistes, contes estereotipats, etc.) i el manteniment de les mateixes inèrcies. La violència verbal vers les dones també és violència masclista i l'assetjament rebut als carrers, com a tipus d'assetjament sexual que afecta la integritat moral de les dones, ha de ser condemnat tant penalment com socialment com a conducta reprotxable.

3.1.2. Som abolicionistes

Volem abolir la prostitució perquè no acceptem cap mena d'explotació i desigualtat. Hem de canviar l'estructura social de dominació que fa possible el consum sexual de persones. Es tracta d'un tipus d'explotació que té un clar component masclista i de classe, ja que les seves víctimes són majoritàriament dones i nenes en situació de pobresa, no obstant això, hem de tenir present que el col·lectiu trans pateix també aquesta xacra a causa de la seva estigma i vulnerabilitat social. Les dades indiquen que hi ha aproximadament 100.000 dones prostituïdes a Espanya, de les quals només el vint per cent són nacionals i al voltant d'una de cada tres podrien ser víctimes del tràfic. Espanya és el primer país de l'Europa demandant de prostitució i el tercer del món. El 39% dels homes espanyols, segons Nacions Unides, ha pagat en alguna ocasió per mantenir relacions sexuals.

A més, la prostitució és un negoci transnacional que involucra altres activitats delictives, com ara el tràfic d'éssers humans o el tràfic de drogues i armes, entre altres. Els grans traficants de prostitució utilitzen els mateixos canals de distribució de drogues i armes per accedir als diferents estats als que es destinen i aprofiten per distribuir a les dones al territori. Tot això ens recorda que, una vegada més, es tracta a la dona com una mercaderia i ens trobem davant dones que no són ni lliures ni autònomes i que, a més, viuen amagades; és per això que en cap cas pot tenir cabuda un model regulacionista en un estat lliure i democràtic com el nostre. La pornografia blanqueja la prostitució. Totes dues pràctiques d'explotació són instruments del sistema patriarcal, instruments de sotmetiment cap a les dones, i per tant pràctiques de violència masclista.

Ambdues pràctiques mercantilitzen amb el cos de la dona, reduint-lo a objecte sexual. En ambdues pràctiques les dones són captades, violades, atrapades, esclavitzades.

No podem permetre democratitzar la prostitució sota fal·làcies de lliure elecció, legitimant la sexualització del precariat. Per aquest motiu, mostrem el nostre rebuig també a les plataformes com Onlyfans, aplicacions on trobem noves formes de prostitució, però amb el mateix fons patriarcal, de mercantilització de la dona. Aquestes plataformes encoratgen a dones amb menys recursos a vendre el seu cos, deixant-les atrapades en una xarxa de violència masclista.

Plataformes d'aquest tipus, com en general la pornografia, reproduïxen i afavoreixen clarament conductes violentes i masclistes en l'àmbit sexual que s'acaben exterioritzant a la resta d'espais i suposen traves greus en la lluita feminista que defensem. La pornografia ha esdevingut per desgràcia l'educació sexual de la majoria de la població. La data en què els infants accedeixen per primer cop és cada vegada més primerenca, entre els 9 i els 11 anys en molts casos, i això fa que els adolescents s'iniciïn a la sexualitat amb aquesta, fent que interioritzin com a normals el tipus de relacions interpersonals que es mostren, les relacions sexuals reproduïdes i legitimant la violència masclista

Combatre la violència sexual ha de portar aparellat un nou marc en què les dones puguin mantenir relacions sexuals en condicions de llibertat, igualtat i seguretat. Per tant, és necessària la coeducació i en específic, l'educació sexoafectiva per garantir unes relacions sexuals sanes entre iguals i que a més de consentides, siguin plaents. Aquestes relacions es poden aconseguir, juntament amb educació feminista sexual com a alternativa a la pornografia convencional, basada en el consentiment, l'autoconeixement, en igualtat de condicions i de diversitat sexual.

Reclamem un model que no legítimi aquestes pràctiques masclistes. Hem de lluitar per aconseguir un sistema que realment acabi amb la tracta de nenes i dones al nostre país. Hem de lluitar contra les màfies, l'esclavatge sexual i tot el sistema corrupte que hi ha al darrere. Tot i que són necessàries, no ens podem centrar només en campanyes de persecució i sanció de clients. Hem d'anar a la font del problema i erradicar-ho d'arrel. Aquestes mesures s'han d'acompanyar d'atenció i protecció, així com de programes de reinserció social i laboral de les persones prostituïdes per tal de garantir el seu futur. També s'han de destinar recursos i fons per dur a terme aquestes accions. Fomentar campanyes de conscienciació específiques en tots els àmbits; educatiu, comunicació, laboral, amb entitats, etc.

A més, rebatem les postures favorables a regular la prostitució i que, amb el pretext de garantir l'ordre social i les condicions laborals de les persones prostituïdes, volen institucionalitzar el consum sexual de persones. L'argument antiabolicionista basat en el fet que la prostitució s'exerceix, en alguns casos, de forma lliure i voluntària, és una fal·làcia: la renúncia a exercir els propis drets no comporta la seva pèrdua ni la invalidació del marc legal que els garanteix.

3.1.3. En contra de la cosificació i l'exploació de les dones

La Joventut Socialista de Catalunya lluitem fermament contra la perpetuació del paper reproductor de les dones i la divisió sexual del treball. Defensem una societat lliure, on qualsevol persona tingui les mateixes oportunitats que d'altres per decidir com vol viure i desenvolupar el seu projecte vital.

En aquest sentit, la pràctica dels ventres de lloguer genera una expectativa de món altruista i irreal on les dones decideixen gestar per donar els seus fills i filles a altres. La realitat en mostra que això és ben diferent. Com a socialistes, feministes, no podem considerar una opció lliure aquella que està absolutament condicionada i supeditada, sigui per la situació de desigualtat i misèria que pateixen les dones arreu del món amb salaris irrisoris i en molts casos sense independència, sigui per condicionants de qualsevol altra índole (per afectar a una altra persona, per millorar l'estil de vida, per ser més competitiva...).

Els contractes de ventres de lloguer no només mercadegen amb les dones, també ho fan amb els i les seves infants. Aquests nens i nenes poden veure vulnerats els seus drets fonamentals: ningú garanteix que les persones que compren aquest ventre puguin garantir el seu benestar, com per exemple, sí s'exigeixen i corrobora en processos d'adopció. La regulació d'aquestes pràctiques és la suma de la més crua llei del capitalisme abraçada fermament amb el patriarcat: algú que té el desig, compta amb diners i necessita una dona fèrtil. És per això que condemnem la gestació subrogada, que, al cap i a la fi, no deixa de ser un altre mètode de sotmetiment de la dona i instrumentalització del seu cos per satisfer necessitats alienes. Aquest sistema és una institució patriarcal que legitima i fomenta la cosificació de les dones i, és per això, que aquesta pràctica s'ha de condemnar, no permetent el reconeixement civil de la filiació de nadons, malgrat que la pràctica hagi tingut lloc a l'estranger

Som feministes i com a tals els nostres valors són absolutament contraris a aquest model social. És la defensa de la mercantilització del cos de les dones i fa del desig legítim un atemptat contra els drets adquirits de les dones. Per aquest motiu, admetre de forma legal aquesta pràctica, per molt altruista que es defensi que és, obre la porta a un negoci lucratiu que s'alimenta de la desigualtat estructural de les dones per la que tant hem lluitat i ho continuarem fent.

Apostem i lluitem per un nou model de famílies que no vulnerin els drets adquirits per les dones. On el desig legítim de ser pares i mares no vagi en contra de la llibertat de les persones. Desitjar formar una família no és un dret, és un desig i aquells desitjos que tenen un preu com a moneda de canvi es converteixen en privilegis. Converteix el desig de formar una família en un desig preponderant

Hem de treballar per tal d'eliminar les traves que alguns països estan posant en els processos d'adopció, en especial en els casos discriminatoris per motius d'orientació sexual i monoparentalitat.

En aquest sentit, creiem que cal una reforma profunda en els tràmits d'adopció en direcció a l'agilització d'aquests. Hem de reforçar les aliances entre els estats i els convenis d'adopció; promovent alhora l'adopció d'infants nacionals. Hem de reduir dificultats i prohibicions amb les quals es troben moltes parelles a escala internacional. En definitiva, lluitar per tal que tothom tingui les mateixes oportunitats per poder adoptar i formar una família i apropar l'adopció a tota la ciutadania en igualtat de condicions sense discriminació per orientació sexual.

3.1.4. Salut i Drets sexuals i reproductius

En aquests darrers anys hem aconseguit en el marc de la salut femenina, l'aplicació d'IVA superreduït en alguns dels productes que s'utilitzen durant el període menstrual, tal com defensàvem entenent que aquests són productes de primera necessitat i és de justícia facilitar l'accés equitatiu d'aquests.

La pobresa menstrual és una realitat arreu del món i, per tant, també a Catalunya. Avui en dia encara un percentatge força elevat de persones no compten amb el privilegi de tenir una higiene menstrual digna, és a dir que no tenen accés als productes bàsics que s'utilitzen durant el període menstrual, posant en risc la seva salut. Els productes mensuals són una necessitat bàsica i per aquest motiu hem de garantir que tothom hi pugui tenir accés sense contemplar el seu nivell econòmic amb especial atenció a les persones en situació de vulnerabilitat econòmica o social, garantint que aquests productes siguin fàcilment accessibles en espais públics com escoles, centres de salut i serveis socials. Per això proposem garantir de forma gratuïta i universal l'accés a aquests productes com s'està fent en altres països, fent especial èmfasi sobretot en els que són ecològicament sostenibles. La salut no pot ser mai un luxe. A més, cal facilitar aquests productes a les institucions

i administracions públiques com a espais segurs per situacions d'emergència. Així com proveir als centres educatius de recursos i material per a poder abordar situacions quotidianes sobre la menstruació. El personal docent hauria de ser un gran suport per a qui experimenti la seva primera menstruació i tot el que això pot comportar en la vida d'una persona jove.

Hem de fomentar la impartició d'educació menstrual, ja que tenim dret a conèixer el nostre cicle, que deixi de ser un tema tabú i parlar de la menstruació per deixar d'estigmatitzar-la i promoure que es faci més investigació en les malalties derivades d'aquesta. Educant des d'un principi ajuda que la tractem com quelcom normal i també explicant els productes que hi ha com els reutilitzables de comerç de proximitat.

Reclamem que es mantingui i que es vetlli per la integritat de la Llei Orgànica 1/2023 de Salut Sexual i Reproductiva i d'Interrupció voluntària de l'embaràs. Cal assegurar que totes les dones independentment de la seva classe social puguin avortar als hospitals públics arreu del territori, sense haver de desplaçar-se per exercir aquest dret. Per aquest motiu és necessari una solució competent per part de les administracions perquè les dones puguin decidir lliurement d'avortar i no tinguin obstacles per interrompre l'embaràs. També reclamem una millor atenció a l'accés de les dones que necessitin reproducció assistida, sense establir diferències per orientació sexual o estat civil. Així mateix, que es garanteix l'accés a aquestes tècniques a les persones trans.

Restringir l'avortament no només és ineficaç per reduir el nombre d'intervencions, sinó que les augmenta, però amb l'afegit que posa en perill la vida de les dones, exposant-les a pràctiques clandestines en condicions insalubres, com a l'etapa franquista.

Les noies a partir dels 16 anys han de tenir els mateixos drets a decidir sobre el seu propi cos. Cal que es mantingui la totalitat de la normativa, pel que fa a no requerir l'autorització de les o els tutors legals (l'Organització Mundial de la Salut recomana precisament aquest model per afavorir una presa de decisions més lliure). Encara que les menors de 18 anys haurien de rebre informació clara i concisa sobre els efectes secundaris que els mètodes anticonceptius hormonals poden tenir en el seu cos. Actualment, és molt fàcil rebre mètodes anticonceptius

hormonals, tot i ser menor d'edat, al voltant dels quals existeix molta desinformació i la falsa creença o sensació de protecció davant les ITS.

També la legislació hauria de recollir el dret de les dones a poder dur a terme un procés d'esterilització per voluntat pròpia sense haver de recórrer a la sanitat privada, com també garantir que cap dona sigui esterilitzada en contra la seva voluntat, com passa amb les dones amb diversitat funcional. D'aquesta manera es garanteix que totes puguin tenir decisió sobre el seu cos.

A més, cal augmentar els serveis sanitaris dedicats a la pràctica de l'avortament, ja que, malgrat la possibilitat de fer-ho en un centre públic, l'existència del dret d'objecció de consciència, previst en l'art.19 bis de la Llei de Salut Sexual, provoca que la insuficiència de personal sanitari professional obligui a les dones que volen avortar a fer-ho en centres privats, però moltes d'elles no s'ho poden permetre. És per això que exigim que s'augmentin els efectius destinats a la pràctica de l'avortament.

Cal estendre la xarxa de Serveis de Salut Sexual i Reproductiva a tot el país com a garantia d'una prevenció i assistència plena per la salut de dones i homes. El foment de l'educació sexual i efectiva és la millor prevenció, no només dels embarassos no desitjats, sinó també dels problemes derivats d'una concepció estereotipada del que ha de ser una relació afectiva: violència, angoixes, etc. S'han de trencar tabús i anar més enllà de les activitats puntuals als centres educatius: treballar les relacions afectives i les emocions de forma constant, integrant-la als currículums escolars. Cal facilitar l'accés als anticonceptius femenins i masculins, establint la seva gratuïtat, especialment pel que fa als i les joves.

S'han de realitzar campanyes educatives arreu del territori per informar i conscienciar a la ciutadania de les ITS, sobretot del VIH, que encara tenen molts perjudicis en la població a causa del desconeixement. Cal continuar apostant per una educació sexual i efectiva de cara als i les joves. Creiem que una bona mesura pot ser que des de TV3 o la plataforma 3Cat es faci algun programa on es pugui informar, combatre la desinformació i els rumors falsos i també apropar encara més la salut sexual i reproductiva.

3.2. LGTBI +

La JSC volem una societat en què imperi la llibertat sexual sense cap tipus de discriminació. Una societat respectuosa amb la diversitat d'orientacions i/o identitats sexuals. Per això combatem l'homofòbia, la lesbofòbia, la bifòbia i la transfòbia i la discriminació a les persones no-binaries; i treballem conjuntament amb les entitats LGTBI+ en favor de la visibilitat pública del col·lectiu. A més, promovem el reconeixement, el respecte i la visibilitat de totes les sigles i col·lectius emparats sota el paraigües de LGTBI+, ja que no hi ha una acceptació social homogènia a tots els col·lectius.

Malauradament, no només cal seguir avançant en la igualtat real del col·lectiu LGTBI+, sinó que cal vetllar per mantenir la igualtat legal assolida amb els socialistes al Govern d'Espanya amb la Llei de matrimonis igualitaris, aprovada l'any 2005, així com seguir lluitant per aconseguir que la Llei LGTBI, aprovada l'any 2014 pel Parlament de Catalunya, sigui realment desplegada i aplicada. Des d'aquesta data, els governs de la Generalitat no han mostrat una voluntat clara a l'hora de desplegar la llei catalana contra la LGTBIfòbia, motiu pel qual al nostre país es segueixen produint atacs LGTBIfòbics que no reben resposta ni sanció en ferm per part de l'administració catalana. Cal acabar amb aquesta impunitat i poder desplegar la llei per, entre altres, lluitar amb garanties contra el bullying que pateixen molts nens i nenes LGTBI+ a les aules, moltes de les quals no es denuncien per temor de les víctimes als seus agressors. Les agressions físiques i psíquiques per orientació sexual o per identitat de gènere segueixen estant a l'ordre del dia a les nostres escoles i instituts. Desgraciadament, això comporta que una gran quantitat de joves abandonin els seus estudis i fins i tot hagin pensat en el suïcidi, i aquesta és una de les grans xacres contra les que hem de lluitar. Condemnem de forma contundent i enèrgica aquestes situacions i farem el que estigui a la nostra mà per poder combatre l'assetjament escolar, mitjançant campanyes positives que normalitzin i que fomentin el respecte als centres escolars envers la diversitat afectivosexual als centres escolars, a més de l'aplicació de sancions no només als assetjadors, sinó als professors i professores que practiquin l'omissió de socors i/o participin en els atacs. Moltes d'aquestes propostes celebrem que han quedat recollides tant a la llei d'igualtat de tracte (la llei Zerolo)

com a Ley 4/2023, de 28 de febrero, para la igualdad real y efectiva de las personas trans y para la garantía de los derechos de las personas LGTBI.

Dotant d'un règim sancionador a nivell estatal i establint tots els processos administratius corresponents per tal d'assegurar la igualtat real de tot el col·lectiu LGTBI+. Sempre de del punt de vista discriminatori que el col·lectiu LGTBI+ pateix diàriament per una part de la societat.

D'altre banda també s'ha de promoure la formació contínua per les administracions públiques, ja siguin policies, fiscals, jutges, entre d'altres; per fomentar una perspectiva LGTBI+ que ajudi als cossos públics a poder donar una millora atenció al col·lectiu LGTBI+ que hagi sigut víctima de qualsevol agressió, ja sigui física o psicològica. En l'àmbit educatiu també hem de posar la lupa ja que es donen molts casos d'assetjament i discriminació a les persones LGBTI, i no només per part de l'alumnat, sinó també per part del professorat. S'ha d'incloure dintre del currículum educatiu el respecte a la diversitat d'orientacions sexuals i d'identitat de gènere, així com mesures per el correcte tracte de persones LGTBI, així com formació específica al professorat.

Hem de seguir treballant per la visibilització del col·lectiu trans i la protecció del mateix, acabant amb la patologització, les persones trans no necessiten ser diagnosticades ja que no estan malaltes, fomentant les formacions en l'àmbit i aprenent diàriament per tal d'ajudar a prevenir i erradicar la discriminació constantment que pateix el col·lectiu i comprometent-nos amb l'autodeterminació de gènere. Per poder aconseguir això ens posicionem a favor de legislació en pro del col·lectiu trans que els hi doni tota la seguretat jurídica per poder fer la seva transició completa de una forma justa i segura, sense discriminacions ni dilatacions temporals innecessàries.

Fent especial atenció en persones trans que no són majors d'edat, proporcionant totes les eines que necessiten des de metges especialitzats fins a psicòlegs (tant per els pacients com per la família) per guiar-los en aquests moments. Creiem que les persones trans majors de 16 anys, han de poder començar la seva transició sense el consentiment dels seus tutors legals. Tenint en compte la seva minoria d'edat i sent conscients del que això suposa per als seus cossos. Les persones trans majors de 16 anys però menors de 18 anys, si decideixen començar la seva

transició, han de ser plenament conscients dels efectes secundaris que poden causar les hormones en el seu cos, la qual cosa s'aconsegueix proporcionant informació sobre els efectes d'aquestes en els cossos.

Defensem que la sanitat pública ha de sufragar els tractaments mèdics, psicològics i les intervencions quirúrgiques de la reassignació de sexe, així com el suport a les famílies. També és essencial lluitar contra la discriminació que sofreix el col·lectiu, com l'alta taxa d'atur, els múltiples casos de maltractament físic o psicològic, l'alta taxa de suïcidis i, especialment, la discriminació que sofreixen les dones trans, que en gran mesura moltes es veuen abocades a la tracta.

També posar èmfasi en las infàncies trans, ja que existeixen i és veuen soles en aquesta etapa, com la no acceptació per part de seu centre de estudis o per el centre de salut. Se'ls hi ha que donar suport i no només als infants, sinó també a les seves famílies.

En l'àmbit laboral, des de la JSC proposem posar en marxa mecanismes d'acció positiva en la contractació de les persones trans. Impulsant un pla director de mesures que les empreses puguin seguir per tal d'incentivar la contractació i promoció interna del col·lectiu trans. Així doncs, també cal desplegar més controls en les discriminacions que es cometen en l'àmbit laboral cap a les persones trans. L'acció sindical i mesures com la inspecció de treball i la creació de quotes laborals a grans empreses són propostes que creiem que han d'afavorir una millor inserció laboral del col·lectiu trans, col·lectiu que encara pateix una discriminació profunda dins de l'àmbit laboral i que, per això, encara té una taxa d'inserció molt menor a altres col·lectius. En tant que s'aconsegueix una millor situació laboral per les persones lgtbi+ s'hauria de realitzar un prestació econòmica a aquelles persones que han estat víctimes per raó de sexe com sol passar amb les persones pertanyents al col·lectiu, ja que moltes d'aquestes pateixen violència en diversos àmbits com l'educatiu o el familiar i per tant es veuen abocades a abandonar els estudis i marxar de casa. També cal recordar que membres del col·lectiu LGTBI+ en èpoques de crisi es veuen en necessitat d'amagar la seva condició i molts d'elles tornen al armari, per por de patir discriminació o per la seva orientació sexual o identitat de gènere. Per això volem que en èpoques de crisis el col·lectiu LGTBI+ estigui protegit tenint en compte la seva realitat

Creiem que en l'àmbit municipal cal formació contínua sobre la realitat LGTBI+ i una millor coordinació entre agents com els serveis d'informació i assessorament juvenils, àmbit educatiu, igualtat i serveis socials entre d'altres, per a disposar de recursos i eines formatives, publicacions, contactes amb entitats, etc. per a treballar per la sensibilització sobre la realitat LGTBI+, la defensa dels seus drets i la lluita contra la LGTBI+fòbia.

S'ha de trencar amb la visió heteronormativa de la sexualitat promovent la inclusió de tot tipus de pràctiques afectiva-sexuals amb consentiment.

També hem de vetllar per preservar, facilitar i fomentar el dret a l'adopció homoparental. Proposem una reforma de la llei que regula l'adopció en el territori espanyol perquè aquesta pràctica sigui més fàcil i eficient entre totes aquelles parelles que vulguin adoptar. És per això que la Joventut Socialista de Catalunya no està d'acord, per exemple, amb el conveni d'adopció del govern espanyol amb el govern rus en el que no es permeten les adopcions homoparentals.

La JSC volem continuar donant suport les persones no binàries, acceptant i integrant la seva existència en l'àmbit social i laboral. Cal denunciar amb més força encara la situació de les dones del col·lectiu que pateixen discriminació múltiple, tant per la seva condició de persona LTBI+ com per la seva condició de dona. L'increment de la seva visibilitat dins del col·lectiu és una assignatura pendent, i hem d'aconseguir que siguin més visibles per normalitzar la seva condició enfront la societat.

Hem de continuar mantenint una relació fluïda amb el conjunt de l'associacionisme LGTBI català per tal de poder copsar de primera mà quines són les inquietuds del col·lectiu i crear una xarxa d'acció i per últim, cal concebre el reconeixement de nous drets civils i polítics no com un fenomen estàtic, sinó com el producte d'una societat en constant moviment i, per tant, adaptar nos a les noves situacions que puguin sorgir.

3.3. Som antiracistes

A Catalunya conviuen persones de diferents orígens, cultures i religions. Som una societat creixentment diversa, on, en termes generals, les diferències per origen racial, ètnic, nacional i/o cultural no haurien de generar conflictes socials, sinó més

aviat, s'haurien de considerar com la font d'enriquiment mutu que actualment ha demostrat ser un important actiu social.

No obstant això, malgrat que en les últimes dècades s'han produït importants avanços jurídics i socials en matèria d'integració, no discriminació i respecte a la diversitat, encara avui el racisme, la xenofòbia i altres formes de discriminació segueixen presents en les nostres societats, adoptant múltiples formes, que van des del que es denominen microracismes fins a les formes més violentes com són els delictes d'odi. La JSC es mostra preocupada i emplaça al seu jovent a no donar treva a aquest tipus de discursos que es basen en l'odi i les mentides. Per això, a la JSC volem ser un mitjà per denunciar-ho i recolzar a les víctimes que ho pateixen. A més, és fonamental assegurar que les accions policials i les polítiques de seguretat siguin justes i no caiguin en la criminalització de comunitats concretes per raó del seu origen.

A més d'això, l'auge dels discursos d'odi utilitzats com una forma de populisme per part de l'extrema dreta, ha fet augmentar el rebuig cap a les persones racialitzades. Podem veure com la societat parla de persones "il·legals", estereotipa comunitats, parla d'immigració de segona i tercera generació, culpa als estrangers de xacres mundials com la violència de gènere o les violacions, es menysprea al sí de les institucions públiques a persones racialitzades i hi ha prejudicis i pràctiques racistes que segueixen formant part del nostre imaginari col·lectiu com pintar-se la cara de negre a persones blanques per la cavalcada dels reis o la normalització de la divulgació de fake news com culpar a la comunitat xinesa dels orígens de pandèmies globals, entre d'altres.

Atesa la problemàtica estructural actual és urgentment necessari prendre mesures per acabar amb el racisme social, institucional i estructural. Hem d'avançar cap a una societat on s'entengui que hi ha persones diverses, involucrades amb el respecte a la resta de comunitats, i que posa en valor la riquesa de la diversitat.

La lluita contra el racisme depèn de cadascú de nosaltres. Amb el racisme tothom té el deure de fer una gran reflexió que comença per nosaltres mateixos. Hem d'obrir els ulls d'una vegada i veure el món com realment és, vivim en una societat globalitzada que ha de deixar enrere d'una vegada per sempre el discurs arcaic de "l'altre" com l'enemic o l'estrany i començar a reconèixer la importància d'un món

on tothom puguem compartir i aprendre mútuament de la diversitat amb la qual convivim. I sobretot, el dret de qualsevol ésser humà de ser tractat amb dignitat. Per això, no podem permetre més que aquesta xacra segueixi instaurada a la nostra societat.

Un primer pas per lluitar contra el racisme és reconèixer que existeix a la nostra societat. Així, la JSC reconeix el racisme social, institucional i estructural que afecta a moltíssimes persones.

Denunciem no només el racisme visible sinó també l'invisible: el racisme que qüestiona que es pugui ser de Catalunya amb trets físics diversos, o que se sorprèn quan persones racialitzades tenen formació universitària o parlen bé la llengua. Aquest racisme que no es veu però que, en efecte, és igual de nociu, també és una xacra que hem de combatre en el camí per l'eliminació de tota forma de discriminació racial.

La JSC ens comprometem a portar una lluita antiracista activa, tenim molt a desconstruir per tornar a construir, per això, promourem polítiques i protocols antiracistes a les institucions on estem presents, farem accions i esdeveniments de denúncia i sensibilització cap aquesta realitat, impulsarem campanyes de conscienciació i educació i recolzarem a entitats i moviments socials antiracistes. És important que aquest compromís es traslladi de manera transversal a tota l'organització política, ja que la lluita contra el racisme és molt important enfocar-la des de tots els àmbits.

4. TRANSICIÓ ECOLÒGICA I EMERGÈNCIA CLIMÀTICA

La nostra societat és, cada cop, més conscient del el risc que suposa per al planeta continuar amb els sistemes de producció i consum actuals. Any rere any, s'alcen més veus que donen visibilitat als impactes negatius i amenaces d'aquest sistema obsolet, que condiciona el nostre futur. La conscienciació davant d'aquesta greu situació està arrelant en la societat, però calen accions i canvis profunds per donar resposta a la greu situació climàtica.

La Joventut Socialista de Catalunya, posem al centre de la nostra acció, pal·liar el canvi climàtic i dur a terme una transició econòmica justa. El model econòmic de la nostra societat ha de ser més respectuós amb els recursos i l'entorn, conscients dels greuges que genera, i conscient de l'herència que deixa a les properes generacions. L'economia i el sistema ha de ser circular, renovable i sostenible.

L'activitat humana, les emissions de gasos d'efecte hivernacle, han sigut de forma inequívoca, causes de l'escalfament global. Les emissions només van en augment, i això ha contribuït a l'augment de desigualtats i l'ús continuat no sostenible dels recursos. El clima extrem i els efectes meteorològics adversos, la pèrdua de biodiversitat, causada per la pèrdua d'habitats, la sobreexplotació, la contaminació i les espècies exòtiques invasores, son els principals motius que estan posant en perill, tant el nostre planeta com els éssers vius i els ecosistemes que hi formen part d'ell.

Informes de Nacions Unides, a través dels seus organismes IPBES (Intergovernmental Science-Policy Platform on Biodiversity and Ecosystem Services) i IPCC (Intergovernmental Panel on Climate Change) alerten d'una gravíssima pèrdua de biodiversitat, on més de 40.000 espècies es troben en perill d'extinció i un milió d'espècies son amenaçades, i d'un increment constant de la temperatura del planeta que, si no s'actua amb urgència, seguirà creixent i el farà inhabitable.

La comunitat científica internacional adverteix any rere any dels riscos i escenaris cap als quals ens dirigim i de l'impacte irreparable d'un augment de més d'1,5 °C de la temperatura global. En els darrers informes del IPCC (El Grup Intra-governamental d'Experts sobre el Canvi Climàtic), i des de fa anys, alerten que els

compromisos globals que es van assolir a l'Acord de París del 2015 no són suficients per evitar un augment de temperatura superior als 2,0 C, i molt menys 1,5 °C. Aquest fet, sumat als actuals trenta set mil milions de tones de CO2 emesos a l'atmosfera per l'activitat antropogènica mundial, fa que la situació cada cop sigui més crítica. Aquest fet, sumat als actuals trenta set mil milions de tones de CO2 emesos a l'atmosfera per l'activitat antropogènica mundial

Al mateix 2015, la ONU, amb el suport dels líders mundials, van definir un conjunt de 17 objectius, declarats com Objectius pel Desenvolupament Sostenible (ODS), per eradicar la pobresa, protegir el planeta i assegurar la prosperitat per a tothom com a part d'una nova agenda de desenvolupament sostenible. Aquests ODS, estan integrats en el reconeixement que l'acció en una àrea afectarà els resultats en altres àrees i que el desenvolupament ha d'equilibrar la sostenibilitat social, econòmica i ambiental. Cada objectiu té metes específiques que cal assolir en els propers 15 anys.

Tot hi això, la JSC volem liderar la transformació verda justa a Catalunya.

Aspirem al Zero.

La quantitat la qual la JSC pretén, per frenar l'escalfament i prevenir els pitjors efectes de l'emergència climàtica. No hi ha una transició ecològica justa sense justícia social, justícia intergeneracional i territorial.

Tot hi això, cal tenir presents altres realitats i conceptes, com el Deute Ecològic. És el deute acumulat pels països del Nord cap als països del Sud, amb les exportacions de productes primaris a preus molt baixos i l'ocupació gratuïta o molt barata d'espai ambiental –l'atmosfera, aigua, terra– per dipositar els residus produïts pel Nord, ha contribuït a la situació de col·lapse en què ens trobem.

Ara que els països més contaminants estan començant a fixar el termini per la descarbonització de les seves economies, és necessari no oblidar els efectes que el canvi climàtic té, i tindrà, sobre els països empobrits. El canvi climàtic, juntament amb el capitalisme extractivista, està posant en risc la supervivència de les formes de subsistència natives de nombrosos indrets del planeta. La desaparició d'aquestes formes de vida, ja sigui per l'expropiació de les seves terres per

empreses multinacionals o per l'alteració de l'equilibri ecosistèmic, sumada als èxodes rurals, s'està traduint en un augment dels índex de desnutrició i en una capacitat encara pitjor de resiliència de les comunitats enfront de les malalties i els desastres naturals que dos segles de contaminació industrial auguren agreujar. També cal tenir en compte que cal compaginar les polítiques mediambientals amb l'aspecte social, ja que certes mesures han d'acompanyar-se d'ajudes de suport social per evitar injustícies envers la ciutadania.

Als països empobrits, no obstant, els afecta una triple injustícia climàtica: són els països que menys responsabilitat tenen en el canvi climàtic però els més vulnerables a ell, són els que tenen recursos més limitats per lidiar amb els seus efectes i, a més, són els que poden sortir més perjudicats de la transició sostenible dels països enriquits si aquesta no s'orienta bé. Així, per una qüestió d'humanitat, és fonamental per assolir una economia de zero emissions no empitjorar la fragilitat a la qual hem llençat a aquests.

Per tant, la JSC apostem per una transició ecològica amb visió internacionalista. La transició en els països industrialitzats cap a una economia verda exigirà una reestructuració de les seves importacions per l'augment de les exigències de garanties de sostenibilitat dels productes adquirits al comerç internacional. Si es porta a termini aquesta política de forma unilateral (ja sigui mitjançant aranzels o prohibicions), és molt probable que els països en vies d'industrialització que hagin centrat el seu desenvolupament en sectors econòmics dependents del carbó o dels hidrocarburs perdin accés als mercats internacionals i, conseqüentment, una part considerable del seu PIB actual.

És per aquesta raó que s'ha d'oferir suport a la població d'aquests països per facilitar-los que puguin trencar amb les barreres infraestructurals que restringeixen les seves possibilitats per emprendre, i perquè puguin reconvertir les seves economies abans que finalitzi la transició ecològica, ja que, si no, es quedaran fora de l'economia global.

Aquest suport ha de dirigir-se tenint en compte tots els errors comesos en les darreres dècades pels programes de creixement econòmic, amb una atenció especial a les aportacions dels teòrics del post desenvolupament: ha d'escoltar-se a la població local i a als i les treballadores del camp per orientar la direcció de les

polítiques de promoció; s'ha d'incrementar el percentatge de les contribucions econòmiques que es destinen directament a fons de gestió comunitària; s'han de promocionar canvis legislatius en els països receptors, però també en els països occidentals, una part de la legislació dels quals aplanava el camí a la corrupció política en els Estats no democràtics i, mitjançant un proteccionisme encobert, bloqueja les seves oportunitats comercials; i, especialment, s'ha de tenir una mirada crítica amb les propostes de condicionalitat que s'hagin d'imposar als governs a canvi de les aportacions.

Des de la JSC també defensem la idea d'establir i mantenir una ramaderia sostenible i respectuosa tant amb el benestar dels animals com amb el mediambient per reduir l'impacte ambiental de les activitats agroalimentàries. Cal enfrontar la realitat que, perquè això passi, és possible que sigui necessari una reducció de la venda i per tant del consum dels productes càrnics.

En conseqüència, la nostra transició ecològica no ha d'ofegar encara més el Sud global; el seu desenvolupament no pot suposar un empitjorament de la qualitat de vida dels seus pobles ni la pèrdua de la seva forma tradicional de viure; i solament mitjançant el desenvolupament sostenible es pot aspirar a assolir la millora del seu benestar i evitar que tots els esforços per mitigar la pobresa es vinguin avall perquè no haguem volgut fer una transició ecològica justa i reparadora, conscient de la nostra responsabilitat en la seva crisi humanitària.

Seguirem lluitant per la protecció del territori, en compromís en favor de la salut pública. L'emergència climàtica impacta directament en la salut de les persones i amplifica les principals amenaces que afecten la biodiversitat, afavorint l'expansió de virus o bacteris. Així ho ha demostrat la OMS en els seus estudis, on entre altres aspectes ens alerta que les zones amb majors índexs de contaminació atmosfèrica també tenen un índex de mortalitat.

La crisi climàtica és una realitat. Admetre les evidències científiques, és el camí per aconseguir la reducció de les emissions i és l'única manera de protegir l'existència d'un futur pels nostres municipis i per al planeta. La ciutadania ha de formar part d'aquesta acceptació d'urgència i d'aquesta lluita i la nostra organització com les administracions públiques, poden desenvolupar un paper clau en la formació,

educació i informació sobre el necessari fre de les emissions i realitzar una vital adaptació a les conseqüències de l'increment de la temperatura global.

És per això que conscients de la situació en la que vivim, situem l'emergència climàtica i les polítiques d'adaptació com un dels eixos vertebradors de la JSC, de la seva activitat i de les seves polítiques.

Els joves de JSC som ecologistes.

Defensem que s'ha de passar de les paraules a lluitar contra el canvi climàtic. Som fermes defensors dels valors socials de protecció del medi ambient, de la conservació del béns naturals, dels ecosistemes terrestres i la vida submarina.

4.1. Transició energètica: l'impuls a les energies renovables

Actualment l'energia és un dels grans contribuents de l'emergència climàtica, i representa al voltant del 60% de les emissions mundials de gasos d'efecte d'hivernacle. Tenim un gran repte com a societat, garantir l'accés a una energia assequible, segura, sostenible i moderna per tota la ciutadania.

És per aquest motiu que des de la JSC defensem que s'ha d'accelerar una transició energètica justa. Per tal de passar d'una economia basada en l'ús de combustibles fòssils, com el carbó, el gas natural i el petroli, cap a una economia sostenible basada en les energies renovables i netes. Estem a favor del tancament progressiu de les centrals energètiques més contaminants, començant per les centrals tèrmiques, majors causants de contaminació. Seguint amb les centrals nuclears i executant fortes actuacions mediambientals per millorar el tractament dels residus generats per les plantes de tractament d'aigües residuals. Defensem un model energètic propi català que sigui renovable, descarbonitzat i desnuclearitzat. En els darrers 10 anys a Catalunya, hi ha hagut una paralització total de noves instal·lacions de renovables, augmentant el retard en el desplegament de la transició energètica i la distància amb altres zones d'Espanya i de la UE. És per això que es requereix un teixit industrial encarat a la producció, exportació i desenvolupament de les energies renovables.

Ens posicionem radicalment en contra del *fracking* i exigim la fi d'aquesta tècnica d'extracció de gas que provoca greus danys al subsol i contaminació dels aqüífers.

Per aquest motiu, creiem que la llei de canvi climàtic i transició energètica, aprovada el passat 2021, és l'eina adequada per aconseguir aquests objectius, fixant una aportació de les renovables al mix energètic de més del 70% i una reducció de les emissions de gasos d'efecte hivernacle de més del 20% respecte a les de 1990 l'any 2030, amb l'objectiu final d'arribar a la neutralitat d'emissions a l'any 2050.

Creiem que Catalunya per tal de poder desenvolupar la transició energètica de forma justa per tot el territori és necessari disposar d'una llei de transició energètica i que se li doti de pressupost i recursos per poder aplicar-la. Creiem que s'han d'impulsar eines de planificació necessàries per a la transició energètica justa com el pla territorial per les energies renovables, el pla de descarbonització de l'economia catalana 2030-2050, el pla d'adaptació al canvi climàtic, el pla nacional de l'aigua i estratègia economia circular i els pressupostos de carboni.

Sempre des d'un compromís social irrenunciable considerem l'abastament d'aigua i d'energia un dret social bàsic: cap persona ni família pot estar privada del subministrament elèctric o d'aigua per cobrir les necessitats vitals bàsiques pel seu nivell de renda. Axi mateix s'ha de potenciar l'electrificació del model energètic per impulsar les energies procedents de fons renovables, especialment l'eòlica i la fotovoltaica, complementades amb els recurs hidroelèctric, la biomassa i l'hidrogen. Necessitarem a tots l'els municipis hauran de facilitar la instal·lació de renovables, especialment per l'autoconsum, i els territoris més adequats segons el Pla Territorial de Renovables Català (PLATER), seran els receptors d'infraestructures energètiques, però amb la garantia de que es preservaran els seus ecosistemes i que tota instal·lació tindrà el seu propi Pla de naturalització en les seves dependències.

Per aconseguir així creiem que cal articular un sistema just i equilibrat, de consens, amb els diferents territoris i tots els agents implicats en el procés de canvi. En aquest sentit, proposem un seguit de mesures com la creació d'un fons de cooperació local específic per als municipis productors nets d'energies renovables, establir un sistema de preferència en les subvencions de concurrència competitiva de la Generalitat, posar en marxa programes específics de regeneració i rehabilitació de centres urbans, assegurarem a tota la població del municipi el

regular subministrament elèctric provinent de la planta renovable i amb preus menors que els del mercat, i promoure un “bonus verd” com a mecanisme de col·laboració entre el sector privat i les administracions locals, i l’obligació de reservar una part del territori municipal per a la instal·lació de plantes d’energies renovables.

Proposem la modificació de la Llei de regulació del Sector Elèctric (Llei 24/2013) per tal d’evitar els abusos de les grans empreses generadores d’energia. Però a més apostem fermament per les noves oportunitats que ofereix la transició energètica en la qual estem immersos generant l’aparició de nous sistemes de cooperació que promouen un sistema més just, eficient i col·laboratiu dels nostres recursos energètics. Les comunitats energètiques locals ofereixen una oportunitat en aquest nou marc.

Catalunya han de tornar a ser pionera i líders en les energies renovable. Hem de tornar a ser capdavanters a escala mundial, en la recerca i en la innovació en energies renovables, liderant la cooperació internacional a fi de facilitar l’accés a la recerca i les tecnologies energètiques no contaminants. Incloues les fonts d’energia renovables, l’eficiència energètica i les tecnologies avançades i menys contaminants de combustibles fòssils, i promoure la inversió en infraestructures energètiques i tecnologies d’energia no contaminant. Cal que el sector principal de la nostra economia estigui liderat per les energies renovables, ja que aquestes impliquen forts teixits industrials derivats que donen molta mà d’obra qualificada i fomenten la contínua investigació i el desenvolupament. En aquest sentit també hem d’apostar per l’emmagatzematge de l’energia per poder aprofitar l’energia produïda a partir de les renovables en moments de debilitat. És imprescindible destinar recursos pel I+D+I en aquesta matèria amb l’objectiu de millorar la tecnologia existent.

També creiem que s’ha d’invertir en la rehabilitació energètica del parc d’habitatge català, en el foment i creació de noves comunitats energètiques locals, en la implementació de nous parcs solars i eòlics, nacionalitzar les centrals hidroelèctriques i millora dels parcs ja existents amb l’objectiu de fer -los mes eficients i respectuosos amb el medi ambient i la fauna que l’envolta. Hem de

transformar el nostre teixit industrial tot promovent l'eficiència energètica. Defensem fermament projectes com el parc de la tramuntana o la vall de l'hidrogen.

S'ha demostrat que la transformació energètica, a més dels molts avantatges pel que fa a la sostenibilitat ambiental, permetrà donar un impuls a l'economia, en part, gràcies als fons europeus que durant aquests anys s'han distribuït i posat en funcionament, destruint el pensament mitjançant el qual es creia que s'anaven a eliminar llocs de treball.

Precisament per reforçar aquesta idea, la JSC apostem per una transició energètica justa que no deixi a ningú enrere. Aquesta transformació està portant a la creació de nous llocs de treball i la transformació de llocs ja existents. En aquest sentit, la formació dels futurs professionals, així com el foment de les activitats professionals basades en el tractament de l'energia de forma sostenible i respectuosa pel nostre planeta, han de ser eixos vitals per assegurar que la transició energètica justa que asseguri la transformació i creació de nous llocs de treball, i que serviran per crear valor econòmic, mediambiental i social. A més a més defensem la regulació millora de la seguretat dels nostres treballadors en el sector energètic, ja que suposa un treball on es desconeixen els riscos i s'ha d'evitar que es generin.

4.1.1. L'impuls a l'energia renovable

Espanya i Catalunya han de tornar a ser pioneres i líders en les energies renovable. Hem de tornar a ser capdavanters a escala mundial, en la recerca i en la innovació en energies renovables, liderant la cooperació internacional a fi de facilitar l'accés a la recerca i les tecnologies energètiques no contaminants. Incloses les fonts d'energia renovables, l'eficiència energètica i les tecnologies avançades i menys contaminants de combustibles fòssils, i promoure la inversió en infraestructures energètiques i tecnologies d'energia no contaminant.

Cal que el sector principal de la nostra economia estigui liderat per les energies renovables, ja que aquestes impliquen forts teixits industrials derivats que donen molta mà d'obra qualificada i fomenten la contínua investigació i el desenvolupament.

En aquest sentit també hem d'apostar per l'emmagatzematge de l'energia per poder aprofitar l'energia produïda a partir de les renovables en moments de debilitat. És imprescindible destinar recursos pel I+D+I en aquesta matèria amb l'objectiu de millorar la tecnologia existent.

També creiem que s'ha d'invertir en la rehabilitació energètica del parc d'habitatge català, en el foment i creació de noves comunitats energètiques locals, en la implementació de nous parcs solars i eòlics, nacionalitzar les centrals hidroelèctriques i millora dels parcs ja existents amb l'objectiu de fer-los més eficients i respectuosos amb el medi ambient i la fauna que l'envolta. Hem de transformar el nostre teixit industrial tot promovent l'eficiència energètica.

Com hem dit anteriorment l'Agenda 203, més concretament, en el seu ODS 7, ens insta a adoptar totes les mesures necessàries per a tal garantir l'accés a una energia assequible, segura sostenible i moderna per tota la ciutadania. És per aquest motiu que des de la JSC defensem que l'energia és un dret fonamental per a tota la ciutadania i el seu accés hauria de ser lliure.

4.1.2. Lluita contra la pobresa energètica i la gestió de l'energia

La pobresa energètica és una crisi estructural de la nostra societat, causada per com es reparteixen els recursos. La cruesa d'aquesta, ha provocat que moltes llars hagin experimentat la falta d'accessibilitat a un recurs tan imprescindible i vital com l'energia.

L'actual llei espanyola de liberalització del mercat elèctric és poc funcional, tolera que els preus siguin abusius, privatitza l'accés als recursos energètics creant desigualtats a la societat afectant en gran mesura a les famílies més desfavorides, i permet que les empreses elèctriques puguin pactar preus, creant una situació d'abús, falta de transparència i monopoli pràctic.

D'altra banda, les multes que imposa la UE a les empreses que participen del mercat elèctric espanyol els hi són assumibles i les poden pagar, creant així una situació d'impunitat per aquestes empreses que no permeten una liberalització real del mercat energètic com a altres països de la UE.

Donades les circumstàncies actuals, i que la legislació vigent a Catalunya en temes de subministrament és insuficient, la JSC proposa diferents accions legislatives per combatre la pobresa energètica.

De la mateixa manera que persones particulars, empreses, entitats i administracions públiques es poden erigir en productors d'energia i fins i tot organitzar-se en comunitats energètiques, proposem incentivar, donar suport i la participació d'administracions públiques en aquest tipus de comunitats. És per això que hem de promoure el desplegament de les comunitats energètiques mitjançant les cooperatives de consum, la implementació de l'autoconsum col·lectiu i les instal·lacions d'autoconsum pròximes a través de xarxa en totes les teulades disponibles tant en habitatges com equipaments públics.

Aquest últim, les instal·lacions pròximes a través de xarxa poden jugar un paper clau en la lluita contra la pobresa energètica, i les administracions públiques i els espais públics, que han d'estar al servei de la ciutadania. Hem de ser capaços de dissenyar instal·lacions d'autoconsum de propietat pública que puguin derivar l'energia produïda a la ciutadania que ho necessiti.

En el cas que les empreses elèctriques no vulguin ser més transparents, aplicar una concepció social al recurs energètic i deixar de pactar preus abusius impeding el lliure mercat, s'haurà de tornar a nacionalitzar la xarxa elèctrica de distribució i crear una empresa pública que s'encarregui de produir electricitat a través de fonts renovables producció, distribució de l'electricitat per tot el territori i garantir el subministrament energètic.

L'energia és un recurs de primera necessitat per la vida de les persones, i afecta directament a la sobirania d'un país. L'objectiu final és que aquests recursos de primera necessitat siguin completament independent dels moviments especulatiu i de les empreses a la fi d'augmentar la sobirania del país. És per això que la JSC proposa la nacionalització de la xarxa de distribució elèctrica. Apostem i defensem a l'energètica de Catalunya. Defensem que aquesta l'empresa pública ha de ser una eina que serveixi per produir i subministrar energia d'origen renovable, a banda a totes les administracions i empreses públiques, també a la ciutadania en situació de pobresa energètica . La seva acció ha de centrar-se a promoure la producció d'energia neta, avançar cap a la sobirania energètica de Catalunya, vetllar per

l'equilibri territorial del país i contribuir a la justícia social energètica.. No obstant això, mentrestant no es desenvolupi aquesta mesura per pal·liar les dificultats econòmiques que generen les desorbitades factures de les elèctriques, proposem la creació d'un Fons d'ajuda econòmic per donar suport a les famílies que en requereixin.

Com hem dit anteriorment l'energia, igual que l'aigua, és un bé que es produeix a partir dels recursos naturals, els i les socialistes defensem que aquesta són propietat del conjunt de la ciutadania i per tant la seva gestió i els seus beneficis no poden recaure en mans privades. El cost pels ciutadans de l'energia i l'aigua ha de significar el mínim per poder cobrir la seva producció i distribució, ja que és un bé comú propietat de tots i totes i no un negoci per explotar.

La gestió d'aquests serveis en mans privades suposa sobre costos en el preu final del servei. Aquests serveis són bàsics per a la vida i el benestar de les persones és per això que l'estat ha de gestionar-los com a representant de tots els ciutadans i per tal d'evitar la inflació en el preu.

L'Estat solament podrà externalitzar d'aquests, les parts que consideri del servei, sempre que no repercuteixi negativament en el preu, la qualitat, la seguretat, el medi ambient o qualsevol aspecte del servei o explotació. A més, creiem que un objectiu primordial és avançar cap a una xarxa de generació distribuïda, que millora l'eficiència energètica global i en redueix les emissions, tendint cap a la independència energètica de la nostra societat.

4.1.3. L'energia en l'àmbit municipal

Els ajuntaments han estat les administracions més sensibles davant la pobresa energètica. Alguns han optat pels bonus socials o, directament, per fer-se càrrec de les factures de les famílies que ho necessiten. Això, no és del tot desitjable, ja que es tracta d'una despesa de recursos públics que acaben en mans privades sense solucionar el problema real. És per aquest motiu que des de la JSC exigim la creació d'un pla de transformació verda, amb l'objectiu d'apoderar a les administracions públiques més properes de la seva pròpia energia, tot aprofitant recursos naturals com el sol, l'aire, la terra, els recursos forestals, etc. Aquesta s'haurà de desenvolupar amb el suport econòmic de la Generalitat i el Govern

d'Espanya, ja que aquests projectes requereixen un finançament que molts ajuntaments no podrien assumir.

La despesa energètica dels ajuntaments és una de les seves grans febleses i un dels capítols més grans en els seus pressupostos. Parlem d'aprofitar totes les fortaleses i oportunitats de les administracions locals. És una realitat que cada cop més ajuntaments produeixen l'energia necessària pels seus consums. No obstant això hem de mirar al futur i hem d'incitar perquè les administracions locals deixin de dependre dels grans oligopolis i crear empreses o cooperatives energètiques públiques a escala local.

Els beneficis ambientals són obvis, i els beneficis econòmics i socials en termes d'estalvi i de reducció de desigualtat i la facilitat a l'accés de l'energia, el millors arguments a favor de la municipalització de la producció energètica. La despesa de fons públics per part dels ajuntaments s'invertiria en beneficis socials, per a tothom, i no en tapar necessitats que al final beneficien a interessos privats.

És una bona estratègia contra la pobresa energètica, ja que amb la liberalització del sistema energètic, els usuaris poden escollir els proveïdors i l'origen de la seva energia. Això va servir com a finestra d'oportunitat per al sorgiment de cooperatives energètiques. Fins que no tornem a nacionalitzar l'energia, els ajuntaments poden oferir-se com proveïdors de les llars dels nostres municipis i així garantir l'accés a una energia assequible, segura sostenible i moderna per tota la ciutadania.

4.2. Cicle de l'aigua

L'aigua, igual que l'energia, és un bé que ens ofereix la natura. Els i les socialistes, defensem que aquesta no és propietat de ningú i, per tant, la seva gestió hauria de ser pública i no pot recaure en mans privades ni pot ser un negoci. Així mateix, l'Assemblea General de Nacions Unides, va reconèixer que l'accés bàsic a l'aigua i sanejament és un dret humà que té relació directa amb la condició de l'aigua com bé públic

Aquest últims anys, n'hem patit el inici de les conseqüències que suposa per l'aigua, el canvi climàtic. Mai s'havia viscut a Catalunya un trienni tan sec i buit de pluges com aquests passats tres anys (2021-2023). Els períodes prolongats de

sequera, que han posat principalment a Catalunya en estat d'alerta, han demostrar que necessitem de recursos i institucions que assegurin un subministrament equitatiu y viable per deixar de dependre de la pluviometria en un context de crisi climàtica i estat de suficiència hídrica prolongada. L'actual generalitat ha trigat molt a actuar.

La garantia del subministrament d'aigua en quantitat i en qualitat suficients és fonamental per al desenvolupament de la societat i per a la lluita contra la pobresa i les malalties en qualsevol part del món. El caràcter transversal de l'aigua fa que sigui un recurs fonamental per al desenvolupament sostenible en l'àmbit econòmic, social i ambiental.

L'aigua és, per tant, una realitat econòmica i un recurs imprescindible en el manteniment dels ecosistemes, però sobretot és un dret essencial per a la vida i la dignitat dels éssers humans.

La gestió sostenible de l'aigua suposa un repte, que es preveu cada vegada major en el context d'emergència climàtica, i que situa a la gestió dels recursos hídrics en un paper destacat en el marc de les polítiques públiques espanyoles.

És per aquest motiu que la Joventut Socialista de Catalunya defensem que la gestió de l'aigua ha de ser propietat pública i d'accés gratuït per al consum humà i animal, i ens posicionem en contra de l'especulació de l'aigua. No obstant fins que això no sigui una realitat demanem que es valori la renda de la unitat familiar per ajustar el preu d'aquest servei.

Les campanyes de sensibilització i educació en vers l'ús de l'aigua han de ser regulars, no únicament destinades i utilitzades en moments de crisis del recurs. D'aquesta mateixa forma, la Generalitat ha de desenvolupar un projecte de manteniment, creació i utilització i reutilització d'aigua. No podem dependre únicament dels embassaments. S'han de destinar recursos a la creació de plantes dessalinitzadores d'aigua i al desenvolupament de tecnologies d'estalvi i gestió d'aigua en aquells sectors que s'explota més el recurs.

Per l'altra banda, des de la JSC defensem que hi hagi una regulació més estricta de l'abocament al riu de les substàncies perjudicials pels ecosistemes i que es faci

un seguiment del nivell de contaminació, que es mostrin els resultats de manera pública i fàcilment accessible i es coordini als diferents ajuntaments perquè es faci un seguiment. A més demanarem la protecció i renaturalització dels nostres deltes tal com dicta la normativa europea, el progrés econòmic no ha de ser un motiu per a la destrucció d'ecosistemes. La regressió de la nostra línia costanera forma part de l'última etapa del cicle de l'aigua. Hem d'impulsar solucions adaptatives i resilients per a la protecció del nostre litoral. Això s'ha de fer mitjançant barreres naturals de les nostres platges i la creació de biodiversitat i ecosistemes litorals mediterranis.

S'han d'aplicar les mesures necessàries per tal que les nostres platges serveixin de protecció de la costa i d'hàbitat per la flora i la fauna, i perquè donin resposta als usos lúdics humans i realitzar aportacions periòdiques de sorra a les platges de Catalunya.

4.3. Municipis sostenibles

D'acord amb el que estableix l'objectiu 11 de l'agenda 2030, hem de treballar per aconseguir que les nostres ciutats i pobles siguin més inclusives, segures, resilients i sostenibles.

Des de la JSC defensem la transformació de ciutats i pobles cap a un model fomentats en la perspectiva de gènere, la inclusió, l'equitat, la justícia i la pau, sota el principi global de no deixar a ningú enrere. L'eina que ens ha de fer això realitat és la Nova Agenda Urbana, mecanisme per la implementació dels Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) a escala local i també global.

La nostra vulnerabilitat a l'emergència climàtica ens ha de fer treballar en la mitigació dels riscos i en l'adaptació. Les prioritats d'actuació en aquesta matèria impliquen reduir l'impacte ambiental negatiu de les ciutats, atenent especialment la qualitat de l'aire i a la gestió de residus, reduir els efectes negatius derivats dels desastres, tant en termes de danys materials com humans, amb especial atenció a poblacions vulnerables, i protegir el patrimoni cultural i natural

En aquesta línia, la dispersió urbana és la proliferació d'àrees residencials d'habitatges unifamiliars a la perifèria de les ciutats. Donada la baixa densitat de

població per terreny construït que requereixen, no resulta massa rentable obrir molts comerços ni crear llocs de treball propers, per la qual cosa la majoria dels seus residents han de desplaçar-se diversos quilòmetres per complir aquestes tasques. Per això, aquest fenomen planteja problemes d'insostenibilitat mediambiental i econòmica, contradictoris amb qualsevol aposta per un urbanisme ecològic: és un model de gestió del territori que genera una forta dependència envers l'automòbil, que torna poc atractiva la mobilitat no motoritzada per la llunyania dels centres urbans, que fa que el transport públic sigui menys eficient, més escàs i el seu manteniment més car, que segrega econòmicament a la població i que, a més a més, provoca una pèrdua més ràpida dels entorns naturals i rurals. Tenint en compte que la dispersió urbana és un fenomen creixent en la planificació urbanística des de les últimes dècades a Espanya, ens posicionem a favor de la construcció prioritària de ciutats verticals, amb amplis espais verds públics, dins el marc de la teoria del creixement intel·ligent. És incoherent que defensem la ciutat dels 15 minuts alhora que permetem que es multipliquin les urbanitzacions de baixa densitat, en les quals poques activitats diàries es poden realitzar en aquesta distància. És per això que considerem que haurien de valorar-se restriccions a aquest tipus d'ús immobiliari del sòl públic, sobre tot en àrees costeres i d'interès mediambiental, per les administracions i, especialment, els Ajuntament, han de fer ús dels recursos urbanístics (els POUMs o els Plans Directors) per evitar aquestes modalitats urbanístiques.

Tanmateix des de la JSC defensem la necessitat de la naturalització urbana i augmentar la resiliència de les ciutats mitjançant solucions basades en la naturalesa, ja que és una necessitat ciutadana que estem en procés de satisfer amb èxit.

El canvi de paradigma que viuen actualment les ciutats i pobles envers els reptes que tenen per davant, referent a la gestió de la biodiversitat i els beneficis que pot i ha d'aportar reverdir l'espai urbà esta en ple debat per part de moltes organitzacions nacionals i internacionals. D'aquests debats tan fructífers i a la vegada passionals els experts determinen que les ciutats i pobles del present i del futur han d'adoptar processos de naturalització per tal de millorar les condicions de vida dels seus cohabitants, i això vol dir centrar gran part de les polítiques públiques en aconseguir un aire més net, millorar les condicions de salut, apostar per la

naturalització a fi d'aconseguir millores psicològiques i sociològiques de la població, recuperar els espais públics per les relacions humanes, reduir les emissions de CO2 i generar una major resiliència en front als efectes climàtics extrems.

Moltes de les nostres ciutats i pobles han adoptat iniciatives com és l'increment del nombre de parcs i jardins, han dissenyat microespais verds, sistemes de drenatge sostenibles, corredors biològics i d'altres que conformen una llarga llista d'iniciatives que determina que la naturalització, conforma una peça clau en el context actual d'emergència climàtica.

Tot i això, des de la JSC creiem que es pot fer més i hem de fer més. Necessitem uns espais urbans més connectats amb el verd. Apostar també per l'agroecologia urbana com a mecanisme d'apoderament de la ciutadania, com una eina que permeti l'autosuficiència que incrementarà la salut de les ciutats. Hem de tenir present també que les ciutats no són carreteres i tampoc magatzems de cotxes, hem d'aconseguir unes ciutats que ofereixin una visió més amigable per totes les persones, especialment per a la gent gran i per la infància.

L'aposta clara per la rehabilitació i la regeneració urbana i pels processos de renaturalització urbana que reverteix de forma directa en la millora de la qualitat de vida de la ciutadania i en les seves capacitats resilients és cada cop més latent. No obstant això, el debat sobre el disseny de les ciutats sostenibles i naturals agrupa un camp molt transversal que no es completarà fins que no es posin sobre la taula també assumptes tan importants com l'emergència climàtica i l'acció urbana amb acords entre tots els agents socials.

4.4. Agricultura, pesca i ramaderia sostenible i transició alimentària

Els darrers 20 anys, tant a Catalunya com a Espanya el sector primari està desapareixent, la població ocupada en activitats agràries, el nombre d'explotacions agrícoles i ramaderes està disminuint any rere any, i la població més jove no heretarà les ocupacions familiars relacionades amb l'agricultura, la ramaderia i la pesca. És per això, que volem revaloritzar l'agricultura al nostre país, i això només és possible incentivant a que els i les joves ens involucrem en el món agrari, per aquest motiu exigim l'augment d'ajuts a les primeres instal·lacions sol·licitades per joves agricultors, ajuts a la diversificació i modernització d'aquestes instal·lacions i

avantatges per aquells agricultors que ajudin a la mitigació de l'emergència climàtica amb la seva activitat.

Hem d'incrementar les accions polítiques per tal de preservar i impulsar els oficis rurals i tradicionals, com la pagesia i la ramaderia, augmentant a nivell institucional l'I+D en maquinària agrícola i amb tècniques de ramaderia més responsables i respectuoses amb la vida dels animals. També ajudant als joves emprenedors amb recursos econòmics, per així consolidar aquest ofici i utilitzar-lo com una forta i efectiva mesura política d'anti-despoblació.

L'agricultura ecològica és un model de producció que es basa en l'ús d'adobs verds i adobs per a la rotació òptima dels cultius. Aquest tipus d'agricultura es nodreix de la utilització de materials orgànics per a millorar les tècniques de cultiu i mantenir la productivitat del sòl. Un dels objectius principals d'aquesta és l'obtenció d'aliments de màxima qualitat, respectant el medi ambient i conservant la fertilitat de la terra mitjançant la utilització òptima dels recursos naturals. Considerem que la producció d'agricultura ecològica és un nou sector productiu que s'ha de fomentar, regulant els costos per evitar un preu excessiu. Tot i ser un sector en augment encara hi ha molt poca competència en el mercat i és per això que considerem oportú dotar d'ajudes a les i els productors d'agricultura ecològica d'arreu el país.

Des de la JSC també defensem la idea de establir i mantenir una ramaderia sostenible i respectuosa tant amb el benestar dels animals com amb el mediambient per reduir l'impacte ambiental de les activitats agroalimentàries. Cal enfrontar la realitat que, perquè això passi, és possible que sigui necessari una reducció de la venda i per tant, del consum de productes càrnics.

De la mateixa manera, també hem de procurar canviar el sistema de pesca actual. Està afectant directament a l'acció del canvi climàtic. Per un cantó, per la pèrdua de la biodiversitat marina i la capacitat d'absorció d'aquests animals del diòxid de carbó del Planeta i per un altre, per la gran quantitat de residus plàstics, químics i contaminants que deixa als nostres oceans. Com a joves ecologistes que som, hem de fer pressió als govern perquè legislin mesures més ecològiques a la pesca comercial, endureixin les sancions de la pesca accidental i lluitin més fermament contra la pesca il·legal, així com perquè es creïn més zones protegides i la

recuperació de zones que s'estan perdent. També defensem l'aqüicultura com una opció sostenible i de qualitat per a l'alimentació marina.

Per tal d'incentivar el desenvolupament d'oficis són l'agricultura, ramaderia, pesca, entre altres, cal promocionar la formació professional en aquests àmbits, però no de qualsevol manera. Cal fer un estudi de les necessitats i oportunitats del territori per tal d'implantar nous graus o reformar els ja existents.

Apostem per un comerç de proximitat i per la disminució d'intermediaris i del tractament dels aliments. Aquest factor, juntament amb l'increment dels productes de km 0, fa que el consumidor rebi un producte amb més qualitat. A més la producció d'agricultura ecològica respecta la diversitat de la planta, animals i microorganismes que fa que l'ecosistema sigui més resistent a les situacions de pertorbació i a l'estrès, a l'hora que n'incrementa la capacitat de recuperació. Per tant, el medi on es conrea l'ecològic no pateix modificacions de fauna autòctona, ni pèrdua d'aquesta.

Creiem que s'ha de fomentar la transició agrària tradicional a ecològica, d'invertir més recursos perquè la pagesia transformi les seves finques en producció ecològica i que els joves pagesos iniciïn les seves explotacions agràries amb producció únicament ecològica.

Es per tots el exposat hem de prioritzar la cura del medi ambient i la biodiversitat, per sobre de la producció en massa i la demanda de recursos limitats (actualment la humanitat necessita 1,5 planetes per a satisfer la seva demanda de recursos). Trobem molts casos que malmeten els recursos vius, sobretot en els nostres mars i oceans, degut a que queden més allunyats de la nostra vida quotidiana. Trobem el cas de la sobrepesca d'espècies objectiu, com el *finning*, acció que malmet greument les poblacions de taurons, entre altres col·lectius animals. Des de la JSC entenem la llibertat de decisió individual, és per això, que fomentarem les campanyes de conscienciació sobre la forta petjada ambiental de la indústria càrnica i pesquera, l'ús raonable de recursos humans, la insalubritat de la sobreproducció i la sobrepesca amb l'esperança d'aconseguir un canvi mental i així promoure un canvi al mercat.

4.5. Residu zero

Des de la Joventut Socialista de Catalunya apostem per una gestió sostenible i l'ús eficient dels recursos naturals, amb l'objectiu de reduir la generació de residus i el desaprofitament d'aliments. Així mateix, aspirem a estimular la implementació de pràctiques sostenibles en empreses i l'accés universal a informació sobre estils de vida en harmonia amb la naturalesa.

D'acord amb el que estableix l'objectiu 12 de l'Agenda 2030 hem de garantir modalitats de consum i producció sostenibles com a base per desenvolupar una transició dels models econòmics, productius i de consum sostenible.

D'acord amb les dades de l'Organització de les Nacions Unides per a l'Alimentació i l'Agricultura (FAO), un terç dels aliments produïts anualment per a consum humà al món no són ingerits per a ningú (FAO, 2011). Tanmateix a la Unió Europea, cada any es malbaraten 88 milions de tones d'aliments, amb un cost associat de 143 bilions d'euros. Aquesta quantitat equival a uns 173 kg/persona i al 20% de la producció alimentària total (FUSIONS,2012). La producció i el processat generen el 30% dels aliments descartats, la comercialització el 5%, però és sobretot al final del procés –en els serveis i les llars- on s'acumula el 65% d'aquest fenomen. A casa nostra, l'Agència de Residus de Catalunya va quantificar el malbaratament alimentari: les llars, els comerços i la restauració generen unes 262.000 tones de malbaratament cada any o, que equival a uns 35kg/persona (ARC, 2011).

Es per aquest motiu que des de la JSC posem en valor els aliments perquè som conscients de la importància econòmica, social i ambiental que implica obtenir-los. Per tant lluitem contra el malbaratament alimentari. També considerem que les restes alimentàries no són un residu, sinó un recurs aprofitable de moltes maneres.

Per poder garantir modalitats de consum i producció sostenibles només hi ha una via, transformar el nostre model econòmic lineal cap a l'economia circular. Defensem un model d'economia que maximitzi els recursos disponibles, tant materials com energètics, perquè aquests romanguin el major temps possible en el cicle productiu.

Defenem l'economia circular, ja que aspirem a reduir tot el possible la generació de residus i a aprofitar al màxim aquells la generació dels quals no s'hagi pogut evitar. El que s'aplica tant als cicles biològics com als cicles tecnològics. Així s'extreuen matèries primeres, es fabriquen productes i dels residus generats es recuperen materials i substàncies que posteriorment es reincorporen, de manera segura per a la salut humana i el medi ambient, de nou al procés productiu. En última instància es tracta de desvincular el creixement econòmic del consum finit de recursos.

El model econòmic actual és un model lineal, basat a “agafar-fabricar-consumir-eliminar”. Aquest model desfasat i no ecologista, és agressiu amb el mitjà i esgotarà les fonts de subministrament, tant materials com energètiques. A més en aquesta mena d'economia hi ha una forta dependència de les matèries primeres, la qual cosa comporta un risc associat al subministrament, preus elevats de les mateixes i amb molta volatilitat, així com una reducció significativa del capital natural, a més de les consegüents pèrdues econòmiques.

LA JSC aposta per una inversió decidida en la gestió urbana de residus, en la gestió dels espais rurals i en la gestió dels espais naturals protegits, com a generadores d'activitat econòmica i científica. A més de fer la funció d'embornals de carboni i ser un valor natural afegir a la riquesa del territori català. També apostem per impulsar models d'economia circular i sostenible on s'eduqui en el reaprofitament i a la revalorització dels residus.

4.6. Protecció del medi ambient

Actualment els boscos alberguen a més del 80% de totes les espècies terrestres d'animals, plantes i insectes. No obstant això, per desgràcia, entre 2010 i 2015, el món va perdre 3,3 milions d'hectàrees d'àrees forestals.

Catalunya disposa d'una riquesa natural incalculable, la diversitat d'ambients presents en el territori, la seva posició biogeogràfica i l'extensió de zones escassament poblades, es pot comprendre que la gestió de la seva superfície forestal, la seva biodiversitat i patrimoni natural suposi un repte molt rellevant. Els boscos, i per extensió les muntanyes, constitueixen també un element fonamental per al desenvolupament econòmic i social, la protecció del medi ambient i el manteniment de serveis ecosistèmics, amb especial incidència en les zones rurals.

La xarxa d'espais naturals protegits de Catalunya consta de 145 espais d'especial valor ecològic protegits pel Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN), ens aporten una gran riquesa natural i a vegades es veuen limitats pels recursos econòmics i humans, per lo tant demanem que es reforcin les tasques enfocades a aquests espais. Per tal d'aconseguir un espai natural amb millors condicions des de les JSC em de donar suport ferm a la aprovació final de la "*Ley de Cambio Climático y Transición Energética*",

En aquest sentit, s'ha des destacar l'esforç important que ha suposat l'aprovació de la llei de Transició Ecològica que ha aprovat el govern d'Espanya en l'avantguarda de la lluita contra l'emergència climàtica i de la defensa del Medi Ambient. I també, de la creació de plans de protecció específics a zones d'especial i sensibilitat i molt afectades per la pujada del nivell del mar com el Delta de l'Ebre.

És per aquest motiu que des de la JSC apostem clarament l'ús sostenible dels ecosistemes terrestres, la gestió sostenible de les superfícies forestals, lluitar contra la desertificació, per detenir i invertir la degradació de les terres i frenar la pèrdua de la diversitat biològica. En aquesta línia, ens posicionem Com a socialistes i ecologistes, ens oposem a la ampliació, modificació i creació d'infraestructures i indústries, sempre que no ho faci de forma sostenible i tot respectant a la fauna i el medi que les envolta.

És per aquest motiu que també al Parlament de Catalunya l'aprovació de la llei de biodiversitat i patrimoni natural de Catalunya, així com un increment dels recursos per a implementar polítiques adreçades a la protecció de la biodiversitat i el medi natural, fent especial atenció als espais naturals vulnerables de tot el territori. Alhora, també promourem l'ampliació del territori muntanyà, alpí, fluvial, litoral i marí protegit sota el Sistema d'Espais Naturals Protegits de Catalunya, així com la creació de nous Espais Naturals de Protecció Especial (ENPE) i Espais Naturals Protegits (PEIN).

Per l'altra banda també hem de ser capaç de conservar i utilitzar de manera sostenible els oceans, els mars i els recursos marins. Per a aconseguir el que estableix l'objectiu 14 de l'Agenda 2030. És per aquest motiu que des de la JSC apostem per la reducció dràstica de la contaminació marina de tota mena, adoptar mesures per a restaurar els ecosistemes marins, minimitzar els efectes

d'acidificació, reglamentar eficaçment l'explotació pesquera i conservar les zones costaneres i marines.

4.6.1. Prevenció dels incendis forestals.

Aquests darrers anys d'episodis de sequera des de la COVID 19, i amb el compromís que tenim com a joves conscienciats amb aquesta situació, la JSC volem donar el nostre suport al "Pla anual per la prevenció, vigilància i extinció dels incendis forestal" de la Generalitat de Catalunya, on s'esmenta en aquest document, un compromís per la millora d'infraestructures tant a nivell nacional com a nivell municipal. Així com per exemple prendre mesures de caràcter preventiu com la creació i manteniment dels tallafocs; o la regularització d'activitats amb risc d'incendi forestal dividides en tres períodes:

- Període de baix risc d'incendi forestal: entre el 16 d'octubre i el 14 de març (article 14 del Decret 64/1995, de 7 de març, pel qual s'estableixen mesures de prevenció d'incendis forestals). Com a mínim, per encendre foc i utilitzar bufadors s'hauran de complir, durant aquest període en els terrenys forestals siguin o no poblats d'espècies arbòries i a la franja de 500 metres que els envolta, les mesures preventives següents (article 14 del Decret 64/1995, de 7 de març, pel qual s'estableixen mesures de prevenció d'incendis forestals):

- a) Netejar la zona en què s'efectuï la crema i/o aquella en què s'utilitzi un bufador en un radi de 3,5 m fins a descobrir el sòl. La crema s'efectuarà com a mínim a 10 metres de distància respecte d'aquells arbres que tinguin més de 60 cm de circumferència, mesurats a 1,20 metres del terra.
- b) La flama generada per la crema no superarà en cap cas els 3 metres d'alçada.
- c) La crema començarà i acabarà amb llum de dia, excepció feta dels focs d'esbarjo. En cap cas no s'abandonarà el lloc fins a la seva total extinció.

- Període amb risc d'incendi forestal: entre el 15 de març i el 15 d'octubre (article 15 del Decret 64/1995, de 7 de març, pel qual s'estableixen mesures de prevenció d'incendis forestals), ambdós inclosos. En els terrenys forestals siguin o no poblats d'espècies arbòries i a la franja de 500 metres que els envolta, en el període comprès entre el 15 de març i el 15 d'octubre, resta prohibit (article 11 i 15 del

Decret 64/1995, de 7 de març, pel qual s'estableixen mesures de prevenció d'incendis forestals):

- a) Encendre foc per a qualsevol tipus d'activitat sigui quina sigui la seva finalitat. Especialment no es podrà: Cremar rostolls, marges i restes d'aprofitaments forestals, agrícoles o de jardineria. Fer focs d'esbarjo. Queda exclosa de la prohibició dintre de les àrees recreatives i d'acampada i en parcel·les de les urbanitzacions la utilització dels fogons de gas i de barbacoes d'obra amb mataguspires. Fer foc per a activitats relacionades amb l'apicultura.
- b) Llençar objectes encesos.
- c) Abocar escombraries i restes vegetals i industrials de qualsevol mena que puguin ser causa de l'inici d'un foc.
- d) Llençar coets, globus, focs d'artifici o altres artefactes que continguin foc.
- e) La utilització de bufadors o similars en obres realitzades en vies de comunicació que travessin terrenys forestals.
- f) Els treballs de neteja i manteniment de les zones de seguretat i protecció no es podran realitzar durant el període comprès entre el 15 de març i el 15 d'octubre. No obstant, el Departament competent en matèria de prevenció d'incendis forestals podrà concedir autoritzacions per realitzar activitats de les relacionades al punts anteriors.

Període d'alt risc d'incendi forestal: entre l'15 de juny i el 15 de setembre (article 17.1 del Decret 64/1995, de 7 de març, pel qual s'estableixen mesures de prevenció d'incendis forestals), ambdós inclosos.

D'acord amb l'article 17 del Decret 64/1995, de 7 de març, durant aquest En els terrenys forestals siguin o no poblats d'espècies arbòries i a la franja de 500 metres que els envolta, excepte autorització expressa i excepcional de la direcció general competent en matèria de prevenció d'incendis, no es podran realitzar les activitats mencionades al punt anterior del període del 15 de març al 15 d'octubre i tampoc s'autoritzaran treballs forestals que generin restes vegetals. Queden aquestes mesures com exemple dels objectius que volem donar suport com a JSC com a mesures de lluita contra l'augment d'incendis pels episodis de sequera que estem vivint a Catalunya des de la COVID-19. També volem que s'obrin més parcs de bombers al voltant de Catalunya per tindre una ret de protecció mediambiental més

extensa que pugui no solament apagar incendis més eficientment sinó que a més a més es puguin evitar aquestes incendis amb entre altres mesures esmentades anteriorment. És prioritari que com a joves tinguem consciència absoluta sobre el perill del abandonament de les zones rurals poc habitades on s'estan deixant de fer protocols d'actuació en cas d'incendis.

5. DIGITALITZACIÓ, TRANSPORTS, MOBILITAT, TERRITORI I DEMOGRAFIA

5.1. Digitalització

La digitalització és un fet que està tenint efectes tant en el mercat de treball com en l'estat del benestar.

Es cert que no es el primer cop a la història que s'introdueix una gran innovació tecnològica que causa impacte a la societat. Podem afirmar que estem immersos en la quarta revolució industrial, la que ha de combinar el món virtual i el físic. A més, com sol passar sempre que s'introdueixen canvis, hem de lluitar per evitar que s'instal·li la por entre els milions de treballadors que es puguin veure afectats.

Hem de tenir clar que totes les onades de revolució tecnològica han vingut de la mà d'avenços econòmics i socials, i aquesta vegada, ha de ser igual. Hem d'avançar per a que aquells llocs de treball que queden obsolet, s'actualitzin i també hem de fer que l'avenç de l'economia vagi acompanyada de polítiques que beneficiïn la classe treballadora.

Hem de treballar per a que les empreses s'impliquin en el procés de formació dels treballadors. Actualment hi ha empreses que estan en procés de robotització o digitalització. Hem de treballar per a que cap treballador pugui veure's afectat per l'aparició de robots. Es necessari que les empreses s'impliquin així com les entitats de representació dels treballadors.

Hem de seguir treballant per a que tal i com proposen UGT i CCOO aquestes noves tecnologies vegin gravada la seva implantació. Hem de treballar per a evitar que a nivell europeu es dispari encara més la diferència de desenvolupament entre els diferents estats membres.

Seguim apostant per adequar l'oferta i el finançament de la Formació Professional a les necessitats del mercat treball, que com estem veient es cada cop més dependent de les noves tecnologies.

La realitat de la digitalització ha de ser també la de que ningú quedi enrere. Hem de treballar per a que es generi un contracte social basat en la Renda Bàsica Universal on es percebi una quantitat suficient com per poder viure amb dignitat. Som una generació que ha crescut paral·lelament a les noves tecnologies, això provoca, que fruit de l'edat primerenca no es tinguin els coneixement suficients de

les accions a la xarxa. Per això defensem una “lleï de l’oblit” on l’eix vertebrador sigui la protecció de dades personals, el dret a l’honor...etc. Volem que qualsevol ciutadà tingui el dret a demanar que les seves dades personals siguin esborrades de forma eficaç donat que en els últims temps això no ha resultat ni fàcil.

La digitalització, a més, ha portat al llarg dels darrers anys l’aparició de la Intel·ligència Artificial (IA). En aquest sentit, és necessari treballar a favor de la regulació i la observació sobre aquesta tecnologia, alhora que es vetlla a tots els nivells per la seva utilització de forma ètica i dins del marc legal.

Hem de treballar per a que es vetlli a tots els nivells la protecció i la utilització de forma legal de la intel·ligència artificial vetllant per a que qui cometi alguna infracció i/o delictes que pugui afectar algú altre, pugui rebre el càstig corresponent de manera que no es pugui veure cap impunitat per l’ús indegut d’aquesta eina.

D’altra banda, cal tenir en compte que, les dones no poden estar absents del procés de transformació digital. La seva presència s’ha d’assegurar a la investigació, el disseny i la gestió d’aquestes tecnologies disruptives com la IA. Ja que en aquests àmbits es generen llocs de treball de més qualitat, i també, per detectar i corregir els possibles biaixos de gènere implícits en el disseny dels algorismes.

La digitalització de la societat ha generat nous espais de contacte (xarxes socials), creant un aïllament físic y personal, provocant una sensació de soledat que hem d’afrontar amb una humanització del món digital. Allunyant la competició y foment de la desigualtat actual, per adreçar-nos a una col·lectivitat i comunitat en línia. Actualment el 25.5% dels joves d’entre 16 29 anys se sent sol, sent nombrosos estudis els que determinen que es veu agreujat per les xarxes socials.

5.2. Transports i mobilitat

Els transports i la mobilitat representen un dels principals pilars de l’Estat del Benestar per als i les joves, sent imprescindibles una potent xarxa de transport públic i infraestructures amb diversitat d’alternatives per al desenvolupament del nostre projecte de vida. Cal que en aquesta nova etapa socialista es faci un gran salt endavant en transport públic a tot el territori. Els problemes de mobilitat a Catalunya s’han agreujat en els últims anys, reflectint-se en la insatisfacció ciutadana i dificultant el desenvolupament del territori.

Catalunya ha demostrat tenir un seriós problema en relació al transport i la mobilitat. Manquen encara infraestructures importants com també millores en la xarxa que facilitin la mobilitat pel territori.

Volem també que la xarxa ferroviària compti amb una infraestructura en condicions.

Si parlem de xarxa ferroviària, creiem important que s'inverteixi tot el que sigui necessari per part de les administracions per a que es treballi i es finalitzi el Corredor Mediterrani. Necessitem aquesta infraestructura que ens connecti tota la costa mediterrània des dels pirineus.

Creiem oportú que es moment per a que a Catalunya, s'acabin totes les infraestructures previstes al Pla Director d'Infraestructures. Es moment que s'acabin els deures pendents i que els joves de Catalunya puguem tenir les infraestructures que mereixem.

Apostem per a que s'acabi la unió del Tram per la diagonal de Barcelona. Volem que els campus de la Zona Universitària, Ciutadella i Besòs – Mar de les diferents universitats es puguin veure units gràcies a un transport sostenible com el tramvia.

Apostem per una clara millora de la xarxa ferroviària de Catalunya. No es pot fer una defensa del transport públic si no tenim una xarxa de rodalies que funcioni correctament. Apostem per unes Rodalies de Catalunya amb trens nous, i una infraestructura posada al dia, que funcioni correctament, amb una xarxa de primer nivell, que no generi maldecaps diaris a centenars i milers d'usuaris, i que no sigui objecte de sabotatges recurrentment, tot garantint la seguretat pública.

Resulta necessari una inversió forta en la xarxa de Rodalies per millorar la fiabilitat del servei i les seves prestacions. Per aquest motiu, considerem oportuna la creació d'una força policial específica per al sector ferroviari, comparable a les que operen a França (SUGE) o al Regne Unit (British Transport Police), amb l'objectiu de protegir, assistir i assegurar tant els viatgers com el personal, així com els béns de tota la xarxa ferroviària, incloent trens, estacions i altres infraestructures.”

La Joventut Socialista de Catalunya aposta de forma clara pel tramvia del Camp de Tarragona, conegut com a TramCamp, que ha de permetre una nova mobilitat sostenible entre els municipis del Camp de Tarragona, unint Cambrils, Salou, Vila-seca, la Canonja, Tarragona i Reus. Demanem al Departament de Territori que

consideri com a essencial aquest tramvia i que l'impulsi de forma definitiva en aquesta legislatura (2024-2028) en les seves dues fases. No podem oblidar que aquest TramCamp sorgeix després del desmantellament de les vies del ferrocarril amb la posada en funcionament del nou Corredor del Mediterrani entre Vandellòs i Vila-seca, de tal forma que estem garantint que un nou sistema de transport sostenible ocuparà l'espai que en algun moment va ser dels trens.

Considerem cabdal l'impuls del projecte de l'Eix Transversal Ferroviari de la Generalitat de Catalunya per connectar amb ferrocarril les ciutats de Lleida, Cervera, Igualada, Martorell, Manresa, Vic i Girona, prioritzant el ramal "Cervera – Igualada – Martorell" com a primera fase de la infraestructura. Aquest projecte permetria millores molt importants en la mobilitat de la ciutadania de l'interior de Catalunya, així com en la circulació de les mercaderies d'una forma més eficient i sostenible, evitant saturar el corredor de Tarragona.

Defensem la renovació de flotes de les línies de bus tant metropolitanes com les que cobreixen les rutes de tota Catalunya. Volem transport públic 100% sostenible.

Com a joves defensem una mobilitat descentralitzada i equitativa arreu del territori català. Creiem que és moment d'apostar per corredors orbitals i connexions adequades entre zones urbanes, suburbanes i rurals. Aquests corredors haurien de connectar i vertebrar el territori sense la necessitat de passar per la ciutat comtal, garantint que totes les regions gaudeixin d'una mobilitat pública eficient i sostenible.

Defensem la bona connexió en transport públic de les universitats. Apostem per línies de bus que connectin en condicions el Baix Llobregat amb la UAB o el maresme. No se'ns pot demanar com a joves que apostem per la formació sinó se'ns faciliten mitjans de transport per a poder arribar en condicions i sense cotxe.

Apostem també per una mobilitat nocturna digna. Per això apostem per impulsar línies de bus nocturn entre les capitals de província i les capitals de comarca i perquè els horaris del conjunt de línies de tot el territori siguin compatibles amb la resta de mètodes de transport públic, promovent la intermodalitat.

Considerem necessari el reforç del teixit de transport nocturn entre localitats en èpoques estivals y de festes majors. La seguretat a la carretera ha d'anar de la mà d'una infraestructura que la recolzi.

Hem de garantir la seguretat de dones joves al transport públic nocturn, així com d'altres col·lectius com el lgtbi+. Han d'existir protocols de ràpida actuació davant qualsevol situació de vulnerabilitat o agressió, on les joves puguin adreçar-se de manera immediata i segura.

Com a joves defensem també l'equiparació de títols de l'ATM de la zona metropolitana a les ATM de Lleida, Tarragona i Girona. Amb l'aparició de la T-Mobilitat hem d'avançar per comptar amb el mateix títol de transport al llarg de tot Catalunya amb el nou sistema per quilometratge que substitueixi les zones tarifàries actuals.

Alhora, volem també que la mobilitat tingui també una mirada social. Hem de treballar per a que tothom pugui accedir a un títol de transport que li permeti desplaçar-se pel territori.

En l'àmbit de la mobilitat sostenible, a més, apostem per la creació de carrils bici i de patinets als nostres pobles i ciutats que promogui el desenvolupament de xarxes urbanes i interurbanes”.

La mobilitat elèctrica mitjançant patinets i altres dispositius ha estat una revolució en els darrers anys, especialment per al públic més jove. Aquesta eina és una bona solució per complementar el transport públic ja existent, tot i que és necessària una regulació per tal que les persones que l'utilitzen ho facin de manera segura i amb responsabilitat.

Des de la JSC defensem que Catalunya ha de disposar d'infraestructures aeroportuàries de primer nivell, que siguin referents en sostenibilitat i compleixin estrictes criteris mediambientals. Aquestes han de permetre connexions amb la resta de la Unió Europea i els pols de coneixement i centres financer més importants del món, especialment els d'Àsia i Amèrica.

Per això, necessitem que tant el Govern de l'Estat com el de la Generalitat treballin coordinadament per definir un escenari de millora de l'aeroport de Barcelona - El Prat perquè esdevingui un veritable centre de connexions que permeti connectar Catalunya directament amb ciutats com Tòquio, Shanghai o Lima, entre altres. Per tal de reduir l'impacte de l'obra i de l'activitat aeroportuària diària, tot l'anterior s'haurà de fer amb fortes compensacions ambientals i inversions als espais naturals afectats, i una determinació clara perquè l'aeroport redueixi la seva petjada

de carboni. A més, defensem que l'execució de les mesures de compensació encara pendents d'anteriors projectes de millora de l'aeroport.

Però es evident que, si volem crear oportunitats arreu del territori, no només podem centrar els esforços en l'aeroport de Barcelona - El Prat. Per això creiem que la xarxa d'aeroports de Catalunya ha de ser un actiu estratègic per al nostre país, i que ha de ser gestionat de manera responsable per tal de garantir la seva contribució al desenvolupament sostenible del país, sota un estricte respecte pel benestar de les persones afectades. Defensem que és necessari adaptar la xarxa d'aeroports de Catalunya a la realitat del s. XXI i, per aquest motiu, apostem per la gestió en xarxa dels aeroports de Barcelona - El Prat, Girona, Reus i Alguaire, amb l'objectiu de permetre una major eficiència en la distribució de vols de passatgers i mercaderies. Creiem necessària una reforma del model de gestió per tal que la Generalitat i els ajuntaments més propers hi tinguin també una veu potent en les decisions que es puguin prendre. Tanmateix, apostem per un increment de les taxes aeroportuàries per poder reinvertir-les en millores mediambientals en aquests departaments. Defensem la connexió dels diferents aeroports amb trens d'alta velocitat. Aquesta mesura, conjuntament amb una gestió eficient i descentralitzada de la xarxa aeroportuària del país, permetrà a l'aeroport de Barcelona focalitzar-se en les destinacions estratègiques sense deixar de ser centre de connexions.

Finalment, creiem que és necessària i urgent l'ampliació de la capacitat de les terminals de passatgers mitjançant la construcció de la nova Terminal Satèl·lit, ja que les actuals estan al 96% de la seva capacitat màxima. Defensem que la no construcció d'aquesta infraestructura implicaria una limitació a la voluntat d'esdevenir l'aeroport de referència de la regió.

Des de la JSC creiem que cal obrir el focus i realitzar un debat serè sobre els reptes que tenen per davant les diferents infraestructures aeroportuàries a Catalunya. No podem centrar-nos únicament en una mesura concreta a realitzar quan veiem que s'ha de repensar el model i abordar grans canvis a les infraestructures. Tampoc podem permetre que la manca de decisions i la paràlisi condemnin el futur de 8 milions de ciutadans i ciutadanes de Catalunya que es podrien beneficiar d'unes infraestructures de major qualitat i de l'arribada de noves oportunitats en forma de més llocs de treball i més riquesa.

5.3. Territori i Demografia

La realitat territorial de Catalunya es diversa. L'aparició de la pandèmia de la Covid-19 va avivar les problemàtiques d'aquells territoris menys poblats vers les ciutats i l'Àrea Metropolitana.

Hem de treballar per a corregir la diferència entre les zones menys poblades de Catalunya i les que més. Hem de treballar per generar oportunitats laborals. Hem de treballar per a reduir la distància que hi ha a les zones menys poblades amb els centres educatius o els centres mèdics i hospitalaris.

Hem de treballar també per acabar amb la manca d'infraestructures o infraestructures deficientes que hi ha. També defensem la finalització de les obres i extensions previstes per a les diverses línies de metro, incloent-hi la línia L9, que ha patit múltiples aturades i ha acumulat un sobrecost desmesurat, amb la previsió que es completi 27 anys després del seu inici. La seva culminació és crucial per establir una connexió ràpida i sostenible entre el Llobregat i el Besòs, millorant la mobilitat i afavorint la cohesió territorial de la regió.

Hem de treballar per garantir una atenció mèdica en les zones de Catalunya menys poblades. Així com també apostem per a que es puguin dur ofertes d'educació post-obligatòria i FP a les zones menys poblades com a política per a evitar l'èxode de joves que abandonen els seus municipis.

Hem de generar polítiques que evitin que els joves abandonin les zones menys poblades de Catalunya cap a les que ho estan més pel fet de que l'administració no fa la seva feina.

S'ha de treballar per a que a les zones on han predominat els sectors primaris i secundaris puguin generar nous llocs de treball, es puguin actualitzar als nous temps que venen amb la digitalització i puguin dinamitzar les activitats productives.

Creiem oportú que s'atengui a tots els municipis petits, a les zones menys poblades com cal. Hem de treballar per a que l'atenció als ajuntaments sigui més igual entre les zones menys poblades i les que més.

Hem de seguir donant suport a la Federació Catalana de Municipis, l'Associació Catalana de Municipis, l'Associació de Municipis de Muntanya i totes les entitats que s'encarreguen de fer visible la realitat territorial que tenim a Catalunya.

Hem de treballar per la protecció dels boscos i les zones forestals de Catalunya. Creiem important que els municipis de muntanya no es vegin només com a municipi de postal o municipis turístics d'alguna època de l'any.

Hem de treballar per a que els joves també siguin la realitat de la nova llei de barris que ha de desenvolupar el nou govern de la generalitat. Els joves no som el futur, som el present de la realitat de Catalunya i per tant es important que es tingui en compte una mirada jove, també quan es parla dels barris i municipis de Catalunya.

Apostem per polítiques compartides, que cohesionen i que tenen al capdavant la ciutadania. Per això creiem que s'ha de treballar per a que l'Arc Metropolità vegi que les seves demandes son les nostres demandes. Hem de seguir treballant en clau Regió Metropolitana de Barcelona. La realitat de la "gran Barcelona" passa per a que la Joventut Socialista de Catalunya tingui com a realitat la Regió Metropolitana.

Per això apostem també per la creació de l'Àrea Metropolitana del Camp de Tarragona. Creiem que es important apostar per la unió dels ajuntaments entorn a polítiques concretes que fan avançar els nostres municipis, i per tant, polítiques que fan avançar Catalunya.

La Regió Metropolitana de Barcelona i l'Àrea Metropolitana del Camp de Tarragona son dues realitats importants que ens mostren les polítiques del futur. Polítiques col·lectives que tenen un prisma superior al municipal però que alhora son compartides i per tant ens permeten fer xarxa entre municipis.